

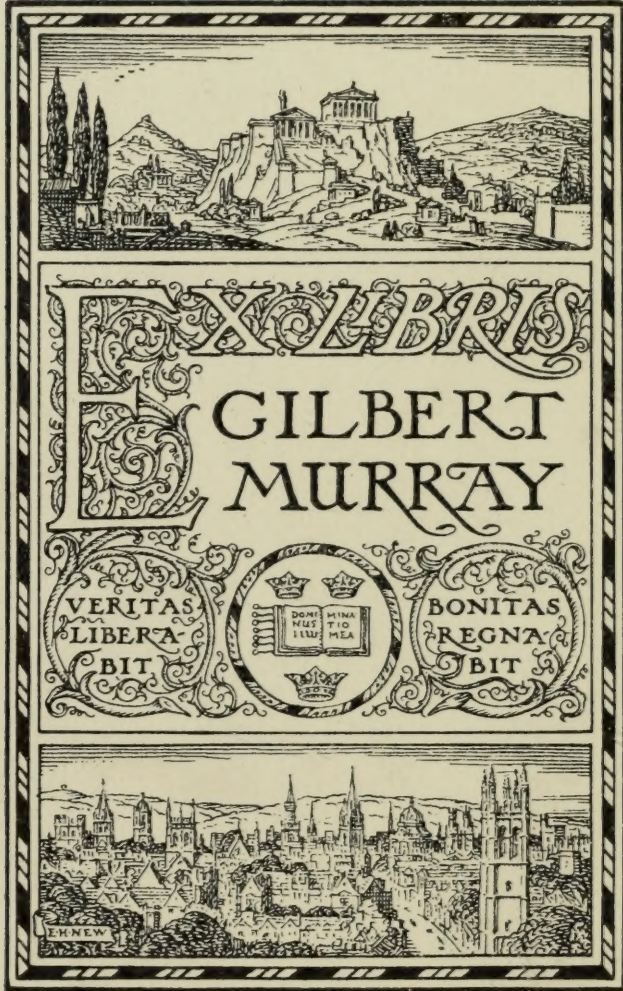
3 1761 07824206 2

1
46
30

C. a. 2.

A. C. 2.

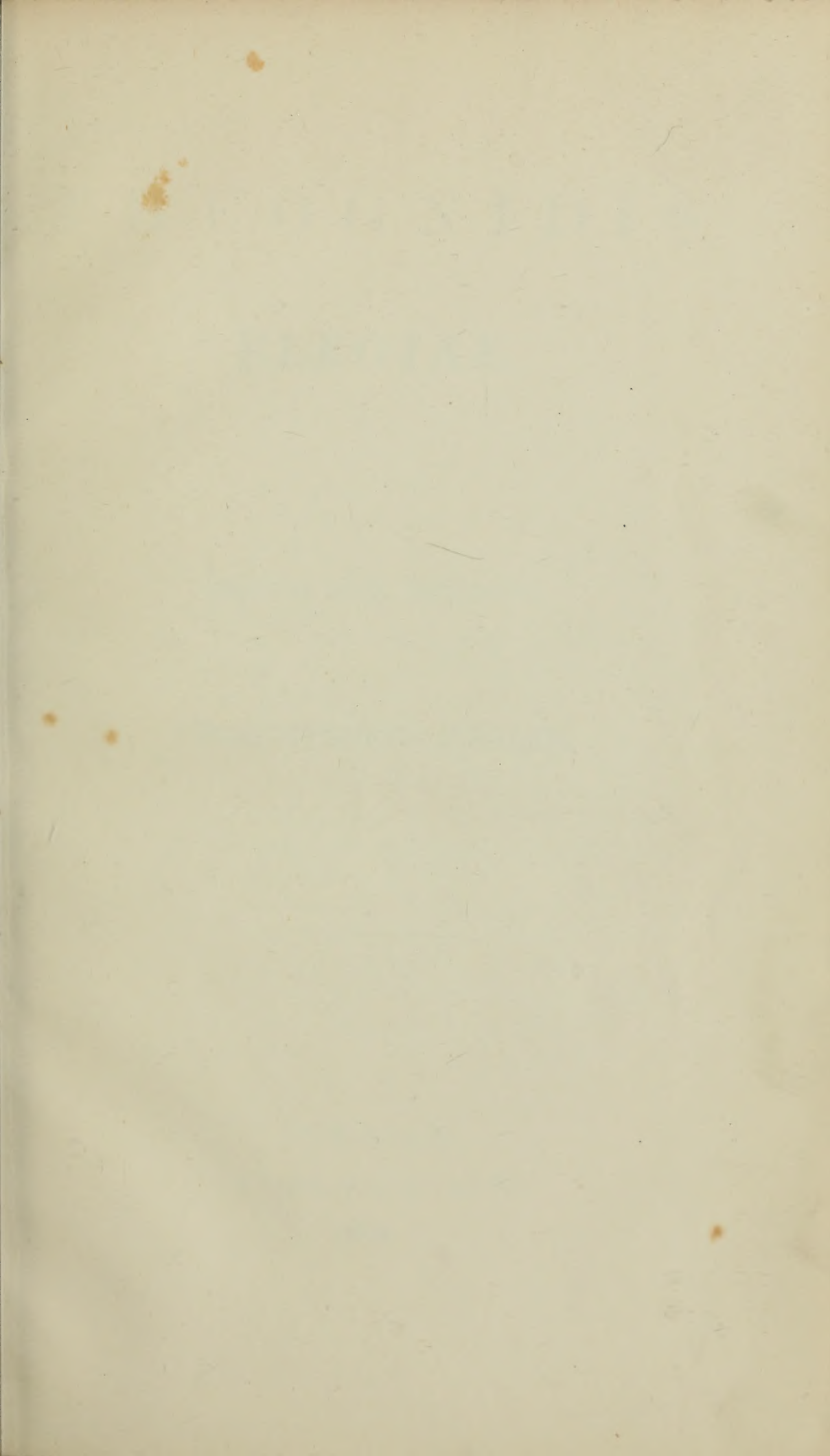
12/16ms

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

Gilbert Murray

Theognis

THEO G N I D I S

ELEGIAE.

SECUNDIS CURIS RECOGNOVIT

CHRISTOPHORUS ZIEGLER.

TUBINGAE,

IN LIBRARIA H. LAUPP.

1880.

PA

4446

A2

1880

LIBRARY
725631
UNIVERSITY OF TORONTO

Tubingae: Typis Henrici Laupp.

PRAEFATIO.

Paulo post quam librarius mihi nuntiavit secundae meae Theocriti editionis exemplaria esse divendita, idem praeter expectationem mihi scripsit etiam de nova Theognidis mei editione mihi cogitandum esse. Dico: praeter expectationem; nam post iudicia, quae in quibusdam ephemeridibus de libello meo facta sunt, id vix poteram sperare. Quod res aliter cecidit, haud exiguo, ingenue fateor, me affecit gaudio. Itaque absoluto poeta Syracusano statim versari coepi in poeta Megarensi, et ita quidem ut, quae ante hos undecim annos scripseram, identidem retractarem diligenter adhibitis auxiliis, quae mihi in promptu erant, et prioribus et iis, quae interea in lucem sunt edita. De quibus ut certius possit iudicari, primum ea omnia enumerabo, deinde, quas in adornanda hac secunda editione secutus sim rationes, breviter exponam.

Codicum princeps est

Mutinensis (A), membranaceus, saeculi X, forma quadrata minima, foliis 112, insigni scripturae et elegantia et antiquitate, continens Ὀμηρόκεντρα, Epigramma in imaginem occasionis, Scholia in Dionysii Περιήγησιν, Θεόγνιδος ἐλεγείων α', ἐλεγείων β', Phocylidem, Coluthum, Dionysium Periegetam. Theognis incipit fol. 45 et finitur fol. 73. Super v. 1—256. 269—274. 1231—1236 instructus est interpretatione latina e saeculo XIV. Codex videtur descriptus esse ex libro litteris quadratis scripto. Spiritus et accentus desunt saepissime. Rasurae 14. 29. 982. Primus eum comparavit et bis quidem Bekker. Mutinensem olim a se vocatum esse codicem ait in secunda

editione non quod Mutina Parisios venisset, sed communi tum omnium, qui ex Italiae superioris bibliothecis minoribus Parisinae illati essent, nomine. Quo post annum 1815 deveniret, se nescire¹). — Remansisse Parisiis librum pretiosissimum ibique servari in Supplementis signatum nr. 388 cognitum est ex E. Milleri libello, qui inscribitur: *Eloge de la chevelure, discours inédit d'un auteur grec de la bibliothèque royale, Paris, 1840.* Novam eius collationem instituit in Schneidewini gratiam Pressel; vide *Philol. XXIX et Nachrichten von der G. A. Universität und der königl. Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, 1852, nr. 5.* Aliam neque vero ab ipso factam collationem, quae pertinet a v. 1—528, a v. 1032—1038 et a v. 1054 usque ad finem, exhibuit W. van der Mey (*Studia Theognidea, 1869*). Denique partem suae collationis publicavit H. van Herwerden (*Animadversiones Philologicae ad Theognidem, 1870*). Continet ea quae apud Meyum desunt, praeterea discrepantias inter utramque collationem. Significavi has tres collationes litteris Pr. M. H.

Ad Mutinensem proxime accedit

Vaticanus nr. 915 (O), bombycinus, saeculi XIII. Continentur eo inde a pag. 22 Musaei Hero et Leander 223—fin. Θεοκρ. σύριγγ. ὠραία γνωμικά τῆς ὀρφ (e Lithicis). Theognis. Φωκυλλίδου γνωμικά ὠραία. Πυθαγορικά ἔπη τὰ καλούμενα χρυσᾶ. Moschi Europa. Musaei Hero et Leander 1—222. Scholia in Syringa. Gnomae Menandri. Pindari sententiae. Ilias. Lycophron 319—469. Ilias. Odyssea. Hesiodi Op. et D. Theogonia. Lycophron 1—143. Pag. 217. Theocr. XXV, 262—fin. Batrach. 1—155. Lycophron 919—1211. μῦθοι αἰσώπειοι ἰαμβικοί τετράστιχοι βραβίου τοῦ σοφιστοῦ (sunt fabulae 66). Dionysii Periegesis 183—fin. Pag. 229. Theocr. XV, 71 — XVI, 68. XI, 57 — XIII, 68. Pindar. Ol. II, 43 — VII, 30. Lycophron 200—318. 470—629. Pag. 240. Theocr. II, 5 — III, 6. V, 59 — VII, 8. XXV, 96—261. VII, 9 — XI, 56.

1) In quam superioris Italiae bibliotheca fuit, priusquam Parisios est transportatus?

XXII, 152—fin. XXV, 1—95. XVI, 69—fin. XVII. XXII, 1—151. Batrach. 156—fin. Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου τὰ πρὸ Ὀμήρου, τὰ Ὀμήρου, τὰ μεθ' Ὀμηρον. — Contuli eum hieme anni 1864. 65 cum secunda editione Bekkeri, cuius collationem quinquaginta fere locis correxi, plus quam ducentis supplevi.

E Vaticano descriptus est

Venetus nr. 522 (K), ex bibliotheca Bessarionis, membranaceus, saeculi XV. Insunt in eo Dionys. Hal. Περὶ τοῦ χαρακτῆρος λυσίου τοῦ ῥήτορος. Λυσίου τοῦ ῥήτορος λόγοι. Γοργίου τοῦ ῥήτορος ἐλένης ἐγκώμιον. Ἀλκίδαμας περὶ σοφιστῶν. Ἀντισθένης λόγοι. Δημάδου ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. Λυσίου ἐπιτάφιος. Ἱστορία ἀγαθίου. Ἀποφθέγματα φιλοσόφων. Plura vacua folia. Περὶ στρατηγικῶν ὀνομάτων τε καὶ τάξεων, ἀδέσποτον, cum picturis. Complura vacua folia. Theognis (fol. 181). Φωκυλλίδου γνωμικὰ ὥραια. Πυθαγορικὰ ἔπη τὰ καλούμενα χρυσᾶ. Moschi Europa. Musaei Hero et Leander. Syrix. Longinus περὶ ὕψους. — Theognis est lacunosus a v. 34—832. Inde ab hoc versu singula modo desunt: εἰ, μὲν, μιν, ναί, δέ, τις, 897 Κύρνε, 968 ἔβην, 1049 πατήρ, 1052 νόψ, 1098 ὃν προφυγῶν, 1100 secunda pars pentametri, 1106 ν ἔση. Aliquoties librarius, homo graeci sermonis parum peritus, Vaticanum inepte aut supplevit aut correxit. Cfr. 102 γ' ὅτταν. 104 δοῦναι θέλει τὸ μέγα. 249 θνατοῖσιν — ἀλλ' ἄγε. 487 σὺ ἀλλ' ἔχε. 495 φονέοντες. 543 δικάσειν. 632 ἰδ' αὔ. 664

τ

πάντα γε ἕξαπίνης. 973 ποτ'. 1095 σπέπται. Nec desunt rasurae, quas suo quamque loco indicavi. — Contuli eum aestate anni 1864 cum editione Hartungi. — Venetum e Vaticano descriptum esse apparet e lacunis, quae in illo iis ipsis locis nobis occurrunt, ubi huius superior pars humore corrupta est, adeo ut omnino non legi possit aut aegre. Vide Jahni annales, 1868, p. 329 sqq. Indicavi istas lacunas, quae, cum in Vaticano in quavis pagina binae sint columnae, modo ad pentametros pertinent modo ad hexametros, in ADD. II. — In proecdosi etiam Veneti universam exhibui varietatem. Jam

ubi uterque consentit, solum nominavi Vaticanum. Ubi hic discedit ab illo, litterae O adieci $\times$ ¹⁾.

Codices tertiae classis enumerat Bekker 15. ²⁾ Inter optimos eorum est nitide scriptus Vat. 63 (N), quem ego quoque perlustravi. ³⁾ Praeterea inspexi, sed sine ullo fructu, Venetum 520, duos Ambrosianos, duos Mutinenses, duos Laurentianos. — Tertiam classem ad emendandos locos difficiliore nihil conferre demonstravi in ADD. IV.

Editionum, quae temporum cursu prodierunt, hae praecipue sunt commemorandae: Ald. 1495. Iunt. 1515. Vinet. 1543. Camer. 1550. Turneb. 1553. Neander. 1559. Hertel. 1561. Steph. 1566. Crispin. 1569. Sylburg. 1591. Seber. 1603. Brunck. I 1784. Gaisford. I 1814. 1816. Bekker. I 1815. Brunck. II (curante Schaefero) 1817. Boissonad. 1823. Gaisford. II (curante G. Dindorfio) 1823. Welcker. 1826. Bekker. II 1827. Schneidewin. 1838. Orelli. 1840. Hartung. 1859. Bergk. 1843. 53. 66. — Antiquarum editionum mihi ad manus fuerunt Camer. Hertel. Crispin. Sylburg. Seber. Aldinae scripturas dedi secundum collationem Orelli, quae inest in duobus eius programmatis anno 1840 editis.

Praeter editiones consului atque in usum meum converti Rintelen, De Theognide Megarensi Poeta, 1863. Nietzsche, Zur Geschichte der Theognideischen Spruchsammlung, Mus. Rhen. 1867. Th. Fritzsche, Das Stichwort als Ordnungsprinzip der Theognideischen Fragmente, Philol. XXIX. H. Schneidewin, De Syllogis Theognideis, 1878. Renner, Quaestiones de dialecto antiquioris Graecorum poesis elegiacae et iambicae

---

1) Camerario Venetum fuisse notum docent quae ille affert in annotationibus: 330 ἰθείη (per errorem ἡθειή), 899 ἐντός, 1035 καθδύς, 1040 ἐρχομένου. De τιμῶσ' ἐν 169 et δε λώιος δε 800 tacet. Ad hunc locum annotavit: ἐν τισι γέγραπται ὡς λώιον.

2) Septem Parisienses, quinque Vaticanos, tum Barberinum, Laurentianum, Venetum.

3) Bekker falso ei tribuit 894 ὡς δε κωφελίζων, quod solus praebet A, 967 πάντως (in schedis meis habeo: clare πάντων). Fort. etiam de αίνέω 873 dubitari potest.

in Studien zur griech. und lat. Grammatik herausgegeben von Curtius, 1868. Renner, Ueber das Formelwesen im griech. Epos und epische Reminiscenzen in der ältern griech. Elegie, 1872. Kuellenberg, De imitatione Theognidea, 1877.¹⁾ Heimsoeth, Emendationum Theognidearum tres partes, 1876. Dreykorn, Additamenta ad emendationem et interpretationem Theognideam, 1874. Sitzler, Emendationes Theognideae, 1878. Meyi et Herwerdeni Opuscula supra laudata. Leutsch, Philol. XXIX. XXX. M. Schmidt, Mus. Rhen. 1871.

In recognoscendo contextu has fere secutus sum rationes:

1. Haud pauca, quae in codicibus inveniuntur, consulto praeterii, velut πίν', κλύθι, εὐχοῦ, πῦργος, ἀνδρᾶσι, ἀδειν, ἔπεται, ὀπηδεῖ, ἦγυσα, ἐνέστι, οὐτέσσειται, κύρνε ἔξεις, εἰκάσαις, βήσησι, ἀλ' (ἀλλ'), ἄλω, ἄσχαλε, ἔξης (ἔξεις), ἀμιχανίης, κύρυκος, μυρία, δειλεύμενος, ἐτέρους (ἑταίρους), καινεόφρονι.

2. Cum mihi non constet, quis editorum primus οὐτέ τι, ἐνθά περ et similia scripserit, satis habui solos nominare codices. Crispinus hac in re fere semper cum iis consentit.

3. Coniecturarum eas potissimum attuli, quae post Bergkii editionem tertiam sunt propositae.

4. In statuendis lacunis modum adhibui idemque ne nimis multa aliis poetis tribuerem (cavendum mihi esse existimavi. In utroque genere imprimis Hartung longius progressus est. Haud male Mey: »μηδὲν ἄγαν. Huius vocis memores videant critici ne Theognis ipse sua parte defraudetur. Praeterea reputare velint aliud esse fragmentum aliquod abiudicare a Theognide, aliud certo cuidam poetae idem fragmentum vindicare«.

5. Renneri Quaestiones iterum perlegi. Sed per omnia ut eum sequerer, a me impetrare non potui. Quod si fecissem, saepe optimorum librorum scriptura commutanda fuisset, ut σοι fieret τοι, συ εὔ, ω εὔ, οι εὔ, η εὔ, εις εὔ. Tutius mihi visum est sequi exemplum eorum, qui in carminibus, quae

1) Schneidewini et Kuellenbergi dissertationes insertae sunt primo volumini dissertationum philologicarum Argentoratensium, 1879.

neque auctoris neque aetatis unius sunt, non omnia ad unam eandemque normam redigenda esse arbitrantur.

6. Disputationem de vita et scriptis Theognidis, de variis sententiis, quae de reliquiis, quae sub eius nomine circumferuntur, a viris doctis sunt propositae, hic quoque omisi. Noli nimis amplificare libellum, quem scio ob id ipsum, quod compendiosa, ut ita dicam, erat forma, multis fuisse acceptum. Qui quid hodie de Theognideis statuatur, breviter velit cognoscere, eum iuvabit legere commentationem H. Schneidewini.

Reliquum est, ut quam maximas agam gratias Theodoro Fritzschio et Henrico Kratzio, quorum hic, olim collega mecum coniunctissimus, variis de locis quaerenti humanissime respondit, ille Lexicon Theognideum ab ipso summa cum diligentia confectum ultro mihi transmisit pluresque per menses liberalissime eius usum concessit.

Stuttgardiae mense Januario MDCCCLXXX.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΕΛΕΓΕΙΑ.

ὦ ἄνα, Λητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
 λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπαυόμενος,
 ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον σέ καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν
 αἰείσω· σὺ δέ μοι κλυθι καὶ ἐσθλά δίδου.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ 5
 φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη,
 ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ,
 πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
 ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
 γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἄλλος πολιῆς. 10

Ἄρτεμι θηροφόνῃ, θυγάτερ Διός, ἦν Ἄγαμέμνων
 εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοῆς,
 εὐχομένῳ μοι κλυθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἀλαλκε.
 σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἶ ποτε Κάδμου 15
 ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν αἰείσατ' ἔπος·
 ὅ ττι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστί.
 τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

Θεόγνιδος ἐλεγείων α' Α. Θ. στίχοι ἠρωελεγεῖοι Κ. ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Θ.
 ὅς διὰ στίχων ἠρωελεγείων Ο.

3. πρῶτον σέ] Bergk. πρῶτόν τε vulg. — 4. αἰείσω voluit Bergk., ὑ-
 μνήσω Cobet. — μοι] ΑΟ. μεν vulg. Reliqua habet K scripta in rasura. —
 6. ῥαδινῆς] vulg. ῥαδινῆς Α. ῥαδινῆς Ο. Bergk. — 7. τροχοειδέϊ Α. — 9. ἐγέ-
 λασε Ο. γήθησε v. s. idem. — 12. εἶσαθ'] Crispin. εἶσαθ' vulg. Α sec.
 Hase εἶσαθ', sec. alios εἶσαθ' superscr. cognovit. — θοῆς] Bekker. θοῆς Α.
 θοαῖς vulg. — 14. θεὰ sequente rasura Α. — μικρόν Α. Bekker. — 17.
 ἐστί] ΑΟ. vulg. ἐστίν Bekker. Aldinam v plerumque omitttere affirmat
 Orelli ad 29 et 139. De Α annotavit Bekker. ad 856: ἔδραμεν, ut solet.

- Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲν ἔμοι σφρηγῆς ἐπικείσθω
 τοῖσδ' ἔπεις, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα. 20
 οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ παρεόντος.
 ὧδε δὲ πᾶς τις ἔρει „Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη
 τοῦ Μεγαρέος.“ πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός
 ἀστοῖσιν γ' οὔ πω πᾶσιν ἄδειν δύναμαι.
 οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαῖδῃ· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς 25
 οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.
- Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός
 Κύρν' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.
 πέπνυο, μῆδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μῆδ' ἀδίκουσι 30
 τιμὰς μῆδ' ἀρετὰς ἔλκεο μῆδ' ἄφενος.
 ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι. κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
 ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχειο·
 καὶ μετὰ τοῖσιν πίνε καὶ ἔσθιε, καὶ παρὰ τοῖσιν 35
 ἕζε, καὶ ἀνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
 ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἅπ' ἐσθλὰ μαθήσασαι· ἦν δὲ κακοῖσι 35
 συμμίσγης, ἀπολείς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
 ταῦτα μαθῶν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, καὶ ποτε φήσεις
 εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.
- Κύρνε, κῦει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
 εὐθυνητῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης. 40

19. σφραγῆς O. — 20. ἔπεις O. — κλεπτόμενα] A. — μένα O. — μένη vulg. — 21. ἐκλέξει (ἐκ e ras.) K. ἀλέξει O. — τοῦσθλοῦ] Bekker. τ'ουσθλοῦ AO. τοῦσθλοῦ vulg. — 22. πᾶς τις ἔρει] AO. πᾶς ἔρει vulg. — Θεύγνιδός Ald. — 23. Μεγαρέος] Bekker. in pr. Μεγαρέως vulg. — ὀνομαστός] AO. ὀνομαστοῦ cum commate aut puncto vulg. — 24. ἀστοῖσιν γ'] Dreykorn. ἀστοῖσιν δ' vulg. ἀστοῖσι δ' O et A sec. H. ἀστοῖς τοῖσδ' Bergk. πάντας μὲν ἐπ' — ὀνομαστός, ἀστοῖσιν δ' Hartung. — ἰν ἄδ ἰν πᾶσιν ἄδειν e ras. K. — 25. Πολυπαῖδῃ] Elmsl. Πολυπαῖδη vulg., et sic porro. — 26. πάντεσσ'] Porson. παντεσσι sec. Hase, πάντεσσι sec. Noltium et H. A. πάντας vulg. πάντως Vinet. et Cam. Cfr. 522 πλεόνεσσ'. — 27—28 separavit Bekker. a prioribus, 29—30 a proxime sequentibus. Bergk. coniunxit 27—30, Hartung 27—38. — 29. πέπνυο] Bergk. πεπνυο cum ras. A. sec. M. πέπνυσο vulg. — ἔργασι O. — ἀδίκουσι] AO. vulg. — 30. ἔλκεο Hartung. e coni. Herm. — 33. μετὰ τοῖσι O. — παρὰ τοῖσιν] Brunck. μετὰ τοῖσιν vulg. παρὰ τοῖσιν — μετὰ τοῖσιν Bergk. e Platonis Menone p. 95 D. — 35. ἅπ' O. Cam. — διδάξει ut Plat. Xenoph. sec. M. etiam A. (?) δαήσασαι Schmidt. — κακοῖσι] AO. vulg. — 36. συμμίσγης] Bekker. συμμίσγης A. συμμῆγῆς O. συμμῆγῆς vulg. — 40. ἡμετέρης O. Ald.

ἄστοι μὲν γὰρ ἔθ' οἶδε σάφρονες, ἠγεμόνες δέ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

Οὐδεμίαν πω Κύρν' ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδη,
δῆμόν τε φθειρώσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδῶσιν 45
οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμειῖσθαι,
μηδ' εἰ νῦν κεῖται πολλῇ ἐν ἠσυχίῃ,
εὐτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα. 50
ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν.
μύναρχος δὲ πόλει μὴ ποτε τῆδε ἄδοι.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῆσι δοράς αἰγῶν κατέτριβον, 55
ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος.
καὶ νῦν εἰς' ἀγαθοί, Πολυπαῖδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν. 60

Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ Πολυπαῖδη ἀστῶν
ἐκ θυμοῦ, χρείης εἵνεκα μηδεμιῆς·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
χρῆμα δὲ συμμίξεως μηδενὶ μηδ' ὀτιοῦν
σπουδαῖον· γνώσῃ γὰρ οἰζυρῶν φρένας ἀνδρῶν, 65
ὥς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἔπ' οὐδεμία,

42. εἰς A. — Cfr. 1081 et ADD. IV. — 44. ἄδη] Bekker. ἄδη] A. ἄδη] O. ἄδη] K. ἄδη] vulg. κακοῖσι δοκῆ] Vinet. et Cam. — 45. φθειρούσι — διδοῦσι (διδῶσι sec. Pr.) A. — 46. κερδέων] AO. κέρδεων K. κερδῶν vulg. — καὶ om. O. — 47. πόλιν κείνην K. — ἀτρεμειῖσθαι] Bergk. ἀτρεμείσθαι vulg. — 48. πολλῇ κεῖται Erkema. — ἠσυχία superscr. η O*. — 51. στάσιές τε] A. στάσις ἐστὶ vulg. — 52. μύναρχοι AO. — ἄδει superscr. οἱ O. ἄδειν K. — 55. πλευραῖσι AO. — 56. τῆσδ' — πόλεος] A. τήνδ' — πόλιν vulg. — 57. εἰς' A (sec. M.) O. — Cf. 1109. et ADD. IV. — 58. καὶ ταῦτα O*. — 62. χρείης οἵνεκα A. Praeter χρεία in usu fuisse etiam χρεία suspicatur Ahrens., Beiträge etc. p. 74. — μὴδὲ μιῆς A. μὴδὲ μιᾶς O. μηδεμιᾶς K. — 65. σπουδαίων O. — 66. ἔργοισι AO. — ἐπ' pro ἔπ' AO*. ἔτ' Cam.

ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
οὕτως ὡς ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι.

Μή ποτε Κύρνε κακῶ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρί,
εὖτ' ἂν σπουδαῖον πρήγμ' ἐθέλης τελέσαι, 70
ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βούλευε καὶ πολλὰ μογῆσαι
καὶ μακρὴν ποσσὶν Κύρν' ὁδὸν ἐκτελέσαι.

Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὁμῶς ἀνακοινέο πᾶσι·
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει, 75
μή ποτ' ἀνήκεστον Κύρνε λάβης ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
ἄξιός ἐν χαλεπῇ Κύρνε διχοστασίῃ.

Παύρους εὐρήσεις Πολυπαῖδη ἄνδρας ἐταίρους 80
πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
οἵτινες ἂν τολμῶεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.
τόσσους δ' οὐχ εὔροις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς νηῦς μὴ μία πάντας ἄγει,
οἷσιν ἐπὶ γλώσση τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν 85
αἰδῶς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἔπι κέρδος ἄγει.

67. δόλους τ'] Brunck. δόλους vulg. — 68. σοιζ— A. — 71. ἐσθλῶν K. Cam. ἐσθλῶν O. — βούλευε καὶ] A. βούλευε O. βουλεύεο vulg. — μογῆσαι] O. μογῆσας vulg. — 72. ποσσὶ AO. ποσὶ K. — ἐκτελέσαι] O. ἐκτελέσας vulg. ἐκτελέσα corr. — λέσας A. — 73. ὁμῶς] Brunck. ἔλως vulg. ἔμως Bekker. — ἀνακοινέο] Bekker. ἀνακοίνεο vulg. — πᾶσι] AO. vulg. φίλοις ἀδελῶς (aut cum Brunck. φίλοισιν ὁμῶς) ἀνακοινεῖ ἄπασαν con. Bergk. Hartung. partim Brunckium secutus est partim Bergk. ἔλως ἀνακοίνεο πᾶσαν Dreykorn. — 74. παῦροι τοὶ O*. — 75. παύροισι O. — 80. γινομένους] O. Cam. In A ubique sic scriptum esse [exceptis v. 162. 218.] annotavit ad hunc locum Bekker. γιν— vulg. — 83. τόσσους δ' οὐχ εὔροις] Hartung. οὐ τόσσους χ' εὔροις Bergk., qui 83—86 a praegressis separavit. Idem in notis: nisi praestat σπουδαίους χ' εὔροις. τούτους οὐχ εὔροις A. τούτους οὐχ εὐρήσεις O. τούς δ' οὐχ εὐρήσεις vulg. — 84. νηῦς] Bekker. in pr. ναῦς vulg. — ἄγει] AO. ἄγει Ald. — 86. ἐπὶ AO. Ald.

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλη,
εἷ με φιλεῖς καὶ σοι πιστὸς ἔνεστι νόος.

Ἦ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἧ μ' ἀποσιπῶν
ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος. 90

ὅς δὲ μῆϊ γλώσση δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δεινός, Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὢν.

Ἦν τις ἐπαινῆση σε τόσον χρόνον ὅσον ὀρώης,
νοσφισθεῖς δ' ἄλλη γλώσσαν ἱῆσι κακὴν,
τοιούτος τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός, 95
ὅς κ' εἶπη γλώσση λώια, φρονῆ δ' ἕτερα.

* * * * *

ἀλλ' εἶη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἑταῖρον
γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι φίλε ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καὶ ποτ' ἐμοῦ μνήσεται ἐξοπίσω. 100

Μηδεῖς σ' ἀνθρώπων πείση κακὸν ἀνδρα φιλῆσαι,
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὢν;

οὔτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου ρύσαιτο καὶ ἄτης,
οὔτέ κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

δειλοὺς δ' εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτῃ χάρις ἐστίν· 105
ἴσον καὶ σπεῖρειν πόντον ἄλδος πολιῆς.

87. ἔπεσι AO*. — 88. καὶ σοὶ A. — 89—92 coniunxit Bergk. cum priori disticho pro ἄλλη scribens ἄλλας, pro ἧ με ἄλλά. Idem fecit Hartung. Cfr. ADD. I. — 92. δειλὸς Bekker. — κυρεῖ pro Κύρν' O. — 93. ἦν] Welcker. ἂν AO. εἷ vulg. κῆν Hartung., qui haec cum prioribus conexuit. — ἐπαινῆση] Bekker. ἐπαινῆση AK. ἐπαινῆσει O. ἐπαινέσει Ald. ἐπαινέσσει alii. — ὀρώης] Bergk. ὀρώης A. ὀρώης O. ὀρώη vulg. — 94. ἄλλην O. et sec. Pr. et M. A. ἄλλη sec. Bekker. — ἱῆσι] Bekker. ἱῆσι vulg. — 96. εἶποι O. — λώια] AO. λῶια Bergk. λῶιστα vulg. — φρονῆ] A. φρονεῖ vulg. — 97—100 separavit Bergk. a prioribus. Hartung. statuit post 96 lacunam. — 97. ἐμός O*. — 98. γινώσκων] A (ut solet. Bekker.) O. Cam. γιν— vulg. — φέρειν O. — 99. ἐν O. — 100. ποτ' ἐμοῦ] Brunck. ποτεμου A. ποτέ μου vulg. — 101. σ' om. O. Ald. — 102. δειλός] A. γ' ὅτιαν K. om. O. κείνος vulg. — 103. πόνου O. — 104. οὔτέ κεν] O*. — τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι] Buttmann. Idem legi in Iunt., sed fort. ex errore, affirmat Orelli. τοῦ μεταδοῦναι θέλοι A. τοῦ μεγάλου δοῦναι θέλει O. τοῦ μεταδοῦν' ἐθέλει (ἐθέλει) vulg. δοῦναι θέλει τὸ μέγα K. — 105. δ' om. A, quem secutus est Bekker. haec a prioribus seiungens. — ἔρδοντι O.

οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπεύρων βαθὺ λήιον ἀμῶς,
 οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
 ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. ἦν δ' ἐν ἀμάρτης,
 τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης. 110
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
 μῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μή ποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
 ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

Πολλοὶ τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι, 115
 ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἄνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
 Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀνσχετὸς ἄτη,
 Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥήδιον ἀνδρὶ σοφῷ. 120
 εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθει
 ψυδρὸς ἑὼν, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχη,
 τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσι,
 καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.
 οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὔτε γυναικός, 125
 πρὶν πειρηθεῖης ὥσπερ ὑποζυγίου·

107. τὸν pro ἂν O. — βαθὺν O. — ἀμῶς K. ἀμ^{ῶς} O. — 111. ἐπαυρίσκουσι suspectum est: et insolens est forma activa et sententia aliud requirit. Cfr. Bergk. et ADD. IV. — 115. βρώσιος εἰσιν O. Ald. Cfr. 643 et Pseudophocyl. 92. — 117. δ' om. O. — χ. γνῶναι οὐδέν O. χ. οὐδέν γνῶναι K. — 118. ἐστὶ AK. Hartung. hoc distichon cancellis circumdedit. In pentametro, qui variis coniecturis tentatus est (ἔσθ' ἔπερ ἦ Heimsoeth.), supplendum erit οὐδέν. — 119. ἄσχετος A (supra scripto difficilis) O. Ald. — 120. ῥήδιον] ῥάδιον vulg. — 121. λελήθει] Bekker. λελήθει A. λελήθει O. λέληθει vulg. — 122. ψυδρὸς ἑὼν] Brunck. e conji. Ruhnkenii, quam A confirmavit. ψευδοὺς ἑὼν O. ψευδῆς ἑὼν K. ψεδνὸς ἑὼν vulg. — ἐνὶ O*. — ἔχη] Bekker. ἔχη A. ἔχει ut K vulg. O ev. — 123. βροτοῖσι] AO. vulg. — 125. οὐδὲ γὰρ AO. οὐ γὰρ ἂν habet etiam Aristot. Eth. Eudem., VII, 2. — εἰδοίης O. — οὐδὲ ut Aristot. Bergk. et Bekker. — 126. πειρηθεῖης] A. πειρα— vulg.

οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὡσπέρ ποτ' ἐς ὦριον ἐλθῶν·
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὐχου Πολυπαῖδῃ ἔξοχος εἶναι
μήτ' ἄφενος· μῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη. 130

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπλετο, τοῖς ὁσίῃ Κύρνε μέμηλε δίκη.

Οὐδεὶς Κύρν' ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων. 135

οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδῶς
ἐς τέλος εἶτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν·
πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν ἐσθλὸν ἔθηκε,
καὶ τε δοκέων θήσειν ἐσθλὸν ἔθηκε κακόν.

οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται ὅσσ' ἐθέλησιν·
ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης. 140

ἀνθρωποὶ δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

Οὐδεὶς πῶ ξεῖνον Πολυπαῖδῃ ἐξαπατήσας
οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθε.

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν
ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος. 145

ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῆ' ἔστι,
πᾶς δὲ τ' ἀνὴρ ἀγαθὸς Κύρνε δίκαιος ἐών.

127. ὡσπέρ] O*. — ποτ' ἐσώριον] O. ποτ' ἐσώριον A. Cam. ποτ' ἐς ὦριον Ald. ποτ' ἐς ὦριον Brunck. e con. Cam. Vide ADD. IV. — 132. τοῖς] ita quis primus scripserit, nescio, fort. Vinet. aut Turneb. οἷς libri. ἐπλεθ' ἔσοις Hartung. e Stob. — 136. γίνεται] O. γίγν— vulg. — 137. ἔθηκε] O. vulg. — 138. δοκέων] Leutsch. δοκῶν vulg. καὶ δοκέων Mey. — 139. παραγίνεται] O. Ald. παραγίγν— vulg. — ὅσσ' ἐθέλησι Ald. ὅσσ' ἐθέλησι Cam. ἔσσα θέλησιν A. ἔσσα θέλησιν O. — 142. καὶ σφέτερον K. κασφét— O. κάσφ— Ald. — 144. θνητῶν A. see. H., qui con. ἀλιτῶν. — ἔλαθε] O. vulg. — 146. πασάμενος] Brunck. πασάμενος vulg. πασπαμένω K. — 147—148 vulg. separantur a praegressis. Brunck. recte coniunxit. — 147. ἀρετῆ' ἔστι] vulg. ἀρετῆ ἔστι A. ἀρέτ' ἔστι K. ἀρέτ' ἔστι O.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσι,
Κύρν' ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται.

150

Ὑβριν Κύρνε θεὸς πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρὶ,
οὐ μέλλει χῶρην μηδεμίαν θέμεναι.

Τίττει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἔπηται
ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ἦ.

Μὴ ποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεῖς
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε·

155

Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

Μὴ ποτε Κύρν' ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γάρ οὐδεῖς
ἀνθρώπων ὃ τι νύξ χῆμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

160

Πολλοὶ τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.

εἰσὶν δ' οἱ βουλή τ' ἀγαθῆ καὶ δαίμονι δειλῷ
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἔπεται.

Οὐδεῖς ἀνθρώπων οὐτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρός,
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὐτ' ἀγαθός.

165

Ἄλλ' ἄλλῳ κακὸν ἐστι, τὸ δ' ἀτρεκέες ὄλβιος οὐδεῖς
ἀνθρώπων, ὀπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

149. δίδωσι] AO*. — 150. Sic A. ἢ δ' ἀρετῆ ὀλίγοις ἀνδράσι Κύρν' ἔπεται vulg. — 151. κακῷ A. — ὤπασ' K. — 152. μηδεμίην A. — θέμενον O. θέμενος (ος e ras.) K. Ald. θεμενον superscr. ω A. — Cfr. 822 et Bergk. — 153. Cfr. Solon. fr. 8. — ὅτ' ἄν A. — 154. ἀνθρώπων AO. — 155. χολωθῆς K. μοι — χαλεπθεῖς Stob. — 157. ἄλλως] Brunck. e Stob. ἄλλῳ vulg. — 158. μηδὲν] A. δ' οὐδὲν vulg. δ' οὐδ e ras. K. — 160. χῆμέρη] Bekker. χ' ἡμέρη A. χ' ἡμέρα vulg. — πελεῖ K. — 162. γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. — 163. εἰσὶ O. — δειλῷ] Bekker. δειλῶ A. κακῷ O. φάυλῳ vulg. — 166. νόσφι K. — 168. Cfr. 850.

Ὅν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὁ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία. 170

Θεοῖς εὐχου· θεοῖσιν γὰρ ἔπι κράτος. οὔτοι ἄτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα,
καὶ γήρως πολιοῦ Κύρνε καὶ ἠπιάλου,
ἦν δὴ χρή φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκῆτα πόντον 175
ρίπτειν καὶ πετρέων Κύρνε κατ' ἠλιβάτων.
καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίη δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δὲ οἱ δέδεται.

Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίξησθαι χαλεπῆς Κύρνε λύσιν πενίης. 180

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῶ βέλτερον ἀνδρί,
ἦ ζῶειν χαλεπῆ τειρόμενον πενίη.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα Κύρνε καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει 185
ἐσθλὸς ἀνὴρ, ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ.

169. δὲ om. O*. — τιμῶσιν ὁ AO. τιμῶσ', ὄν (e ras.) K. Bergk. τιμῶσιν, ὁ καὶ κοιμεύμενος ἀνει Ahrens. — ἀγρεῖ Schneidewin. — αἰρεῖ, quod dubitanter proposuerat O. Schneider., Hartung. In vulgata offensui est metathesis particulae. — 170. γίνεται] O. Cam. γίγν-- vulg. — 171. θεοῖσιν γὰρ ἔπι] coni. Bekker. θεοῖς ἔστιν ἔπι Bergk. θεοῖσιν ἐπὶ A. οἷς ἔστι O. οἷς ἔστι μέγα vulg. — οὔτοι] A. οὔτι vulg. — 172. γίνεται] O. Cam. γίγν-- vulg. Reliquis locis γίνεται apud Th. in pentametro constanter in primo alterius partis pede positum esse observavit Kuellenberg pag. 50. — 173. δάμνησι A sec. M., δαμνηῖσι sec. Pr. — 175. χρή πενίην omnes, qui his versibus utuntur. — βαθυκῆτα] A. μεγακῆτα vulg. (etiam O.) — 176. πετρέων] A. πετρῶν vulg. — καθ' ἠλιβ— A. — 177. πᾶς γὰρ scriptores, qui hoc v. utuntur, et quaedam editt. cum Vinet. — οὔτε τι] O*. — 178. οὔτ' ἔρξαι O. Ald. — 179. τε om. O. — θαλάττης K. — 180. δίξησθαι] A. δίξεσθαι vulg. De K ambigo; in O videbatur mihi ε in η correctum esse. — χαλεπῆ A pr. χαλεπόν K. — 181. τεθνάμεναι] A. τεθνάμαι (—ἀναι) vulg. K lac. O ev. Cfr. Herm. ad Aeschylī Agam. 517. — βέλτιον K. βέλτι/ O. — 185. Camer.: γράφεται ἐν ἐνίοις κτήσασθαι — φέρη. — κῶσασθαι coni. Schmidt. Cfr. Bergk.

οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
 πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεδν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
 χρήματα γὰρ τιμῶσι, καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγγημε
 καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ. πλοῦτος ἔμιξε γένος. 190
 οὕτω μὴ θαύμαζε γένος Πολυπαῖδη ἀστῶν
 μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
 εἰς οἴκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος,
 εὐδοξὸς κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη 195
 ἐντύει, ἥτ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ', ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
 καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.
 εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέει θυμῷ
 κτήσεται, εἴθ' ὄρκῳ πὰρ τὸ δίκαιον ἐλών, 200
 αὐτίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
 αὐθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
 ἀλλὰ τὰδ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας,
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος, οὐδὲ φίλοισιν 205
 ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ὑπερκρέμασεν·
 ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκῃ· θάνατος γὰρ ἀναιδῆς
 πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἔζετο κῆρα φέρων.

187. οὐδὲ γυνή] A. οὐδεμίη O. οὐδεμία vulg. — 188. βούλετ' O*. Ald. — 189—192 Brunck. cum prioribus coniunxit. — 189. γάρ] Brunck. e Stob. μὲν vulg. — ἔγγημε] O. vulg. — 190. πλοῦτος] ut Vinet. coni. A. πλούτου vulg. — 193. αὐτὸς τοιαύτην O. Duo nomina propria, quae Theognis posuerit, brevioris opera oblitterata esse putat Bergk. — 195. εὐδοξὸς] A. ἐνδοξὸς vulg. — 196. ἐντύει] Brunck. ἐντύει vulg. ἐκτίνει K. In O videbatur mihi ἐκτίνει correctum esse in ἐντύει. — 197—208 Soloni adscribunt Bergk. et Hartung. — 197. χρῆμα δ', ὃ μὲν] Bergk. χρῆμα δ' ὁ μὲν A. χρήματα φ̄ K. χρήμαθ' φ̄ O. χρήματα δ' φ̄ vulg. — 203. ἐπ' αὐτοῦ] Jacobs. ἐπ' αὐτοῦς Ald. et sec. Pr. A. ἐπ' αὐτοῖς Turneb. ἐτ' αὐτοῦς O. Cam. et A sec. M. — 204. γίνονται Ald. γίγνονται Turneb. — ἀμπλακίας] ut Brunck. coni. A. — κίης vulg. — κίης Turneb. — 205. αὐτοῦς O. — ἔτισε] A. τίσε K. vulg. τίσε O. — οὐδὲ] AO. ὅς δὲ vulg. — 206. ὑπερκρέμασεν] Bergk. ὑπεκρέμασεν O. ἐπεκρ— vulg. — 207. αὐτὸν δ' Cam. et Hartung. servata v. 205 vulgata ὅς δέ. — κατέμαρψε A sec. Pr., κατημ— sec. H.

Οὐδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότατον. 210

Οἶνον τοι πίνειν πουλὸν κακόν. ἦν δέ τις αὐτόν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κάτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
ὀργὴν συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὅς ποτὶ πέτρῃ, 215
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἄλλοιός χροά γίνου·
κρέσσων τοι σοφίῃ γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
Κύρνε, μέσῃν δ' ἔρχεου τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ. 220

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς μῶνος ποικίλα δῆνε' ἔχειν,
κείνός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδίῃσιν ἔπεσθαι, 225
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,

209. οὐκ ἐστιν Bergk. — 210. ἐστὶν K. ἐστί O. — ἀνηρότατον] Bergk. — ὀττερον vulg. Vide ADD. I. — 211—212 amovit Brunck., cancellis saepit Bergk. Cfr. 509. — 211. οἶνον — πολὸν AO*. — 212. πίνει O*. — 213 — 214. 217—218. Cfr. 1071—1074. Vulg. coniunguntur 213—218. — 213. θυμέ A. — κατὰ O*. vulg. — 215. ἴσως K. — 216. προσομιλήσῃ] Brunck. — ἴσχει vulg. Tribus locis affert hoc distichon, sed alio modo scriptum Plutarch. Cfr. Bergk. — 217. τῆδ' A sec. M. — τότε O*. Cam. et sec. Pr. A. — γίνου] O*. γίνου vulg. — 218. κρέσσων] A sec. Bekker., κρείσσων sec. M. κρείσσον Brunck. κραιπνόν vulg. — τι O*. — γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. — ἀτροπίης Ald. — 219. μηδὲν] A. Cam. μηδ K. μήδ' O. μήδ' Ald. — ἄγαν γ' Cam. — πολιητέων] A. πολιτάων O. πολιητῶν vulg. — ἔρχεου] A. ἔρχου vulg. — 221. ἐστίς] O*. — οὐδενός O. — 223. κείνός O*. — βεβλαμμένου O. — 225. κακοκερδίῃσιν] AO. — δείξιν vulg. — 226. ἄδον O. ἀδεῖν K. — 227—232 Solonis sunt. Cfr. El. IV, 71—76. Qui Theognidea concinnavit, quaedam ut fere immutavit. — 228. ἡμέων] ἡμῶν vulg. — πιστόν O. — βίον] ut vulg. A (superscr. divitias) O. νόον Bekker.

- διπλάσιον σπεύδουσι. τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη. 230
 ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
 πέμψη τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.
- Ἄκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δῆμῳ,
 Κύρν', ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.
- Οὐδὲν ἔτι πρέπει ἡμῖν ἅτ' ἀνδράσι σωζομένοισιν, 235
 ἀλλ' ὅσα πάγχυ πόλει Κύρνε ἀλωσομένη.
- Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπίρονα πόντον
 πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειράμενος
 ῥηιδίως, θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσση
 ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασι. 240
 καὶ σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
 εὐκόσμως ἔρατοὶ καλὰ τε καὶ λιγέα
 ἄσσονται. καὶ ὅταν ὄνοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 βῆς πολυκωκύτους εἰς Ἄϊδαο δόμους,
 οὐδὲ τότε οὐδὲ θανῶν ἀπολείς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις 245
 ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα.

230. γίνεται] O. γίγν— vulg. — 232. πέμψη] Bekker. πέμψη A. πέμψει vulg. — ἄλλοτ' K. ἄλλοτε τ' AO. — 233—36 vulg. coniunguntur. — 235. οὐδὲν ἔτι πρέπει ἡμῖν] Ahrens. οὐδὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν A. οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν Bekker. οὐδ' ἔτι γε πρέπει ἡμῖν (ἡμῖν Brunck.) vulg. οὐδέ τι γε πρέπει ἡμῖν Cam. οὐδέ τι πρέπει ἡμῖν O. — ἅτ'] cfr. ADD. IV. — σωζομένοισι AO. Cam. σωζ— A sec. M. — 236. ἀλλ' ὅσα πάγχυ πόλει Κύρνε ἀλωσομένη] Herwerden. ἀλλ' ὡς π. π. Κύρνε ἀλωσομένη A. ἀλύειν κύρν' ὡς πόλλε' ἀλωσομένη K. ἀλύειν — πόλλε' — O. λύειν ὡς πόλλεως τείχοι ἀλωσομένης Ald., et sic mutato τείχοι in τείχη vulg. ἀλύς (sive ἀλύειν) πάγχυ πόλει, Κύρν', ἐν ἀλωσομένη Bergk. — 237—254 Bernhardy Theognidi ab iudicat, Herm. disposuit in plures particulas: 237—46. 247—52. 253—54. Hartung. a Theognide alienos esse censet v. 237—246 et v. 253—254. — 238. πωτήσει AO. — καὶ] Bergk. κατὰ vulg. — ἀειράμενος] O. — ῥόμενος vulg. — 239. θοίνης] Bekker. θοίνης A. θοίνης O et A sec. M. θοίναις vulg. — εἰλαπίναισι Cam. — 240. στόμασι] vulg. — 241. συναυλίσκοισι O. — λιγυφθόγγοισι A. — 242. ἐν κόμοις coni. Brunck. ἐν κόσμῳ Ald. — 243. ὄνοφερῆς] AO. — ῥοῖς vulg. — κεύθεσι] ut Brunck. A. κευθμῶσι O. κεύθμασι vulg. — 244. πολὺ κωκυτὸς K. — 245. οὐδὲ τότε] Bergk. οὐδέ ποτ' vulg. — ἀλλὰ μελήσεις] A. οὐδέ τε λήσεις O. οὐδέ γε λήσεις vulg. — Leutschio videtur deesse finis huius elegiae.

Deest initium.

Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφόμενος ἦδ' ἀνά νήσους,
 ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἔπ' ἀτρύγετον,
 οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει
 ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων· 250

πάσι δ', ὅσοισι μέμηλε, καὶ ἔσσομένοισιν ἀοιδῆ
 ἔσση ὁμῶς, ὄφρ' ἂν γῆ τε καὶ ἥλιος.
 αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγησ παρα σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
 ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾶς.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον, λῆστον δ' ὑγιαίνειν· 255
 πρᾶγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἴππος ἐγὼ καλῆ καὶ ἀεθλίῃ, ἀλλὰ κάκιστον
 ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνηρότατον.
 πολλάκι δ' ἠμέλλησα διαρρήξασα χαλινόν
 φεύγεν, ἀπωσαμένη τὸν κακὸν ἠνίοχον. 260

Οὔ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερεῖνῃ
 ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἔμοῦ κακίων.

*****
 ψυχρόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνουσι τοκῆς,
 ὥσθ' ἅμα θ' ὕδρεύει καὶ με γοῶσα φέρει.

247. στρωφόμενον K. — ἦδ' O*. — ἂν ἀνήση K. — 248. οὐκ ἀνά νησί π. coni. Schmidt. — ἔπ'] Bekker. ἐπ' vulg. — 249. θνατοῖσιν K. — ἀλλ' ἄγε K. ἀλλ' ἄγε O. — 251. πάσι δ', ὅσοισι] Hartung. e coni. Lachmanni. π. διὸς οἷσι A. πᾶσιν οἷσι O. πᾶσι γάρ, οἷσι vulg. — ἀοιδῆ A. — 252. ἂν ἦ Bergk. — 253. οὐ om. Ald. παρὰ σεῦ ἐπιτ— Cam. — 255—56 neque Theognidis neque alius elegiographi esse videntur: fuit hoc distichon antiquitus Deli in Apollinis templo vel in donario aliquo inscriptum, vid. Aristot. Eth. Nic. I, 8, ubi Δηλιακὸν ἐπιγράμμα dicitur. Bergk. — 256. πρᾶγμα] hic omnes libri. πρῆγμα Bekker. — τοῦ] AO*. οὔ vulg. — ἐρᾶτο A. Bekker. ἐρᾶ ποτὲ (ποτὲ e ras.) K. In O videbatur mihi ἐρᾶτο vel ἐρᾶτὸ correctum esse in ἐρᾶπο¹³. ἐρῆτο Bekker. in pr. — 257—260 et 261—66 habet Hartung. pro aenigmati, *Cleobulo* vel filiae *Cleobulinae* ea tribuens. — 257. ἵππος O*. — ἀληθῆς (θῆς e ras.) K. — 259. δ' ἠμέλλησα] A. δ' ἠμέλλησα O. δὴ μέλλησα vulg. — 260. φεύγεν] coni. Bergk. φεύγειν vulg. — ἀπωσαμένη] AO. ὠσαμένη vulg. — 261—62 Welcker. seiunxit a sequentibus, quae aperte sunt truncata et corrupta. Vide ADD. IV. — 264. ὠσθαμα A. ὠσθαμᾶ O. ὡς θαμᾶ K. ὡς θαμᾶ Ald.

ἔνθα μέσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα 265
 δειρήν, ἣ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτὴ τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτρίη περ ἐοῦσα·
 οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας·
 πάντῃ γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντῃ δ' ἐπίμυκτος,
 πάντῃ δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ἦ. 270

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
 γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν.
 τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
 καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότερον,
 παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις, 275
 χρήματα δ' εἰ καταθῆς πόλλ' ἀνηρὰ παθῶν,
 τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
 καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον.

Εἰκὸς τοι κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
 μηδεμίαν κατόπισθ' ἀζόμενον νέμεσιν· 280
 δειλῶ γὰρ τ' ἀπάλαμνα βροτῶ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
 παρ ποδός, ἠγεῖσθαί θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἄστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τῶνδε πρόβαινε,
 μήθ' ὄρκῳ πίσυνος μήτε φιλημοσύνη.

265. περὶ] A. παρὰ vulg. — βαλὼν] Herm. λαβὼν vulg. — φθέγγετ' O*. — 267. γνωτ' εἰ π. A. — γε] Bekker. τε A. om. vulg. — ἀλλοτρία O. Locus corruptus. Vulgo explicant: Quid sit paupertas, facile cognoscas, licet non ipse sis pauper. Hartung: Ἄγνωτος π. τε καὶ ἀλλοτρίη περίεσιν, male collocato v. πενίη. — 268. οὔτε ποτ' idem. — 269. πάντῃ ter A. — ἐπίμυκτος] A. ἐπίμικτος vulg. ἐπίμικτον O. — 270. ἐχθρὴ] A. ἐχθρὰ vulg. — γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. — ἔνθα] AO*. — 274. πονηρότερον] Hartung. — ῥότατον vulg. — 275. ἐπιθρέψαιο A. — ἄρμενα K. Cam. ἄρμενα O. — 276. εἰ καταθῆς] con. Bergk. εἰ καταθῆσι A sec. M. ἐγκαταθῆς vulg. χρῆμά τε κατθεῖς con. Sitzler., παρασχῶν | χρήματα κατθεῖς Hartung. — 278. ἐπερχόμενον A. Bekker. — 279. εἰκὸς τοι] con. Bergk. εἰκὸς τὸν vulg. εἰκοστόν corr. εἰκοστοὶ A. — 280. κατόπισθ'] A. κατόπιν vulg. — 281. βροταὶ A. — 282. τιθεῖ A. τίθει Bergk. — 283. τῶνδε] Herm. τόνδε vulg. — προβαίνει K.

μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλη παρέχειν βασιλῆα μέγιστον 285
ἔγγυον ἀθανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοφύγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
ὧς δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν 290
ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις·
αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδείῃ δὲ καὶ ὕβρις
νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλὰ μιν ἔμπης
καὶ κρατερόν περ ἐόνθ' αἶρει ἀμηχανίῃ.

Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος, 295
φθειγγόμενος δ' ἀαδῆς οἷσι παρῆ πέλεται,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίῃ δ' ἐπίμιξις
ἀνδρὸς τοιοῦτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῆ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρὸς Κύρνε μιῆς γεγόνῃ. 300

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνῆς
λάτρεισι καὶ δμωσὶν γείτοσί τ' ἀγχιθύροις.

285. ἐθέλη] Bekker. ἐθέλη. A. ἐθέλη sec. M. ἐθέλει vulg. — 286. ἔγγυον K. — ἔθελε Hartung. — 287. τῆ pro τοι Cam. — κακούργῳ K. — 288. Reliqui vulgatam quamvis corruptam. ἐς δὲ τὸ σῶσαι Boissonad. et Herwerden. — σῶσαι τοι Hartung. — σῶζεσθαι Schmidt. Alia suppeditat Bergk. ὡςδετοσωσαι: A sec. Bekker., ὡς—αι sec. H., ὡς—αι εἰ sec. M. Ad hanc scripturam proxime accedit coniectura Boissonadii et Herwerdeni; sed offensui est elisa diphthongus. In ἐς τὸ σῶσαι αἰεὶ, quod Boissonadio Bergk. tribuit, offenderet αἰεὶ, qua forma Th. alibi non usus est. — ἀναιβότεροι K et cum parva lacuna inter ι et β O. — 289. γίνεται] O. Cam. γίγν—vulg. — 290. ἀνδρῶν· ἡγέονται] Bekker. ἀνδρῶν γέονται A. ἀνδρῶν, γίνονται (ut O. Ald. Cam.) aut γίγν—vulg. — νόμοις] A. νόμοι K. νόμος vulg. — 292. ἔλει O. — 293. δαίνυται O. Ald. — μῆν K. μ[^] O. — 294. ἐόντ' αἶρει A. ἐόντ' ἀγρει Bergk. — 296. ἀαδῆς] conii. Hoeschel. et Brunck. ἀαδῆς vulg. — πέλεται] Cam. μέλεται vulg. — 297. πάντας A. — 299. οὐδεὶς λῆ] Bergk. et Saupp. οὐδεὶς δῆ A. οὐδὲ θέλει O. οὐδ' ἐθέλει K. vulg. — κακῶ K. — 300. ᾧ κ'] Bergk. ὡκ' A. Bekkero videtur inde effici sonus ingratus. ἦν vulg. — μιῆς] Bergk. μιᾶς vulg. — γεγόνῃ] Turneb. γεγόνῃ A. γεγόνει vulg. — 301. ἀρπαλέος] A. ἀργαλέος vulg. — Cfr. 1353. — 302. λάτρεισι K. λάτροισι O. Ald. — δμωσὶ O.

Οὐ χρῆ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν, 305
ἀλλ' ἀνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλήν
ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι, 310
γινώσκων ὀργὴν ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερός εἴη,
πάντα δὲ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκοῖ.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιοτάτος.

Πολλοὶ τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται· 315
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ, 320
τολμᾷ δ' ἐν τε κακοῖς κείμενος ἐν τ' ἀγαθοῖς.
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσση,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

303. κιγκλίζειν O. Cam. — 304. ἔστ' K. — βάλῃς] Crispin. Sylb. λάβῃς vulg. — 305. τοῖ] A. οἱ vulg. — πάντες A. — 307. δεῖλ' AO. Cam. — δύσφημα O*. — 309. εἶναι] A. ἴσθι vulg. — 310—12. Transpositionem versuum proposuit Bergk. Vulg. πάντα — εἰς δὲ — γινώσκων. — 310. γινώσκων] O. γίγν— vulg. — 311. φέροι] A. φέρει O. φέρειν vulg. K lac. φέροιο Hartung. e con. Ahrens. — θύρηφι omisso δὲ A. — κρατερόν O. — εἴη] AO. εἴης vulg. — 312. δ' ὀμιλήτην (sic) Cam. — δοκοῖ] Geel. δοκεῖ Bekker. δοκει A. δόκει vulg. — 313. δικαίου K. — 315—318 *Solonis sunt*, vid. Eleg. fr. 15, ubi π. γὰρ πλουτεῦσι — αὐτοῖς — ἔμπεδόν ἐστι. — 318. ἄλλοτέ τ' A. (Sec. M. om. A 318. 319). — 320. Hic vs. legitur in O* bis, et hic et post 317. — ἐν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἐν τε κακοῖς Ald. probantibus Bergk. et Hartung. Vide ADD. IV. — 321. ὀπάσση] A. — σσει vulg.

Μή ποτ' ἐπὶ σμικρῇ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι,
 πειθόμενος χαλεπῇ Κύρνε διαιβολίῃ.
 εἴ τις ἀμαρτωλοῖσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶτο, 325
 οὐ ποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμοι οὐδὲ φίλοι
 εἶεν. ἀμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
 θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὐβουλος εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
 Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκη ἀθανάτων. 330

Ἦσυχος, ὥσπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσί,
 μηδ' ἐτέροις διδοὺς Κύρνε τὰ τῶν ἐτέρων.

Μή ποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι Κύρνε φιλήσῃς·
 οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεταὶ αὐτὸς ἔτι.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν. πάντων μέσ' ἄριστα. καὶ οὕτως 335
 Κύρν' ἔξεις ἀρετὴν, ἦντε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίῃ τίσιν, οἳ με φιλεῦσι,
 τῶν τ' ἐχθρῶν μεῖζον Κύρνε δυνησομένῳ.
 χοῦτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
 εἴ μ' ἀποτισάμενον μοῖρα κίχου θανάτου. 340

323. σμικρῇ] Bekker. in pr. σμικρᾷ vulg. ἐπισμικρὰ O*. — ἀπολέσσαι] A. Libri editi aut ἀπολέσσης ut O aut ἀπολέσης (Ald.) aut ἀπολέσση. ἀπο-
 λῦσαι Hartung. ἀποθέσθαι conii. Bergk. et Hecker. Librorum scriptura
 recte se habet, modo ne veritas perdere, sed amittere. — 324. διαιβολίῃ]
 Bergk. διαβ— vulg. — 325. ἀμαρτωλοῖσι] O. — λῆσι vulg. — 326. ἀρίθμοι
 O. — 327. ἐπ' conii. Bergk. & μ' Emper. — πέλονται Ruhnken. Scriben-
 dum videtur ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται. Cfr. Odys. XIII, 60. — 328. οἶν
 pro οὐκ conii. Bergk. Vide ADD. IV. — 329. εὐβούλω Cam. εὐβουλος δ'
 Herm. ὦν εὐβουλος Jacobs. ὦν δ' εὐβ— Hartung. — εἶλε O. ἔλεν Jacobs.
 Hartung. et e corr. Vat. 63 (N). — 330. ἰθείῃ] ἰθ e ras. K. εὐθείῃ vulg.
 — 331. ποσσί] O. vulg. — 332. ἐτέροις O. μηδετέροις Hartung. — διδου
 Stob. — 333. ἀνέρ' conii. Herm. ἄνδρ' ἐπὶ Bergk. — ἐπελπίδι O*. — 334.
 οὐ K. — γίνετα] O. γίγν— vulg. — αὐτὸς conii. Bergk. ὠτὸς Brunck. —
 337. δῶν O. — φιλεῦσι] O. vulg. — 338. κίχον μεῖζον (prius e ras.) K. —
 δυνησομένῳ] Schaefer. Alii alia, cfr. Bergk. δυνησόμενον vulg. — 339.
 χ' οὕτως AO. — μεν pro μετ' K. — ἀνθρώποις Brunck. — 340. εἴ μ'] A.
 εἰ μή O. ἦν vulg. — κίχου] Cam. κίχη vulg.

Ἄλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχὴν,
 δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
 τεθναίνην δ', εἰ μὴ τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
 εὐροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας·

αἴσα γὰρ οὕτως ἐστί. τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
 ἀνδρῶν, οἳ τὰ μὰ χρήματ' ἔχουσι βίην
 συλήσαντες. ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην,
 χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος.

τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν, ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροιο
 δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

345

350

Ἄ δειλὴ πενίη, τί μενεῖς; προλιποῦσα παρ' ἄλλον
 ἀνδρ' ἰέναι. μὴ δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει,
 ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
 αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα Κύρνε κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες,
 εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.

ὥς δὲ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὥς δὲ καὶ αὔθις
 ἐκδῦναι πειρῷ θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τι Κύρν' ἐπιφαίνων
 παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

355

360

341. ζεὺς O. Ald. — 343. μεριμνέων] A. — νάων O. — νῶν vulg. —
 344. δοίην δ'] A. δοίην τ' O. Cam. δοίη τ' Ald. δοίης τ' Turneb. — 346.
 οἳ τ' ἄμα A. — 347. Canem videtur poeta petiisse e fabula nobis ignota.
 κακῶν Ahrens. — χαράδρην A. — 348. χειμάρρῳ G. Dindorf. in Steph.
 Thes. s. v. — Post hunc v. statuit Leutsch. unius distichi lacunam. —
 349. ἐπι O*. — ὄροιο] A. ὄροιο O. ἄροιο K. vulg. — 350. πᾶν τ. νόον
 Leutsch. — 351. 52. & O*. ὦ Ald. Cfr. 649. — τί μενεῖς; προλ— ἰέναι.]
 Geel. μένει A. τί μένεις προλ— ἰέναι; vulg. τί μένεις (in notis μενεῖς); προλ—
 ἰέναι; Cam. τί μ' ὀκνεῖς προλ— ἰέναι; Hartung. et Meinek. — μὴ δὴ μ']
 Bekker. μ' ἦν δὴν A. τί δὴ μ' O. τί δὲ δὴ μ' vulg. μὴ λίην Bergk. — φί-
 λει.] Bekker. φιλεῖ acc. rec. add. A. φιλεῖς vulg. — 353. ἡμέων] A. ἡμῶν
 vulg. — 355. κἀσθλοῖσιν K. κ' ἐσθ— AO. — 356. οὔτε A. — 357. αὔθις]
 A. Cam. αὔτις O. vulg. αὔ K. — 358. θεοῖς A. — 359. λίαν O. — δέ τε
 A. — ἐπιφαίνων] Brunck. ἐπιφαίνειν sequente virgula vel puncto vulg.
 Hartung., qui hoc distichon (ut iam Cam.) addidit prioribus: — ἐπίφαινε
 κακόν· τί δὲ — ἐπιφαίνεις; — 360. Cfr. 645.

Ἄνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρν' ἀποτινυμένου δ' αὖξεται ἐξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τίσαι μιν πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴσχε νόφ, γλώσσης δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέστω· 365
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.

Ἄστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον, ὄντιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς.

Μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἤδὲ καὶ ἐσθλοί· 370
μιμεισθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.

Μή μ' ἀέκοντα βίη κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε,
εἰς φιλότητα λίην Κύρνε προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις,
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν· 375
ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἐκάστου·
σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον, βασιλεῦ.

πῶς δὴ σεῦ Κρονίδη τολμᾷ νόος ἀνδρας ἀλιτρούς
ἐν ταύτῃ μοίρῃ τόν τε δίκαιον ἔχειν;
ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῆ νόος, ἦν τε πρὸς ὕβριν
ἀνθρώπων ἀδίκους ἔργμασι πειθομένων, 380

362. ἀποτινυμένου] ut Brunck. A. ἀποτινυ— vulg. — 363. δ' om. A. — 364. μιν] νιν vulg. τίσαινεν K. τίσαι' O. — μηδεμίαν O. — 365. ἴσχε νόφ] cohibe te ratione. ἴσχε νόον A. ἴσχε νόον vulg. Propter ἴσχε pro ἴσχεο cfr. Aesch. Choeph. 1052. — γλώσσης] A. γλώσση vulg. — μείλιχον O. — ἐπέστω] A. Bekker. ἐπέστω vulg. — 366. Cfr. 1030. — κραδίη AO*. ὀξυτέρη κραδίη Brunck. — 367. Vulg. οὐ δ. γνῶναι νόον ἀστῶν. Brunck. primus recepit alteram scripturam (v. ADD. I), quae vel ob vocabulum spondiacum in quarto pede collocatum illi erat praeferenda. — 368. ἔρδων K. Ald. ἔργον O. ἐρδων ἀνδρῶν A. — 369—370 separavit Bekker. — 370. ἀσοφῶν A. ἀσόφων O. σοφῶν K. — 371. ἄμαξαν O*. ὑφ' ἀμ— Cam. — 372. ἐς K. — λίαν Cam. — 377. δὴ σεῖ O*. Brunck. δὲ σεῖ Ald. δέ σεο Cam. δὴ Ζεῦ Wassenberg. δὴ σοι malit Bekker. — 378. ταύτῃ — τὸν δε A. — 379. τε πρὸς pro τ' ἐπὶ KO (hic πρόσσω σωφροσύνην). τε πρὸς ἀφροσύνην Sitzler. — τρεφθῆ] Cam. τερφθῆ codd. Ald. — 380. ἔργασι O. — Vulg. comma post ἔχειν, signum interrogationis post πειθομένων.

[Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸς ἦν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.]

ἔμπης ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἰσχοντες θυμὸν ὁμῶς πενίην
μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες, 385
ἦτ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
τολμᾶ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν,
χρημοσύνη εἰκων, ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας. 390
[ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
ἣ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκει ἀμηχανίην.]

Ἐν πενίῃ δ' ὁ τε δειλὸς ἀνὴρ ὁ τε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται, εὖτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχη.
τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔτε περ αἰεὶ 395
ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη·
τοῦ δ' αὐτ' οὔτε κακοῖς ἔπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσι.
τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρῆ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσθήγορας ὄρκους
ἐντρέπευ, ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος. 400

381. 82. Hos versus separavit Bekker. et a praecedentibus et a subsequentibus, Hartung. posuit eos Hermannus secutus post 378 cum signis interrogationis post ἔχειν et ἄδοι, Emperius uncinis inclusit. — 381. δαίμονος ἐστὶ O. ὅστις pro ἐστὶ A. — 382. ὁδὸν A. ος e ras. K. — ἦν τις] Brunck. ἦντιν' vulg. — 383. Vulg. hic nova incipit sententia ab ἔμπης δ' — Hartung. πειθόμενων, ἔμπης ὄλβον. — 384. ἰσχοντες] A. ἰσχονται vulg. ἰσχοντα K. — ὁμῶς O* et quaedam editt. — πενίην] ut Brunck. coni. A. πενίης vulg. K lac. O ev. — 385. 86. ἀμηχανίης] AO. Brunck. ἀμηχανίην vulg. Camer. in notis: ἐν ἐνίοις πενίην — ἀμηχανίης. — φιλεῦντων ἦτ' — Ahrens. et Hartung. — ἀνδρὸς propter τολμᾶ Mey. Confunduntur ἀνδρὸς et ἀνδρῶν 749. 987. At cfr. 865 ἀχρήστοισι — αὐτῶ. — παράγει] ut Meinek. coni. A. προάγει vulg. — 387—392 Hartung. a prioribus separavit. — 388. αἴσχιον K. αἴσχ^ε (tum ev.) O. — Cfr. 651. — 391—392 damnavit Ahrens. Post 385 et 83. continerent tautologiam intolerabilem. — 392. ἣ O*. Cam. — τίκει K. — 395. τὰ δίκαια φρονεῖ] A. τ' ἀδικα (τᾶδικα O.) φρονεῖ vulg. — οὔτε AO. vulg. ante Bekker. οὔτε Crisp. — 396. ἰθεῖη O. Cam. — ἐμπεφύη A. sec. Bekker. — ὕμη sec. M. ἐμπεφύκει K. — 397. αἶτ'] A. αἶ vulg. — ἀγαθοῖσι] AO. vulg. — 400. ἐντρέπευ] Bergk. ἐντρέπου (vel ἐντρέπε') Brunck. ἐντρεπε (O εὔτρεπε?)

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
 ἔργμασιν ἀνθρώπων. πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
 σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὄντινα δαίμων
 πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
 καὶ οἱ ἔθθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦ κακά, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι 405
 εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλτατος ὢν ἡμαρτες. ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειαι ἔνδον ἀμείνω
 αἰδοῦς, ἦτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρην' ἔπεται. 410

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
 ᾧ γνώμη θ' ἔπεται Κύρνε καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος
 ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

Οὐδέν' ὅμοιον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν 415
 πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῃ μὴ τις ἔνεστι δόλος·
 ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολίβδῳ
 χρυσός, ὑπερτερίας δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 σιγῶ, γινώσκων ὑμετέρεην δύναμιν. 420

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύραι οὐκ ἐπίκεινται
 ἀρμόδιαι, καὶ σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει·

δ' vulg. ἐντράπελ' A, unde Bekker. Εὐτράπελ'. — ἀλευάμενον A. —
 404. ἐς Bekker. — 407. σοι A. Bekker. — 409. Cfr. 1161. παισὶν κατα-
 θήσῃ vulg. παισὶ καταθήσει AO. καταθήσεις παισὶν Brunck. — 411. οὐδενὸς
 — δοκεῖ] A. μηδενὸς — δόκει vulg. — κακίας Vinet. — 413. οὕτως] AO.

vulg. οὕτω A sec. M. — μετ' οἶνος A. μεγ' — K. μ^εγ' O. — 414. ἐξαρεῖ
 Hartung. e coni. Ahrens. et Emper. — 415. ὅμοιον K. οὐδὲν ὅμοιον A sec.
 M. — 417. Cfr. 1105. — 418. λόγος] A. νόος vulg. — 419. Cfr. 669. —
 420. γινώσκων] O. Cam. γιγν— vulg. — ὑμετέρεην] Herm. ἡμε— vulg. —
 421. ἀνθρώπων] AO. ἀνθρώποις vulg.

πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἐσθλὸν δ' ἐξεληθὸν λώιον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον 425
μηδ' ἐσιδεῖν αὐγάς ὀξέος ἡελίου,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἄϊδαο περῆσαι
καὶ κείσθαι πολλήν γῆν ἐπιεσσάμενον.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾶον βροτόν, ἢ φρένας ἐσθλάς 430
ἐνθήμεν· οὐδεὶς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ὅς τις σώφρον' ἐθήκε τὸν ἄφρονα κακὸν κακοῦ ἐσθλόν.
εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηράς φρένας ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.

Εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα, 435
οὐ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατὴρ ἐγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοισι σάοφροσιν. ἀλλὰ διδάσκων
οὐ ποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἀνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῆσι, 440
τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

424. ἐξεληθὸν AO*. — ἢ κρύφιον coni. Hartung. — 425. ἀρχὴν Stob. aliique. Heimsoethio videtur πάντων e glossa πάντως ortum esse. — 426. αὐγάν K., v e corr., ut videtur, O. — 428. ἐπιεσσάμενον] Hartung. ἐπαμησάμενον vulg. Brunck. γαῖαν ἐφεσσάμενον ut Sext. Emp. Hypot. III, p. 175. — 429. φαῦσαι A. — οὐδεὶς τοῦτό γε πεφρ— A. — 431. ὅς τις] Bergk. ὅτις A. ὅστις vulg. ὅτινι Hartung. — κακὸν κακοῦ] O. κ'ακοῦ A. καὶ κακοῦ Ald. καὶ κακόν vulg. — 432. οὐδ' O. — τοῦτο sine γ' editt. ante Brunck. — 433. ἀπειράς AO. — 434. Post hunc v. statuit Leutsch. lacunam. — 435—38, quae Bekker. separavit a praecedentibus, ad eandem elegiam, quamquam graviter immutata, pertinere, colligit Bergk. e Platonis Menone p. 95 E et Aristot. Eth. Nic. X, 9. Initio scriptum fuisse: οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός | ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηράς φρένας ἀνδρῶν . . . εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα, | πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον . . . κοῦποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ κτλ. — 438. ποιήσει A. — 439. φυλακῆσι] AO. vulg. — 440. τῶν] A. τὸν vulg. — αὐτοῦ Cam. — ἰδίων] Jacobs. ἴδιον vulg. κῖδιον A. κῖδιον O. τῶν αὐτοῦ δ' ἰδίων Herm. Cfr. Renner. p. 145. 150.

Οὐδείς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
 τολμᾷ ἔχων τὸ κακόν, κοῦκ ἐπίδηλος ὄμως·
 δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσι
 θυμὸν ὁμῶς μίσγειν. ἀθανάτων δὲ δόσεις
 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'. ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
 χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν. 445

Εἰ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
 αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ρεύσεται ἡμετέρης·
 εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἀπεφθον
 χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ,
 τοῦ χροιοῦς καθ' ὑπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰός
 οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρὸν. 450

Ὦνθρωπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης
 καὶ σώφρων οὔτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
 πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν
 οὔτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ. 455

Οὐ τοι σύμφυτον ἐστὶ γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
 οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
 οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
 πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. 460

Μὴ ποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον ἔχε, μηδὲ μενοίνα,
 χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίνεται οὐδεμία.

441. γὰρ] A. τοι vulg. om. O. — ἐστὶν ἀνόλβιος Bergk. — 442. ἔχων] A. Brunck. ἔχειν vulg. — ὁμῶς A. Crisp. Cfr. 359. — 443. Ita A., nisi quod κακοῖσιν. οὔτε κακοῖσιν — οὔτ' ἀγαθοῖσι (—σιν O*) vulg. — 444. ὁμῶς μίσγειν] infra 1162 omnes libri, hic ἔχων μίμνειν. ὁμὸν μίσγειν Hartung. — τε A. — 445. ἐπέρχονται — ἐπιτιμᾶν K. — 446. Virgulam post διδοῦσιν delevis. διδωσιν ἔχειν Cam. Cfr. 591. — 447. εἰ μ' ἐθέλεις O*. — 449. δ' ἔμε A. δ' ἔμε Brunck. — ἀπεφθόν K. ἀπεφθ' O. — 451. ἰὸν K., ν fort. e corr. O. — 453. ὦνθρωπ'] A. ἄνθρωπ' vulg. K lac. O ev. — 456. οὐδ' ἐνός O*. — εἷς Renner. — 457. σύμφρον ἔνεστι A. σύμφρον ἐστί Ald. lac. K. ev. O. — 461. νόον γ' Cam. — Virgulam post μενοίνα posuit Bergk., sed offensus hac verborum traiectione conii. μήτε μενοινίην — vel μηδὲ μενοίνα χρήματα. — γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. — οὐδὲ μία O*.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλὸν
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῶ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

Ἄμφ' ἀρετῇ τρίβου, καὶ τοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω, 465
μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὃ τ' αἰσχρὸν ἔη.

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν,
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι.
μήθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε Σιμωνίδη ὄντιν' ἄν ἡμέων 470
θωρηχθέντ' οἴνω μαλθακὸς ὕπνος ἔλῃ,

μήτε τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφου.
τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοεῖτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἄβρᾶ παθεῖν.

αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου — 475
ὑπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών,
ἤξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτε τι γὰρ νήφω οὔτε λίην μεθύω.

ὅς δ' ἄν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κείνος 480
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου,

463. οὔτε] K. — τοι pro τι O. — δειλὸν videtur corruptum. δεινόν Hartung. οὔτ' ἐπίδηλον Hecker. — 464. ἔπι] Brunck. ἔπει corr. ἔπι A. ἔχει vulg. — 465. τοι] A. σοι vulg. — 466. ὃ τ'] Hermann. ὅτ' vulg. — ἔη] Bekker. ἔη A. ἔθει O. ἔοι vulg. — 467—496, qui in Vat. 63 leguntur coniuncti, Bergkio videntur integra elegia, quamquam fortasse hic quoque nonnulla sint in arctum redacta. Cam., quocum facit Hartung., diremit 467—474. 475—492. 493—496, Bekker. 467—468. 469—492. 493—496, Welcker. 467—474. 475—476. 477—492. 493—496, Leutsch. 467—474. 475—488. 489—492. 493—496, alii copularunt 467—492. 493—496. Bergk. assignat totum carmen *Eueno Pario maiori*. Hartung. ascribit *Eueno* 467—474, Leutsch. tribuit 467—474 *Theognidi*, reliqua *Panyasidi*. Idem statuit lacunas ante 475 et 489. — 467. 68. μηδ' ἔνα A. Tum μήτ' — μήτε Schneidewin. et Hartung. cum Athen. VIII, 364 C, qui etiam in reliquis multam exhibet lectionis varietatem. — 469. μήθ'] Bekker. μηθ' A sec. B. μηδ' sec. M. vulg. μήδ' O*. μήδ' Ald. — ὄντιν' ἄν] A. ὄντινα vulg. — ἡμέων] ἡμῶν vulg. — 470. μαλθακός K. — ἔλῃ] Bekker. ἔλῃ A. ἔλοι vulg. — 471. μήτε] Bekker. μηδε A. μή δὲ ut O aut μηδὲ γε vulg. — 474. γίνεται] O. γίγν— vulg. — 475. μέτρον ἔχω K. μέτρον ἔχω O. — 476. λύσιν κακοῦ K. — 477. ἤξω] AO. δεῖξω vulg. — 478. οὔτε] O. οὔτε K. — τοι O. Ald. — ἔξω δ', — πεπόσθαι, οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λίην μεθύων coni. Bergk. (ἤκω — εἴμ' — λίαν Athen.) — 480. αὐτοῦ Cam.

μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχροῖα·
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
 ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω 485
 γαστήρ ὥστε κακὸν λάτρην ἐφημέριον —
 ἢ παρεὼν μὴ πῖνε. σὺ δ' ἔγχυε τοῦτο μάταιον
 κωτίλλεις αἰεὶ· τοῦνεκά τοι μεθύεις·
 ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,
 τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις. 490
 ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας. ἀνίκητος δέ τοι οὗτος,
 ὅς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἔρει.
 ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
 ἀλλήλων ἔριδος δῆριν ἐρυκόμενοι,
 εἰς τὸ μέσον φωνεῦντες, ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασι· 495
 χούτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθγηκε νόον.

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
 γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον, 500
 καὶ μάλα περ πιυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἦρατο πίνων,
 ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.

481. νήφοσι γίνεται] A. νήφουσι γίνεται O. νήφουσι εἶδεται vulg. νήφουσι
 — Hartung. — 482. ἔρδων K. Crispin. — 483. ὅτε O*. οὔτε Ald. — 484. γι-
 νώσκων] O. Cam. γινῶν— vulg. — 487. σὺ δ' ἔγχυε] A. σὺ δ' ἔχε O. σὺ ἀλλ'
 ἔχε K. σὺ δὲ ἔχε Ald. et cum lacuna post δὲ Vat. 63. σὺ δ' ἀδ' ἔχε Crisp.
 σὺ δ' ἔσχε Cam. — 488. κωτίλλεις O. κοτύλης Ald. τῆς κοτύλης, quod
 proposuerat Vinet., alii. — 490. ἐπὶ χεῖλος ἄγεις coni. Bergk. — 491.

αἰνεῖσθαι A. Bekker. in sec. — 492. πολλὰ K. πολλὰς^α O. πολλὸν A. —
 494. ἔριδος] A. ἔριδας vulg. — δῆριν ἐρυκόμενοι] Bergk. δῆν ἀπερυκόμενοι
 vulg. δῆν ἀπ— A sec. Pr. δῆν ἀπ— sec. M. λῆμ' coni. Schneidewin. —
 495. εἰς] AO. vulg. ante Brunck. Is ἐς. — φωνεῦντες O. φονέοντες K. —
 ὁμῶς ἐνὶ om. K. ὁμῶς O. — συνάπασι] συνάπασιν Bekker. συνάπασι A. σὺν
 ἄπασι K. vulg. σὺν ἄπασιν O. — 496. γίνεται] O. Cam. γινῶν— vulg. —
 498. πίνῃ] Bekker. πίνητ' A. πίνηθ' O. πίνετ' Ald. πίνεθ' vulg. — ὑπὲρ
 μέτρον] Bekker. et sic O. ὑπέρμετρον A. ὑπὲρ τὸ μέτρον vulg. — 500. γι-
 νώσκουσ'] O. Cam. γινῶν— vulg. — Post hunc vs. lacunam statuit Har-
 tung. A om. sec. M. hoc distichon. — 501. ἦρατο] cfr. Bergk. In O

Οἴνοβαρέω κεφαλὴν Ὀνομάκριτε καὶ με βιάται
οἶνος, ἀτὰρ γλώσσης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει. ἀλλ' ἄγ' ἀναστάς 505
πειρηθῶ, μή πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
καὶ νόον ἐν στήθεσσι. δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν. ἦν δέ τις αὐτόν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακόν, ἀλλ' ἀγαθόν. 510

Ἦλθες δὴ Κλεάριστε βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ' ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων.
νῆός τοι πλευρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
Κλεάρισθ', οἷ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί·
τῶν δ' ὄντων τᾶριστα παρέξομεν. ἦν δέ τις ἔλθῃ 515
σεῦ φίλος ὢν, κατάκεισ', ὦ φιλότης, τότε ἔρεῖς·
οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον
σῆς ἔνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.

ἦν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἶπειν·
ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ, 520
ὥσθ' ἓνα μὲν ξεῖνον πατρώιον οὐκ ἀπολείπειν,
ξεῖνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὐ σε μάτην ὦ Πλοῦτε βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
ἦ γὰρ ῥηιδίως τὴν κακότητα φέρεις.

clare vidi ἦρα^{τι}. — 503. οἴνοβαρέω] A. οἴνοβαρῶ O. vulg. — ὄνομα κριταί
O. — με βεβιάται A. — 504. γλώσσης] Bergk. et Hecker. γνώμης vulg. — οὐκέτ' O*.
vulg. — 505. περιτρέχει. ἀλλάγ' O. ἀλλά γ' vulg. ante Bekker. — 506.

ἔχει] A. Cam. ἔχει O. ἔχη vulg. η e ras. K. — 508. ἔρξω O. Ald. —
509. 10. πολὺς K. πολλοῖς O. — αὐτῶν O*. — κακός — κακός — ἀγαθός
Stob. alii. — 511. ἀνύσσας O. — 512. ἐνθάδ' O*. — 514. κλεάρισθ' K. κλε-
άρισθ' O. — Nomen repetitum Bergkio videtur indicare haec in arctum
redacta esse. Leutsch. statuit post 512 lacunam unius distichi. — οἷ
pro οἷ' O. — 515. τὰ ἄριστα codd. et vulg. ante Bekker. — Pro δέ τις
A sec. Pr. διης. — 516. κατάκεισ', ὦ φιλότης, τότε ἔρεῖς] praeunte Berg-
kio Leutsch. κατακλιθεὶς φιλοτητο ἔχεις A. κατάκεισ', ὡς φιλότητος ἔχεις vulg.
ἔχει K. — 517. οὔτε — οὔτε] οὔτε priori loco K. οὔτ' ἔτι bis O. — ἀπο-
θήσομεν Leutsch. Fort. recte. Cfr. 1207. — μεῖζω A. — 521. οὐκ ὑπολ-
Sylb. ἀπολείπειν ut conii. Epkema Hartung. — 522. πλεόνεσσ'] Brunck. πλεόν
ἔστ' AO. vulg. — Post hunc v. addidit Schneidewin. 691. 92.

Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
ἢ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν. 525

ᾠ μοι ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιοι,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

Οὐδένα πω προῦδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἐταῖρον,
οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι. 530

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται, ὅππότε' ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων ἡμερόεσσαν ὄπα.

Χαίρω δ' αὖ πίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆρος αἰείδων,
χαίρω δ' εὐφρογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

Οὐ ποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεία πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καυχένα λοξὸν ἔχει. 535
οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὗτος ἀνὴρ φίλε Κύρνε πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί. 540

Δειμαίνω μὴ τήνδε πόλιν Πολυπαῖδῃ ὕβρις,
ἥπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσε.

525. 26. separavit Bergk. a prioribus. — 527. 28. tribuit Bergk. Mim-
nermo. (Etiam 567—70. 877. 78. 939—42. 983—88. 1007—1012. 1129—
32). — ὦμοι A sec. Pr., ὦμοι sec. M. οἴμοι editt. ante Brunck. — 528.
ἀπονισομένης] A. ἀπονισσομένης Brunck. ἀπανισταμένης vulg. K post α
lac., in O apparet απο. — 529. οὐδένα πω] Bergk. οὐδένα A. οὐδέ τινα O.
οὔτε τινά (οὔτέ τινα) vulg. — 530. οὐδ' ἐν] A. οὐδὲν O. οὔτ' ἐν vulg. —
533—534. seiunxit Bergk. a praegressis Archilocho eos tribuens. — δ'
αὔ πίνων] Brunck. δ' εὔ π. vulg. δ' ἐμπίνων (in notis: nisi δῆ πίνων
malis) Bergk. — αἰείδων] Piers. ἀκούων vulg. ὕπ' — ἀκούων (ut olim Bergk.)
Hartung. — 534. εἰ φθόγγον K. — ἐλάων Piers. δονέων Bergk. K post
ῖ

λύρην lac. O ev. — 535. δουλείη O*. δουλίη Ald. — ἰθεία] A. εὐθεία vulg. —
536. σκολιὸν K. — 537—38. separavit Bergk. a praegressis. — οὐδ'] Cam.
οὔθ' vulg. — 538. οὔτέ] οὔτε Bekker. οὐδέ vulg. — 539. οὔτος] A. οὔτις
vulg. — αὐτῷ A. Crisp. — 540. Hartung. uncis inclusit. Cfr. 554. Unus
certe horum versuum videtur spurius esse. — 542. ὄλεσε] KO. (hic in
marg.: ἀναύξησις ἰωνικῶς.) ὄλεσεν A. Bekker. ὄλεση vulg.

Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι
Κύρνε δίκην, ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν.

* * * * *

μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχροὸν ὄνειδος ἔχω.

545

Μηδένα πω κακότητι βιάζω. τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίας οὐδὲν ἀρειότερον.

* Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυον ἐγείρει,
Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·
δήϊων γάρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ· διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

550

Χρή τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.

555

Φράζω. κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς.
ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα,
ὥστ' σε μήτε λήην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
μήτέ σέ γ' ἐς πολλήν χρημοσύνην ἐλάσαι.

560

543. γνώμονα] ut conii. Valck. A. γνώμην vulg. — δικάσσαι K. δικάσ^ε O. — 544. Post δόμεν plene interpunctit Hartung., tum indicavit lacunam: utrumque auctore Bergkio. — 545. μάντεσί τ'] A. μάντεσιν vulg. — αἰθομένοις O. — 547. μηδενά πω A sec. H. μηδενά πω K. — βιάζωτο K. — 548. ευεργεσίας A. εὐεργεσίας O*. — 551. ταχυπτερόγεσσι libri impressi ante Brunck. — 552. δήϊων Bekker. — 553. Post μεσηγύ distinctit Bekker., vulg. nulla distinctio, unde Cam. κελεύθου, Brunck. πολλήν. — 556. πρὸς δὲ A sec. Bekker. — Insigni varietate iteratur hoc distichon post 1178. — 557. φράζω δ' ὁ κ. A. δ' ὡς κ. ἐπὶ conii. Hermann. δή· κ. ἐπὶ Bergk. — Post hunc vs. lacunam statuit Hartung. — 559. ὥστ' σε] O. ὥστε σε (sè Cam.) vulg. λῶστά σε Geel. separans hoc distichon a prioribus. Ahrens. (Beiträge p. 159.) proposuit haec: φράζω δή — κίνδυνος τοι ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς — | ἀλλ' ἔτε πόλλ' ἔξεις, ἀλλ' ἔτε παυρότερα, | ὥστε κτλ.

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
 χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

*****

Κεκλήσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέξεσθαι δὲ παρ' ἐσθλόν
 ἄνδρα χρεῶν, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον.

τοῦ συνιεῖν, ὅπότεν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῆς
 καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης. 565

Ἦβη τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
 γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
 ἀφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἠελίοιο,
 ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.

570

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
 πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

Εὐ ἔρδων εὐ πάσχε. τί κ' ἀγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
 τῆς εὐεργεσίης ῥηιδίη ἀγγελίη.

Οἷ με φίλοι προδιδούσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι
 ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίου.

575

Ῥήδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ κ' κακοῦ ἐσθλόν.
 μή με δίδασκ'· οὐ τοι τηλικὸς εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι,
 σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον.

580

561. αὐτῶν A. — 563. Ante hunc vs. plura exciderunt. — εἰς O. —
 565. ἐπὶτ' ἄν AO (hic cum λέγει), vulg. — 567. παίζων O. — 572. ἀπεί-
 ρητοι] A. Cam., infra 1104 etiam O. ἀπείρητον vulg. — ἤτων Turneb. —
 ἀγαθοὶ infra A. Utrumque recte se habet. ἀγαθὴν Cam. — 573. ἔρδων
 K. ἔρδω Ald. — πάσχε. τί] Bekker. πάσχ' ἔτι A. πράττε. τί vulg. — ἰάλ-
 λοις] A. ἰάλλεις vulg. τί δ' — ἰάλλεις; Brunck. τί δ' — ἰάλλοις; Hartung.
 — 574. εὐεργεσίης A. εὐεργεσίας O*. — ῥηιδίη ἀγγελίη] ῥηιδ— O. ῥηιδί-
 ἀγγελίη A. ῥηιδίη ἀγ— vulg. — 575. Proditus sum, sed ab amicis, nam
 ab inimicis mihi caveo (ipse mihi possum cavere). — 576. χοιράδας K.
 De O ambigo, cum in hoc syllabae ει et οι eodem signo sint expres-
 sae. — εἰναλίου] KO. εἰναλίας vulg. — 577. ῥήδιον O. Ald. Non opus
 est positivum mutare in ῥήτερον aut ῥήμον. Cfr. βεῖα — ἦ apud Apollon.
 Rhod. II, 225. — κ' om. O*. — 578. οὔτι O*. — τηλικός K. — 579—580
 Poetriae alicuius esse putat Hartung. — 580. σμικρῆς] A. μικρῆς vulg.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περιδρομον ἀνδρά τε μάργον,
ὅς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

Ἄλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῆ μελέτω.

Πᾶσιν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδε 585
πῆ σήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσε·
τῷ δὲ κακῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησι
συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης. 590

Τολμᾶν χρὴ τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι,
ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος.

Μήτε κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσι
τερφθῆς ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Ἄνθρωπ', ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὤμεν ἑταῖροι· 595
πλήν πλοῦτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἀτὰρ τ' ἄλλοισιν ὀμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

582. ἀλλοτρίαν A. — βούλεται O. — 583. ἀμήχαν' ἐνεστι Ald. — ἔτ' ἐστὶ Cam. — 584. ἀργά] Eldick. ἔργα vulg. — τῶν φυλακῆ] A. τῆ φυλακῆ vulg. — 585—590 *Solonis sunt, sed variata*. Vid. fr. XIII, 65—70. — πᾶσι O. — οἶδε] O. vulg. — 586. πῆ] A. ποῖ vulg. — 588. εἰς] A (sec. Pr.) O. vulg. ἐς Bekker. Cfr. 404. — ἔπεσε] O. vulg. — 589. κακῶς] Cam. καλῶς vulg. — τίθησι] O. vulg. — 591. βροτοῖσι] A (sec. Pr.) O. vulg. — 592. ἀμφοτέρων Brunck. — 593—594 Bergk. a praegressis separavit, Hartung. uncinis inclusit. Cfr. 657. — κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην] Bergk. Cfr. 989. κακοῖσιν ἀσῶντα λίην A. Bekker. κακοῖσι νοσοῦντα λυποῦ O. κακοῖσι νοσῶν λυποῦ vulg. κακοῖσι λυποῦ K. — ἀγαθοῖσι] A (sec. Pr.) O. vulg. — 594. τερφθῆς δ' A. τερφθέντ' Bekker. — ἐξ ἀπ—O*. — 596. πλοῦτου] AO. Cam. τούτου Ald. — χρήματος ἐστὶ O*. — 597—598 separavit Bergk. a praegressis. Cfr. 1243. — δη καὶ omisso δὴν K. — ἀτὰρ omisso τ' Cam. probante Bergk. Cfr. II, IV, 484. — ὀμίλει] A. ὀμιλεῖν vulg.

Οὐ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρὶν
 ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέρην φιλίην. 600
 ἔρρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὲ καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
 ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπόλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
 οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη 605
 ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον.

Ἄρχῃ ἔπι ψεύδους μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευταίην
 αἰσχρὸν δὴ κέρδος, καὶ κακὸν ἀμφοτέρων
 γίνεται· οὐδὲ τι καλόν, ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῆ
 ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος. 610

Οὐ χαλεπὸν φέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτόν
 αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
 σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
 οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα 615
 τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾶ.

Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
 πολλῷ γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
 ἄκρην γὰρ πενίης οὐχ ὑπερεδράμομεν. 620

601. τ' om. A. — 602. ψυχρῷ Bekker. e conl. Wopkensis. — ποικίλῳ
 Brunck. — ψυχρὸν ὄν — ποικίλον εἶχον Sintenis et Hartung. — 603. τοῖα
 δὲ A sec. Pr. — 604. τανῦν Cam. — 605. λιμοῦ O. — 606. πλέον A. —
 607. ἀρχῇ ἐπὶ A. (ἐπι sec. H.) Cam. lac. K. ev. O. — μικρὰ AO. — εἰς
 A (sec. H.) O. — 608. Ita interpunct Cam. Alii: κέρδος καὶ κακόν, ἀμ-
 φότερον, γίν. — 609. γίνεται] Ald. Cam. γίγν. — vulg. K lac. O ev. —
 ψῦδος O*. — προσομαρτῆ] Crisp. προσομαρτῆ; A. προσομαρτεῖ vulg. — 610.
 καὶ] A. κᾶν vulg. — 611. οὐδὲ μὲν O*. Cam. — αὐτόν Cam. — 618. πολ-
 λῷ] K. Cam. πολλῶν O. πολλόν vulg. — 619. πολλὰ δ' 1114, fort. rectius.
 — 620. πενίης] Schneidewin. πενήν vulg.

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασι,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βίβου παλάμαι.

Ἄργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν 625
καὶ σιγᾶν αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφουσι εἶναι,
αἰσχρόν δ' εἰ νήφων πᾶρ μεθύουσι μένει.

Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην. 630

᾿Ωι τινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις
Κύρνε καὶ ἐν μεγάλαις κεῖται ἀμηχανίαις.

Βουλευοῦ δις καὶ τρίς, ὅ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γὰρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

Ἄνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς· 635
οἷ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοιοί·
οὔτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέρω.

622. πᾶσιν δ'] πᾶσι δ' O. πᾶσι δὲ K. πᾶσιν τ' Cam. πᾶσιν Ald. — ὠτὸς Brunck. — 623. ἔασι] vulg. ἔασι O. — 624. παντοῖδ' O*. — 625. Hartung. posuit colon post ἀγορεύειν, deinde scripsit: καὶ σιγᾶν αἰεὶ τοῦτο μὲν —. — 627. τι O*. — νήφουσι] A. νήφουσ' vulg. νήφουσι μεῖναι coni. Leutsch. K habet in νήφουσ' εἶναι vs ei e ras. — 628. μένη Turneb. μένοι Brunck. — 631. ᾿ω τινι] A. ὦτινι sec. Pr. ᾿ωπερ vulg. Aliud quid ab origine scriptum fuisse coni. Renner. — κρέσσων O. — 632. Κύρνε, καὶ ἐν] Bergk. Κυρναὶ καὶ A. Κύρνε καὶ O. Κύρνε ἰδ' αἶ K. Κύρνε τοι καὶ Ald. (τι alii.) Κύρνε,† καὶ Cam. Κύρν', ἔγε καὶ Brunck. — κεῖται ἀμηχανίαις] Bergk. κ. ἐν ἀμπλακίαις vulg. Κύρν', ἢ καὶ μ— ἐν ἀμπλακίαις Baiter. — 633. ἔτι κ' O. — ἔλθῃ Ald. — 634. ἀτειρός O. — αἰεὶ Bekker. ex A, qui tamen sec. Pr. habet τοι ut reliqui. — 636. οἷ] ut Stob. Turneb. οὐ vulg. — ἐν] A. μὲν vulg. — ὀλίγοι] A. δ' ὀλίγοις vulg. Totum vs. iam Turneb. recte constituerat. — 638. οὔτοι O.

Πολλάκι πὰρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ βεῖν
ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος. 640

Οὐ τοί κ' εἰδείης οὔτ' εὖνοον οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ πὰρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὖροις κεν ἑταίρους 645
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἦ δὴ νῦν αἰδῶς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείῃ γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἄ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις 650
σῶμα κατασχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίη καὶ πολλὰ διδάσκεις,
ἔσθλα μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

Εὐδαίμων εἶην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι,
Κύρν' ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σὺν τοι Κύρνε παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες· 655
ἀλλὰ τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

639. γίνεται] O*. Cam. γίγν— vulg. — εὖ βεῖν] conii. Ahrens. Emper. Bergk. ευρεῖν A sec. H. εὔρειν vulg. — 641. κ' εἰδείης] A. κήσει δ' εἰς K. κήσει δ' εἰς ut O vulg. — εὖνοον] conii. Bergk. εὔνοον vulg. — 642. πρήγματος A. — ἀντιτύχης O. — 643. κλήτωρι (ωρι e ras.) K. κλήτορι O. — γίνονται] O. Cam. γίγν— vulg. — 644. πρήγματι A. — 646. κείμενον O. — θυμὸν] AO. θυμοῦ vulg. — 647. ἦ δὴ] conii. Bergk. ἦδη vulg. Cfr. Theocrit. V, 120. — 648. οὔτάρ A. — ἀναιδείῃ O*. — 649. ἄ O*. — ἐμοῖς ἐπικειμένη] A. ἐμοῖσι κειμένη vulg. — 651. αἰσχεα δ' οὐκ Hartung. — κακὰ πολλὰ Stob. Hartung. κατὰ πολλὰ Bergk καὶ δειλὰ Ahrens. Mihi videntur arte coniungenda βίη καὶ π.: mit Gewalt und in Menge. — 652. μετ'] A. παρ' vulg. — ἐπιστάμενος O. — 653. ἀθανάτοισι] K. vulg. φίλοισ ἀθανάτοισ O. — 654. δ' om. O. — οὐδεμιᾶς O. — 655. σὺν τοι] A. Bekker. σὺν σοι vulg. — 656. τόγ' Brunck.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσι
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ' ὁμόσαι χρῆ τοῦθ', ὅτι μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσται·

θεοὶ γάρ τε νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος, 660
καὶ πρῆξι μέντοι τι. καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ. καὶ τε πενιχρὸς ἀνήρ
αἰψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπαται,
ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.

καὶ σῶφρων ἤμαρτε, καὶ ἄφροني πολλάκι δόξα 665
ἔσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὧν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἶά περ ἦδειν,
οὐκ ἂν ἀναινοίμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών.

νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφωνος

χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι, 670

οὔνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστία λευκὰ βαλόντες

Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·

ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα

ἀμφοτέρων τοίχων. ἦ μάλα τις χαλεπῶς

657. ἀγαθοῖσι AO. vulg. — 658. ἐπεὶ ἔστ'] O. Cam. ἐπεὶ ἔστ' vulg.
— 659—666 coniunxerunt Cam. Bergk. Hartung. — Bekker. separavit
659—660. 661—664. 665—666. — 659. τοῦθ', ὅτι] Cam. ταυτοτι A sec.

Bekker., τοῦτο τι sec. Pr. τοῦ^{TO} O. τούτω e ras. K. τοῦτο (τοῦτό) τι vulg.
χρῆ τοῦτ'· οὐ μήποτε Ahrens. — πρᾶγμα A (sec. H.) K. πρᾶγμα O. χρῆμα
Cam. — 660. γάρ τε] AO. Cam.: γράφεται ἐν ἐνοις γάρ τοι. Idem com-
mendavit Hermann. καὶ γάρ vulg. In f. v. mutavi colon in comma. —
661. Poeta videtur dixisse: accidit etiam, ut dii hominibus invideant
facere et quod velint et quomodo velint. Fort. πολλάκι καὶ πρῆξαι τι.

ο αι

— 663. πέπαται] Brunck. πέπασται vulg. πέπαστ O. πέπατο malebat Schae-
fer. — 664. ἐξαπίνης αποτοῦν (ἀπὸ τοῦν sec. Pr.) A. ἐξ ἀπίνης πάντα O.
πάντα γε ἐξαπίνης K. ἐξαπίνης ἀπο τ' οὖν Orelli cum Herm. — ἀπὸ πᾶμ'
Hartung. ἀπὸ πάντ' coni. Bergk. ἀπὸ ταῦτ' Dreykorn. — μιῇ] μιῆι A. μιᾶ

vulg. μι^{αι} O. — 666. τιμῆς] A. Cam. τιμῆν vulg. τιμῆ O. — 667—682
integra est elegia, quam Hartung. et Bergk. tribuunt *Eueno Pario ma-
iori*. — οἶα περ O*. — ἦδη A. ἦδεα coni. Renner. οἶδα Bergk. παροῖθεν
H. Schneidewin. — 668. ἂν om. O. — ἀναινοίμην] Hartung. e coni. Bergk.
ἀνοίμην A. ἀνιόμην vulg. σιγῶν Herwerden. — τοῖσιν O*. — 669. γινώ-
σκοντα] O. Cam. γινν—vulg. — 670. πολλῶ K. — γνοῦσαν A. ἂν pro περ
Cam. om. Ald. et K, qui γνόντι ἄμεινον omisso etiam ἔτι. — 671. οὔνεκα νῦν φε-
ρόμεθα καθιστία λ. βάλλοντες O*. — 674. ἦ O. ἦ Vat. 63. ἦ μάλα τις Cam.

σώζεται, οἷ' ἔρδουσι. κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν 675
 ἐσθλόν, ὅτις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
 χρήματα δ' ἀρπάζουσι βίη, κόσμος δ' ἀπόλωλε,
 δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
 φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθε.
 δειμαίνω μὴ πως ναῦν κατὰ κύμα πῆη. 680
 ταῦτά μοι ἠνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσι·
 γινώσκοι δ' ἂν τις καὶ κακός, ἦν σοφὸς ἦ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν αἰδρίες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
 ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
 ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίῃ παράκειται· 685
 εἶργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
 οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χρῆ πημαίνειν ὃ τι μὴ πημαντέον εἶη,
 οὐδ' ἔρδειν ὃ τι μὴ λῳιον ἦ τελέσαι. 690

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
 καὶ σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις ἀνάγοι.

Πολλοὺς τοι κόρος ἀνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
 γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλά παρῆ.

675. σώζ— A. — σώζεται, οἷ'] e conī. Bekkeri Hartung. σώζεται.
 (σώζεται·) οἱ δ' vulg. οἷδ' O. Cam. — ἔρδουσι] AO. ἔρδ— K. (A sec. H.)
 εὔδουσι vulg. — κυβερνήται (ἦται e ras.) K. κυβερνήτα O. — 676. ἔτις] A.
 δ' δς O. γ' δς vulg. — ἦ μάλ' (ἦ e ras.) K. Idem ἐπιστάμενος. In O
 clare vidi εἶ, reliqua ev. — 677. ἀπόλωλε] O. vulg. — 678. ἴσος O*. ἴσως
 Ald. — γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. — ἐς] A. εἰς vulg. K lac. O ev. —
 679. καθύπερθε O*. Cam. — 681. ταῦτα O. — ἀγαθοῖσι] A (sec. Pr.) O.
 vulg. — 682. γινώσκοι] Cam. γινώσκη K. γινώσκει O. γινώσκοι vulg. —
 κακός] Brunck. κακόν vulg. νὸν κακόν Hartung. — ἦν] Schneidewin. ἂν
 vulg. — 684. ζητοῦσι A (sec. Pr.) O*. — χαλεποὶ A. — πειρόμενοι K. In
 O videtur π correctum esse in τ. — 685. τ' pro δ' O. — 687. οὐκ ἔστι]
 A (sec. Pr.) K. vulg. οὐκέστι O. οὐκ ἔστι Cam. — 689. πημαίνειν] AO.
 ποιμ— vulg. — ἔτε AO. — πημαντέον] AO. ποιμ— vulg. — εἶη] conī. O.
 Schneider. εἶη vulg. — 690. ἔρδειν K. — ἔτε O. — 692. καὶ σε Cam. —
 ἀνάγοι] conīi. Hecker. et Bergk. ἀγάγοι vulg. ἀγάγη O*. — 693. ἀφραί-
 νοντας] AO. ἀφρονέοντας vulg. ἀφρανέ— Cam.

- Οὐ δύναμαί σοι θυμὲ παρασχεῖν ἄρμενα πάντα. 695
 τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὐτι σὺ μούνος ἐρᾶς.
- Εὐ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δέ τι δεινόν
 συγκύρση, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.
- Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἤδε,
 πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος, 700
 οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθους αὐτοῦ,
 πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
 ὅστε καὶ ἐξ Ἰδιδεω πολυιδρίησιν ἀνήλθε,
 πείσας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
 ἦτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάβπτουσα νόοιο — 705
 ἄλλος δ' οὐ πῶ τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
 ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
 κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἶτε θανόντων
 ψυχὰς εἵργουσιν καίπερ ἀναινομένης· 710
 ἀλλ' ἄρα καὶ κείθεν πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἦρωσ
 ἐς φάος ἠελίου σφῆσι πολυφροσύναις· —
 οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
 ὠκύτερος δ' εἶησθα πόδας ταχεῶν Ἀρπυιῶν 715
 καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.

695. σε O*. — παρασχέμεν? — ἄρμενα K. Cam. — 696. σῶν O. — μόνος AO. Ald. — 697—698 videntur Bergkio coniungendi cum sequentibus. In edit. Cam. leguntur coniuncti. — 698. συγκύρση] Bekker. συγκύρσησι A. ἐγκύρση vulg. — 699. μίη O. — γίνεται] O*. Cam. γίνυν— vulg. — 701. οὐδ' ἦν Cam. — ἔχεις O. — 702. σισύφου αἰολίδεω] A. αἰολίδου σισύφου vulg. — 703. αἰδεω] A ut Turneb. αἰδοο vulg. — πολυδρίησιν O. — ἀνήλθε] O. vulg. — 705. βλάβπτουσαν K. — νόοιο] AO. νόημα vulg. — 706. τίς τοῦτο O*. — ἐφράσατο O. — 707. ἀμφικαλύψῃ] Bekker. ἀμ—φῃ A. ἀμφικαλύψοι vulg. — 708. ἔλθῃ] A. ἔλθη O. ἔλθοι vulg. — σκιερὸν] AO. κρυερὸν vulg. — ἀποφθιμένος A. — 710. εἵργουσι A (sec. Pr.) O*. — 711. καὶ κείθεν] Bekker. κάκειθεν libri. (O* κακειθεν.) — πάλιν ἦλυθε σίσυφος ἦρωσ] ut Jortin. coniecerat A. πάλιν ἦλυθε σισυφος γ' ἦρωσ K. πάλιν ἦλυθε

οσ
 σισύφορ γ' ἦρωσ O. σίσυφος πάλιν ἦλυθεν ἦρωσ vulg. — 713. ποιοῖς] ut Turneb. A. ποιεῖς vulg. — 714. ἀγανὴν Hartung. e conij. Heckeri. At non de miti eloquentia agitur, sed de apta ad persuadendum: ἀγαθὴ est ἀγ. πείθειν. — νέστωρος O*. — 715. ταχεῶν AO. — ἀρπυιῶν O. — 716. βορέω] A. βορέου vulg. — εἰσὶ] O. Ald. εἰσι A. Cam. ἴσι Vinet. alii probante Hermanno.

ἀλλὰ χρῆ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
ὥς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτω πολὺς ἄργυρός ἐστι
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία 720

ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ὧ τὰ δέοντα πάρεστι,
γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἄβρᾶ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ὅταν καὶ τῶν ἐφίκηται,
ὦρη, σὺν δ' ἦβη γίνεται ἀρμωδῆ,
ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι. τὰ γὰρ περιώσια πάντα 725
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἄιδεω,
οὐδ' ἂν ἀποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νοῦσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
μυρόμεναι ψυχῆς εἴνεκα καὶ βιότου. 730

Ζεῦ πάτερ, εἶθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
ὑβριν ἀδεῖν, καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
θυμῶ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσὶν ὅστις ἀθειρής
ἐργάζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,

717. ἀλλὰ χρῆ] AO. ἀλλὰ γε χρῆ vulg. — ταύτη Bergk. — 719—728
Solonis sunt, vid. fr. 24. — ὅσοις Stob. Cam. — ἐστι] A (sec. Pr.) K.
vulg. ἄργυρος ἐστι O. — 721. πάρεστι] A (sec. Pr.) O. vulg. — 723. Cfr.
de hoc loco Bergk. ad Solon. — καὶ τῶν ἐφίκηται] Hartung. cum virgulis
post γυναικός et ἐφ—. δὲ καὶ τῶν ἀφίκηται ὦρη, vulg. ἀμφίκηται O. ἀφ e
ras. K. — 724. γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. — ἀρμωδῆ] ἀρμωδία ut sec.
Pr. A et Stob. Bekker. ἀρμωδιον K. ἀρμωδιος O. vulg. Num σὺν δὲ βίος γ.
ἀρμωδιος? Tum sermo esset de valetudine, de coniuge et puero, de victu
cultuque. — 726. ἐς O. — ἀίδεω] AO. αἰδην vulg. — 727. φύγη O*. —
729. ἀνθρώπους postulat Hartung. — Ald. Cam. alii om. hoc distichon.
Est omnino a sententiis, quae continentur 699—752, alienum. — Bergk.
vindicat etiam 731—752 *Soloni*. — 731. εἶγε Bamberger. — 732. Bergkio
videntur post ὑβριν ἀδεῖν ab eo, qui haec in epitomen redegerit, plura
omissa esse. Poetam repetiisse post longiorem intercapedinem primarium
enuntiatum verbis καὶ σφιν—. Herwerden. scribit (iectis 732. 33) Ζεῦ
πάτερ, εἶθε γένοιτο θεοῖς φίλον, ὅστις ἀλιτρά | ἐργάζοιτο κτλ. — 733. μετὰ
φρεσὶν] Cam. διατάφρεσι δ' A. μετὰ φρεσι θ' O. μετὰ φρεσι δ' vulg. commate
aut colo post ἔργα posito. — ἀθειρής] Bergk. ἀθήνης codd. Ald. ἀπηγῆς
Cam.

αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τίσαι κακά, μηδέ τ' ὀπίσσω 735
 πατρὸς ἀτασθαλίας παισὶ γένοιτο κακόν·
 παῖδες δ' οἷτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
 ποιῶσι Κρονίδη σὸν χόλον ἀζόμενοι,
 ἔξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
 μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίειν πατέρων. 740
 ταῦτ' εἶη μακάρεσσι θεοῖς φίλα. νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
 μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρόν, 745
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος, ὄρων πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
 ἄζοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὀππότ' ἀνὴρ ἀδικὸς καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
 οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος, 750
 ὑβρίζῃ πλοῦτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
 τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενήνῃ;

Ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἑταῖρε, δικαίως χρήματα ποιοῦ,
 σῶφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίας,
 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος. ἐς δὲ τελευτήν 755
 αἰνήσεις μύθῳ σῶφρονι πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόλῃος ὑπειρέχοι, αἰθέρι ναίων,
 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνη,

735. τίσαι A (sec. Pr.) O*. τίσσαι Cam. — μὴ δέ τ' K. Cam. μηδ' ἔτ' Herm. — 736. ἀτασθαλίαι] A. ἀτασθαλία O. — λία K. — λία vulg. — γένοιτο] A. γένοιτο vulg. — 737. παῖδας Cam. — τ' A. θ' O. — πατρὸς φύντες τὰ δίκαια Hartung. — 738. ποιῶσι] ποιῶσιν A. ποιῶσι vulg. — 739. τὰ om. A. — ἀστοῖσι AO. — 741. ἔρδων K. — 743. ἐστὶ O*. vulg. — δικάων A. — 745. μηδ'] Bekker. μήθ' libri. — 747. κεν] A. καὶ vulg. — 749. οὔτέ] Crisp. — τι K. Cam. De O ambigo. — ἀνδρῶν] Brunck. ἀνδρός K. vulg. ἀν^{δρ}] O. — 750. οὔτε] K. Crisp. — τευ] A. τι vulg. — ἀλευόμενος K. Cam. — 751. ὑβρίζῃ] A. ὑβρίζει O. vulg. K lac. — 752. τρύχονται Bekker. — 755. εἰς AO. — 757. πόλῃος super η scr. ἴ O*. — ὑπειρέχοι] AO. vulg. ὑπερέχοι Ald. — 758. ἀπημοσύνην K.

ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ὀρθῶσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον. 760
 φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός,
 ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
 πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
 μηδὲν τὸν Μήδων δειδιότες πόλεμον.
 ᾧδ' εἶη κεν ἄμεινον· ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας 765
 νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνης διάγειν
 τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
 γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρῆ Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσόν
 εἰδείη, σοφίης μὴ φθονερὸν τελέθειν, 770
 ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν.
 τί σφιν χρήσεται μῦθος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
 Ἄλκαθῶ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
 αὐτὸς δὲ στρατὸν ὕβριστην Μήδων ἀπέρυκε 775
 τῆσδε πόλεως, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
 ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
 τερπόμενοι κιθάρῃ τ' ἠδ' ἐρατῇ θαλίῃ
 παιάνων τε χοροῖς ἰαχῆσί τε σὸν περὶ βωμόν.
 ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν 780

760. ὀρθῶσαι] A. (sec. Pr. ᾧ.) ἀρθρώσαι vulg. — ᾧσαι O*. Ald. — 761 —768 coniunxit Bergk. (ut iam Cam.) cum prioribus. — φόρμιγξ δ' αὖ] Brunck. φόρμιγγ' δ' αὖ A. φόρμιγγ' αὖ vulg. — φθέγγοιθ' O. Ald. φθέγγοισθ' A. Cam. — αὐλός] ut Brunck. A. αὐλῶ vulg. — 762. Libationes gratas reddentes diis i. e. libationibus propitios nobis reddentes deos. — ἀρεσσάμενοι AO. σπονδαῖς Φοῖβον ἀρεσσάμενοι coni. Schmidt. — 764. τῶν A. Cam. τον sequente virgula O*. — πολέμων A. — 765. εἶη κεν ἄμεινον.] Ahrens. et Bergk. εἶναι καὶ ἄμεινον A. εἶναι καὶ ἄμεινον O. Ald. εἶναι καὶ ἄμεινον Cam. — ὁμόφρονα] Brunck. εὐφρονα aut εὐφρονα vulg. ᾧδ' εἶναι. καὶ ἄμεινον ὁμ— Brunck. ᾧδ' εἶη καὶ ἄμεινον· ὁμ— Hartung. — 767. Post τερπομένους videntur Bergkio nonnulla ommissa esse. — 770. Vulgo distinguitur post σοφίης. Correxerit Bergk. — 771. δεικνύειν AO. δεικνύμεν Ahrens. et Hartung. — 772. χρήσεται O. χρησείται Herm. — 774. ἀλκοθῶ O. — 776. πόλεος Renner. Cfr. 1043. — 778. τ' ἠδ'] Herm. καὶ vulg. καὶ τ' Schaefer. τ' ἄμφ' Hartung. κιθάρης ἠδ' Bergk. — 779. ἰαχῆσί] Bergk. e coni. Bekkeri. ἰαχοῖσι A. ἰαχῆσί vulg. — τὸν O.

καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σὺ Φοῖβε
Ἴλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελίην ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ·
καὶ μ' ἐφίλειεν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.
ἀλλ' οὐτίς μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

785

Μή ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὄρχηθμῷ καὶ αἰοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

790

Μήτέ τινα ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτέ τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν
τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλός τις σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

795

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδεῖς·
ἀλλ' ὡς λώιον, οὐ μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

800

Οὐδεῖς ἀνθρώπων οὐτ' ἔσσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδῶν δύσεται εἰς Ἀΐδεω·

783. ἐς Brunck. alii. — σικελικὴν Ald. — 785. δ' AO. — εὐρώταν K. — δονακοτρόφον O. — ἱερὸν K et superscr. ἀγλαὸν O. — 789. νεώτερον om. O. νεωτέρῳ conii. Bergk. μελέδημ' ἀγανώτερον Leutsch. — 790. σοφίης τ'] A. σοφίης vulg. ἐρατῆς σοφίης Vinet. — 793—796 *Mimnermi sunt*, vid. fr. 7. — 793. μήτέ τινα] O. — ξείνων] A. ξεῖνον vulg. — 794. μήτέ τιν'] O. — 795. αὐτοῦ vel σαυτοῦ Ahrens. σὴν αὐτοῦ Renner. — τε K. τὲ O. — 796. ἄλλός τις σε] ἄλλος τις σε Cam. vulg. ἄλλός τις σε Crisp ἄλλος τοι σε A. — τοῖσδε O. Ald. — ἄμεινον O*. — 798. 99. γίνεται] O. Cam. γίνην— vulg. — 800. ὡς λώιον, οὔ] Brunck., quem dubitanter secutus sum. ὦ λώιον, οὔ Ald. ῥ λώιον, οὔ vulg., cum signo interrogationis post λώιον Cam. ὡσει λώιον A. ὡς λώιον, δ O. ὅς λώιος, ὅς K. Bergk. et cum δὴ pro μὴ Herwerden. ἄλλως λώιον, εἰ Herm. — μέλοι] AO. Bergk. μέλει vulg. — 801. οὐδὲ pro οὔτε O. — 802. πᾶσαν O. — ἀΐδεω] A. αἰδου vulg.

οὐδὲ γὰρ ὅς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.

Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρεῖν 805
εὐθύτερον χρῆ νοῦν Κύρνε φυλασσόμενον,
ᾧ τινί κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
ὁμφὴν σημήνην πίονος ἐξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεῖς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὔροις,
οὔτ' ἀφελῶν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις. 810

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων Κύρν' ἀνηρότατον.
οἷ με φίλοι προῦδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν' ἔχουσι νόον.

Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσση κρατερῷ ποδὶ λάξ ἐπιβαίνων 815
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

Κύρν', ἔμπης ὃ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὃ ττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἤκομεν, ἔνθα μάλιστα 820
Κύρνε συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἱ δ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας,
τούτων τοι χῶρη Κύρν' ὀλίγη τελέθει.

805. θεωρεῖν] Hartung. θεωρῶν libri. θεωρὸν Vinet. Cam. — 806. χρῆ νοῦν] Hartung. e conl. Geelii. χρῆ μὲν vulg. χρῆ μὲν K. χρῆ μὲν Cam. χρῆ μὲν Turneb. — φυλασσόμενον Cam. Ahrens. (Beiträge p. 62.) θεωρεῖν — χρηόν — φυλασσόμενον. — 807. ὅτινα = ἤντινα Ahrens. — κ' ἐν K. — θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια] Brunck. θεοῦ χρήσασ ἱερεῖα A. θεός χρήσασ ἱερεῖα O. θεός χρήσασ (χρήσασ Ald.) ἱερεῖα vulg. — 809. οὔτε τι] O*. — οὐδέν κ' ἔτι] Epkema. οὐδέν κέ τι vulg. κέ e ras. K. — 810. οὐδ' AO. — 811. μενοεικέος A. — 812. ἀνηρότερον K. — 814. καὶ τὸν AO. καὶ τοι K., unde Bergk. conl. καὶ τούς. Hartung. scripsit καὶ τὸν χῶντιν'. — 815. γλώσση] Bekker. γλώσση A. γλώσσης vulg. — Cam. om. distichon. — 817. δ' post ἔμπης delevit Bergk. — 818. μαθεῖν Bergk. — 819. πολυάρητον] A. πολυάρρητον K. πολὺ ἄρητον O Brunck. π. ἄρηκτον vulg. — 820. σὺν ἀμφ— vulg. ante Bekker. lac. K. O ev. — 821. Pro οἱ δ' A οἱ κ', K οὐκ, O ambiguus. οἱ κ' — ἀτιμάζουσι conl. Bergk. — ἀπὸ γηρ— Bergk. οἱ καταγῆρ— Hartung. — 822. τούτων θεοῖς ὄρη praeceuntibus aliis Hartung. Cfr. 152 et Herm. ad Aeschylī Agam. 78. Rennero videtur hoc distichon compilerator Syllogae fabricasse. — πέλεται Cam.

Μήτέ τιν' αὔξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἴκων,
μήτε κτεῖνε θεῶν ὄρκια συνθέμενος.

Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος αἰεῖδεν 825
θυμός; γῆς δ' οὔρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἦτ' ἔτρεφεν καρποῖσιν . . . ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξανθῆσίν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δὴ Σκύθα κείρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον. 830

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ. οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων Κύρνε θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις 835
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλε.

Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσι,
δίψα τε λυσιμελῆς καὶ μέθυσις χαλεπή.
τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτέ τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν. 840

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
εὐτ' ἂν θωρήξας μ' ἀνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγη.

823. μήτε] O*. — ἐλπίδι] Bekker. ἐλπῖσι libri. — κέρδεσιν εἴκων] A. κέρδευσ εἶναι O. κέρδεος εἶναι vulg. — 824. κτεῖναι O. — 825. ὑμῖν] A. ἡμῖν vulg. — 827. καὶ τε K. — ἦτ' ἔτρεφεν] conii. Herwerden. et Hartung. ἦτε τρέφει vulg. — 828. ξανθῆσί O. Cam. ξανθῆσ' ἀμφὶ κόμαις Hartung. praeunte Schneidewin., qui ξανθαῖς ἀμφὶ κ. Bergkio videntur post καρποῖσιν plura excidisse. — 831. ὄλεσ' K. ὄλεσα O. ἀπόλεσ' Herm. — 832. γίνεται] O. Cam. γείν— A. γίγν— vulg. — 833. φθόρῳ] Bekker. φθόρω A. φθορᾶ vulg. — 835. δειλὰ] A. πολλά vulg. — 836. εἰς A. Cam. — ἔβαλε] O. ἔβαλον Cam. — 837. βροτοῖσι] O. vulg. — 838. χαλεπαὶ K. — 839. ἂν K. vulg. ἂν O. Correxit Bekker. in sec. — 840. οὔτέ] O*. οὔτ' ἐτι A sec. H. οὔτ' ἐτι Ahrens. — 841. ἀχάριστον] A. —στος vulg. — 842. ἄγη] AO. Brunck. ἄγει Ald. ἄγοι Cam.

Ἄλλ' ὀπότεν καθύπερθεν ἐόνθ' ὑπένερθε γένηται,
τουτάκις οἴκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.

Εὖ μὲν κείμενον ἀνδρὶ κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν, 845
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λάξ ἐπίβα δῆμῳ κενεόφρονοι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξεί, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
ἀνθρώπων ὀπόσους ἠέλιος καθορᾶ. 850

Ζεὺς ἀνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἥριδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λῶια δὴ νῦν,
οὐνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι χάρις.

Πολλάκι δὴ πόλις ἦδε δι' ἡγεμόνων κακότητα 855
ὥσπερ κεκλιμένη νηὺς παρὰ γῆν ἔδραμε.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὄρᾳ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·
ἦν δέ τί μοι ποθὲν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρὶ,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω. 860

843. ἐόνθ'] Hartung. ἐὼν vulg. τά γ' ὑπερθεν ἐόνθ' Herm. et Bergk. in proecdosi. Nunc ei praestare videtur καθύπερθ' ἀνδρῶν. — 844. παυσάμενον Cam. — 845. ἀνδρὶ] Herm. et Hecker. ἀνδρα vulg. — 853. ἦριδεα] Commelin. ἠδέα libri. Ο εν, modo α apparet. ἠδεῖα (?) eruit Hinck. — λῶια δὴ νῦν] A. λῶια ἢ νῦν O. λῶονα ἢ νῦν Ald. λῶονα δὴ νῦν Cam. λῶιον ἦδη (ut 1038) Bekker. — 854. οὐνεκα O*. τοῦνεκα A. vulg. ante Bekker. — οὐδὲ μί' A sec. Pr. οὐδεμί' ἐστὶ K et vulg. ante Bekker. οὐδὲ μί' ἐστὶ O. — 855. πολλάκι δὴ] O. Schneider. et Sintenis. πολλάκις ἢ libri. — 856. νηὺς] Schneidewin. et Hartung. ναὺς vulg. — ἔδραμε] O. vulg. — 857. μ' ἔτι A. — δειλόν] A. δεινόν vulg. — 859. δέ τι μ' ἦ ποθὲν Cam. δέ τι μοι ποθὲν O et quaedam editt. — παυράκι] A. πολλάκι vulg. — γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg.

Οἷ με φίλοι προδιδούσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
 ἄστρον φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
 ἔσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρὴ αὐθις ἔσειμι,
 ἦμος ἀλεκτρούων φθόγγος ἐγειρομένων.

Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοὶ ἀνδράσιν ὄλβον 865
 ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἑὼν
 οὔτε φίλοις. ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλείται·
 αἰχμητῆς γὰρ ἀνήρ γῆν τε καὶ ἄστου σοοῖ.

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων, 870
 εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἷ με φιλεῦσι,
 τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνὴρ καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μὲν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν
 οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
 ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἔσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιοτο; 875
 τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἦβα μοι, φίλε θυμέ. τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται
 ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

861—864 *Cleobulo* tribuit Hartung. — 862. ἄστρον] Koten. ἀνδρῶν vulg. — 863. αἴτις K. Ald. αὐτῆς O. — 864. φέγγος O. — 865. ὄλβον ἀνδράσιν O*. — 866. οὔτ' αὐτῷ] Bekker. οὔτ' αὐτῷ A. οὔθ' αὐτῷ vulg. οὔθ' αὐτῷ Cam. — Pro οὐδὲν ἑὼν coni. Bergk. οὐδ' ὀτιοῦν vel οὔτε πόλει, Schmidt. ἀδρανέων. Sed librorum scriptura sana videtur. Hominibus nequam sunt divitiae fere pro nihilo, quoniam iis recte uti nesciunt neque pro se neque pro amicis. — 868. σοοῖ] O. Bekker. σάοι vulg. — 869. εἰ K, in O apparet. — πέσοι O*. — ὑπερθε K. Cam. — 870. χαμαιγενέων] A. παλαιγενέων vulg. πάλαι γενέων O. — 871. εἰ om. K. O ev. — τοῖσι O. — ἐπαρκέσω K. — φιλεῦσι] A (sec. Pr.) O. vulg. — 873. αἰνέω sec. Bekker. pr. N. — 874. οὔτέ] O*. — ἄ χθαίρειν (sic) O*. — 875. ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἔσσι] A. ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἔσσι O. ἐσθλὸς καὶ κακὸς ἔσσι vel κακὸς ἔσσι vulg. — σέ τε AO. Hartung. — 876. ἐπαινῆσαι] Brunck. ἐπαινῆση vulg. ἐπαινῆση K. ἐπαινῆσει O. — 877—878 in editt. ante Brunck. h. l. desunt. — ἦβα μοι] Ahrens. et Bergk. ἠβανοι A. ἠβάοι O. ἠβάοις Brunck. ἠβώης K. ἠβώοις Bekker. — αὖ τινες] A. ἂν τινες O. Brunck. K fort. αὖ τινες. — ἔσονται Brunck.

Πίν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ὑπο Τηυγέτοιο
 ἄμπελοι ἦνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ' ὁ γέρων
 οὔρεος ἐν βήσσησι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
 ἐκ Πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
 τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας,
 θωρηχθεῖς δ' ἔσειαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

880

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
 κωμάζοιμι. κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

885

Μηδὲ λίην κήρυκος ἀν' οὓς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
 οὐ γὰρ πατρώας γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Ἄλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
 ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ' ἔσιδεῖν.

890

Οἱ μοι ἀναλκίης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλε,
 Δηλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
 οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
 ὡς δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

Γνώμησ δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ,
 οὐδ' ἀγνωμοσύνης Κύρν' ὀδυνηρότερον.

895

879—884 vindicat Hartung. poetae Lacedaemonio. — ἐμῆς ut O ante Brunck. — κορυφῆς ὑπο] Bergk. e coni. Heckeri. κορυφῆς ἀπὸ O. Cam. — ἄπο A. Bekker. Ald. om. praepositionem, alii habent eius loco αἱ. — τηυγέτοιο O. ταῦγέτοιο Ald. — 882. Πλατανιστοῦντος] Hartung. e coni. Osanni et Bergkii. πλ— vulg. — 883. μελεδώνας] post Cam. Bergk. μελεδῶνας vulg. — 884. θωρηχθῆς A. — ἐλαφρότερος A. (sec. Pr. — φρότερος.) Bergk. — 885. ἔχει O. Ald. — μετ' αὐλῶν coni. Ahrens. — 887. ἀνοῦσιν A. — μακρὰν O. — 891—894 Bergk. a Theognide aliena esse censet. Hartungo videtur eorum auctor poeta Eretriensis fuisse, quamquam etiam poeta non ab Eretria oriundus, modo staret a partibus Eretriensium, ita loqui potuerit — ἀναλκείης Bekker. in pr. — Κήρινθος] ut Cam. A. Κήρινθος vulg. — ὄλωλε] O. vulg. — 894. ὡς δὴ Κυψελιδέων] Bergk. Κυψελιδῶν Herm. ὡς δὴ κυψελίζων A. ὡς κυψελλίζων Vat. 63. ὡς κυψελλίζον vulg. ὡς δὴ κυψελίζον Bekker. — 895. αὐτὸς ἐν αὐτῷ] Bekker. — αὐτῶι A. — αὐτῷ Orelli. Hartung. ἐν γε ἑαυτῷ vulg. — 896. ὀδυνηρότερον] A. ἀνιηρότερον vulg.

Κύρν', εἰ πάντ' ἄνδρεςσι καταθνητοῖς χαλέπαινε
 γινώσκων Ζεὺς νοῦν, οἷον ἕκαστος ἔχει
 αὐτὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
 τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

900

Ἔστιν ὁ μὲν χεῖρων, ὁ δ' ἄμεινων ἔργον ἕκαστον·
 οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
 κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνιεῖσιν ἔχει.

εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βίотου τέλος ἦν, ὀπόσον τις
 ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἄϊδαο περᾶν,
 εἰκὸς ἂν ἦν, ὅς μὲν πλείω χρόνον αἴσαν ἔμιμνε,
 φεΐδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·

905

νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρε,
 καὶ δάκνομαι ψυχὴν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω,
 ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δὴ εἰσὶ πρόσθεν ὁδοὶ μοι·
 φροντίζω τούτων ἦντιν' ἴω προτέρην·

910

ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
 ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.

897. Κύρν', εἰ] A. Κύρνε, μὴ vulg. μὴ omisso Κύρνε K. — ἄνδρεςσι O*. Κύρνε, μὴ ἀνδράσι πάντα Vinet. Μὴ πάντ' ἀνδράσι, Κύρνε, Brunck. — καταθνητοῖς] vulg. κατὰ θνητοῖς O. θεὸς θνητοῖς Herm. — χαλέπαινε] χαλέπαινε Herm. χαλεπαίνειν vulg. — 898. γινώσκων] O. Cam. γιν— vulg. γινώσκειν A. — Ζεὺς] Bergk. ὡς vulg. εἶ Herm. καὶ Hartung. — νοῦς (σ e corr.?) K. — 899. ἐντὸς K. Bergk. Hartung. — τῶν τε δικαίων] Herm. τῶν τε δικαίῳ Cam. τῶν δὲ δικαίῳ A. Ald. τῶδε δικαίῳ O. — 900. τῶν τ' ἀδίκων] Herm. τῶν τ' ἀδίκῳ vulg. τῶδ' ἀδίκῳ O. — βροτ⁵ O*. — ἐπῆν] AO. ἐπῆ vulg. — 901. Sic A, nisi quod pro ἕκαστον, quod Bekkero debetur, habet ἕκαστου. K (omisso ἔστιν) ὁ μὲν χεῖρον ὁ δ' ἄμεινον ἔργον ἕκαστου. O ἔστιν ὁ μὲν χεῖρον ὁ δ' ἄμεινον γ' ἔργον ἕκαστου. Vulgo ἔστι τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δ' ἄμεινόν (ἀμεινόν Ald.) γ' ἔργον ἕκαστου. — 902. αἰστὸς A, unde Meinek. conij. ἔσθ' ὅς. — 903. τηρῶν conij. Cam. μετρῶν Schneidewin. ρυθμῶν Bergk. χρήματ' ἀφαιρῶν Heimsoeth. Θήρων scripsit Orelli e coniectura olim a Bergkio proposita. Hartung. tenet Vulgatam posita post τηρεῖ virgula. At καταθηρᾶν nusquam legitur. — 904. συνιεῖ pro συνιεῖσιν A. — 906. περῶν O. — 907. πλείον AO. πλείω sec. Pr. A et e ras. K. πλέονος χρόνον Hartung. — ἔμιμνε] AO. vulg. — 908. τοῦτονιν A. τοῦτον, ἴν' Hartung. e conij. Bekkeri. ὃν e ras. K. — 909. ὄρωρε] O. vulg. — 911. δ' om. Ald. — ἔστηκα O*. Cam. — εἰσὶ] O. Ald. εἰσὶ δὲ vulg. εἰσὶν (εἰσὶ sec. Pr.) το A. δὴ τ' ἔμπροσθεν Hartung. — 912. ἴω O*.

- εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὅς ἐφείδετο κοῦποτε γαστρί 915
 σίτον ἐλευθέριον πλούσιος ὦν ἐδίδου·
 ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄιδος εἴσω,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν,
 ὥστ' ἐς ἀκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλη τις.
 εἶδον δ' ἄλλον, ὅς ἦ γαστρί χαριζόμενος 920
 χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' „ὕπάγω φρένα τέρψας·“
 πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.
 οὕτω Δημόκλεις κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
 τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
 οὔτε γὰρ ἂν προκαμῶν ἄλλω κάματον μεταδοίης, 925
 οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελείεις·
 οὐδ' εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίη.
 ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
 ἦν μὲν γὰρ πλουτῆς, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηαι,
 παῦροι, κοῦκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός. 930

Φεῖδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
 οὐδεῖς, ἦν μὴ ὄρα χρήματα λειπόμενα.

- Παῦροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
 ὄλβιος, ὅς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχε.
 πάντῃς μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ' αὐτόν 935
 χώρης εἴκουσιν τοί τε παλαιότεροι.

916. ἐν O*. — 918. οὐπιτυχῶν K et sec. Pr. A. οὔπι— O. οὔπι—
 Crisp. οὔπι— Cam. — 919. ᾧ κ' ἐθέλη] Bergk. ω κε θέλη sec. Pr. A.
 ὡς κ' ἐθέλη K. — ἐθέλη Orelli. ὡς κ' θέλει O. ὡς κ' ἐθέλοι vulg. ᾧ κ'
 ἐθέλοι Bekker. in proecodosi. ᾧ κ' ἐθέλησιν Herwerden. Hartungo ὥστε
 πονῆσαι ἀκαιρα καὶ μὴ δόμεν οἷς ἐθέλησεν scribendum videtur aut post
 hunc v. lacuna statuenda. — 920. ὅς ἦ] Turneb. οση A. ὅς ἦν vulg. —
 921. μὲν om. K. — ἐφ' ἠδὲ ὑπάγω K. — 922. ἔπου O*. — 923—930 Bekker.
 a prioribus seiunxit. — ἄριστος K. — 925. καμάτου Cam. — 927. ἴκοιο]
 A. O. ἴκοιτο vulg. — 929. ἦν — πλουτῆς] A. εἰ — πλουτεῖς vulg. — 930.
 κοῦκέθ'] A. Cam. οὔκέθ' O. Ald. οὐκ ἔθ' Crisp. — αὐτὸς Brunck. — 933
 —934 Hartung. separavit a sequentibus Soloni ea tribuens. — 934. ὄλ-
 βιος δ' O*. — ἀμφοτερον A. — ἔλαχε] O. — 935—938 *Tyrtæi* sunt, sed
 ex tribus distichis contracta. Vid. fr. 12, 37—42. Vett. editt. om.
 937—938. — 935. μὲν vett. editt. om O. — νέοι] A. Brunck. ἴσοι vulg.
 ἴσοι O. — 936. χώρης εἴκουσιν] A. χώροις εἴκουσιν O. εἴκουσι vel εἴκουσιν
 χώρης vulg. — τοί] A. οἳ vulg.

γηράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδῶν·
καὶ γὰρ τὴν προτέραν νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην. 940
οὐδὲ τὸν ἀύλητὴν προφασίζομαι· ἀλλὰ μ' ἑταῖρος
ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.

Ἐγγύθεν ἀύλητῆρος αἰέσομαι ὧδε καταστάς
δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χρὴ γὰρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν. 945

Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δήμῳ
τρέψας οὔτ' ἀδίκους ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρὸν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὡς ἀλκί πεποιθώς
ποσσι καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον· 950

τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβάς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευξάμενος δ' ἵππους ἄρματος οὐκ ἐπέβην·
πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἦνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύω κακὰ· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρεύσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία. 955

937. γηράσκων δ'] Orelli. Hartung. Vulg. om. δ'. — 939. λίγ'] A. λιγυρ' Ald. λιγύρ' vulg. — ἀειδέμεν] Schneidewin. ἀδέμεν vulg. ἀδέμεν A (sec. Pr.) O. — 940. προτέραν editt. vett. — νύκτα O*. — κῶμο K. — 941. με γῆρος Emper. Idem vs. seq. ἐπιδευόμενον. — 943—944 Bekker. cum prioribus coniunxit. — 944. θεοῖς AO. — 945—948 videntur Solonis esse. — εἶμι O*. εἶμι Cam. — οὐδ' ἐτέ— A (sec. Pr.) O*. — 947—948 copularunt Hartung. alii cum prioribus. — 949—954 tribuunt Hecker. et Hartung. Soloni. Neque huius sunt neque Theognidis. — 949. ὑπ' ἐξ O. editt. ante Bekker. — 951. οὐκ ἐλάπαξα K. ουκελαπαξα O. — 953. κούκ O. — 954. οὐκ] Schneider. οὐκ vulg. — 955. δειλοὺς] A. δειλοὺς δ' vulg. — ἔρδοντι K. — αὐτοῦ] AO. Crisp. αὐτοῦ vulg. — 956. χηρεύσει] Brunck. χηρώσει vulg. χήρωσις Stob. — κτεάνων ut Stob. Hartung.

Εἷ τι παθῶν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χρήζων ἡμετέρους αὔθις ἴκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
ἦδὺ τί μοι ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ· 960
νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυϊ.
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μή ποτ' ἐπαινέσης, πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνέως,
ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ἦ.
πολλοὶ τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες 965
κρύπτουσ', ἐνθήμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρὶν σου κατὰ πάντα δαῆναι
ἦθεα. νῦν δ' ἤδη νηῦς ἄθ' ἐκάς διέχω. 970

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιόινιον ἄθλον ἐλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψῃ
εἷς τ' Ἑρεβος καταβῆ, δώματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων, 975
οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐσαιεράμενος.

957. ὑπ' Herwerden. — 958. χρήζων O* et quaedam editt. vett. χρί-
ζων Ald. — αὔθις] AO. Cam. αὔτις vulg. — 959. ἔστε O. — 960. ἡμεν
A. ἔμμεν Herm. Rennero aut hoc probandum videtur aut cum Bergkio
scribendum ἦδὺ τέως ἐδ— ἦμιν. — 961. ἰλυϊ] Ahrens. olim, nunc (Beiträge
p. 176) ὕλη. ὕδει vulg. — 962. δῆ] AO. δὲ vulg. — 963. ἐπαινέσης] AO.
Brunck. ἐπαινέσης (Ald.) vel ἐπαινέσσης (Cam.) vulg. — ὕδης O. — σα-
φηνέως] Bergk. — ὄς vulg. — 964. ὄντιν' ἔχει Stob. — 965. ἐπίκλοποι Er-
kema. ἐπίκλωπος O*. — 967. πάντως] Erkema. πάντων libri, etiam Vat.
63. — 968. ἐγὼν O. — ἔβην om. K. — 969. ἐφθην] A. ἐφθην δ' vulg.
— 970. ἦδην K. — νηῦς] A. ναῦς vulg. — ατεκασ A. Fort. νῦν δ' ἐδάην
ναῦν τε ἐκάς —. Hartung. νῦν δ' ἦδη, νηῦν τε πέτρας —. Alii aliter. Cfr.

Bergk. — 973. ὃν πρῶτ' ἐπὶ] A. ὃν ποτ' ἐπὶ O. ὃν ποτ' ἐπὶ K. ὃν ἐπεὶ ποτε
vulg. — καλύψῃ] Turneb. καλύψει libri. — 974. ἔς O. — δώματα] AO.
δῶμά τε vulg. — 976. ἐσαιεράμενος Schaefer.

ταυτ' ἔσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρ' ἔτ' ἔλαφρά
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μῆ μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργω·
χερσὶν τε σπεύδοι χρήμασί τ', ἀμφοτέρα· 980
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγιοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναιτ', ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρη.
αἰψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἤβη· 985
οὐδ' ἵππων ὄρμη γίνεται ὠκυτέρη,
αἶτε ἀνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρως, πυροφόρῳ τερπόμεναι πεδίω.

Πῖν' ὀπότεν πίνωσιν. ὅταν δέ τι θυμόν ἀσηθῆς,
μηδεῖς ἀνθρώπων γυνῶ σε βαρυνόμενον. 990

*Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεται, ἄλλοτε δ' ἔρδων
χαιρήσεις· δύναιται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.

Εἰ θεῖης Ἀκάδημε ἐφίμερον ὕμνον ἀεΐδειν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸν ἀνθός ἔχων

977. κραδίην] ut Cam. A. κραδίη O. Ald. κραδίη vulg. — ὄφρ' ἔτ'] conī. Schneidewin. ὄφρα τ' vulg. — 978. ἀτρεμέως] AO. ἀτρομέων vulg. — Ultima vox in O singulari modo scripta est, sed librarius videtur voluisse προφέρω. — 980. χερσὶ O. — σπεύδου A. Bergk. σπεύδει O. — 981. κρητῆρι] Bekker. κλητῆρι A. κρατῆρι O. κρητῆρι vulg. — θέλγοι] Bekker. θέλγοις A. Bergk. τέρποι vulg. — 982. ἔρδων O. — φαίνοιτ' — δύναιτ' A e ras. Bergk. — 983. θαλίεσσι A. θαλίαισι O. — 986. γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. In A 985. 86 omissi sunt. — 987. αἶτε ἀνακτα φέρουσι] A. αἶτ' ἀναφέρουσι O. αἶτε περ ἀνδρα φ. vulg. — δορυσσού K. — ἄμ conī. Renner. — ἀνδρός O. — 989. ὅταν δέ τι] Brunck. σταν δ' ἔτι A. δτάν τοι O. — 991. ἀλλ' ὅτε A. — ἀνιήσεται O. — ἄλλοτε δ' ἔρδων] A. ἄλλοτέ δ' ἔρδων O. vulg. ἄλλοτέ τ' ἔρ— Brunck. — 992. χαιρήσεις· δύναιται δ' ἄλλοτε] Bergk. χαιρήσεις. δύναιται ἄλλοτε Bekker. χαιρήσει δύναιται ἄλλοτε δ' A. χαιρήσειν δύναιται ἄλλοτε τ' O. χαιρήσειν δύναιται, ἄλλοτέ τ' vulg. (Cam. sine τ'.) — Ahrens. (ut Brunck.) distichon prioribus annexuit. — 993—996 Hartung. a Theognide abiudicat. Bergkio videntur *Polymnesti Colophonii* esse. — εἰθ' εἴη σ' Cam. εἰθ' εἴη σ' Turneb. Brunck. — ἐφήμερον AO. Cam. — 994. μέσω π. καλόν O.

σοί τ' εἶη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντοιν,
γνοίης χ' ὅσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι. 995

Τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἡμαρ ἔχων,
δείπνον δῆτ' ἀλέγοιμεν, ὅπου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι. 1000
χέρνιβα δ' αἰψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἶσω
εὐειδῆς βραδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

Ἦδ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ.
Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ,
ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένη. 1005

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἦβης
ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῆ,
τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
δὲς πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου 1010
θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἄπτεται ἀκροτάτης.

995. δηρισάντοιν Vinet. Cam. δηρισάντων A sec. Bekker., — τοιν sec. H. δηρησάντων O. — 996. τ' pro χ' A. θ' O. — ὄνου O. — 997. τῆμος] AO. Bergk. ἡμος vulg. — μέσσω αἰθέρι Emper. et Hartung. — 998. παραγγέλλοι AO. Ald. παραγγέλλει Crisp. — 999. δείπνον δῆτ' ἀλέγοιμεν] δείπνου δῆτ' ἀλέγοιμεν vir doctus apud Schneidewin. δείπνου δῆ λήγοιμεν vulg. δὲ pro δῆ AO. τε Ald. — Pro ὅπου malim ὅσον. — ἀνώγοι] A. Brunck. ἀνώγει vulg. — 1001. φέρι Ald. φέρει O. — δήσοι pro δ' εἶσω O. Ald., haec praeterea στεφανώμεθα. — 1002. βραδινῆς Athen. — Welckero videtur festivus aliquis homo quae ab origine scripta fuerint addito ex carmine convivali disticho in contrarium convertisse. Poetam incepisse δείπνου δῆ μνησαίμεθ'. ὅσου — deinde hortatum esse ad laborem denuo capessendum. Cfr. Bergk. — 1003—1006 *Tyrtaei* sunt, vid. Eleg. 12, 13—16. — 1004. γίνεται] O. γίνν— vulg. — 1005. πολῇτ — τε τῷ δ— O*. — 1006. προμάχοισι μένη] Cam. πρ. μένει A. μένοι Crisp. προμάχοισιν ἐν K. vulg. π—χαισιν ἐν O. — 1007. ὄφρα] ὄφρα O*. — 1008. ἔχη e ras. K. — 1009. αὐτοῦ Crisp. alii. — ἀν ἡβᾶν O. — 1011. ἐπείγει Brunck. e conii. Pierconi. ἐλαύνει, quod coniecerat Schneidewin., Hartung. Fort. κ. δὲ τε γ. ἐπεισιν, vel δ' ἐπὶ γ. ἰκάνει. — 1012. δ' om. O.

Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
 ἄθλων εἰς Ἄιδεω δῶμα μέλαν καταβῆ,
 πρὶν γ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναι περ ἀνάγκη,
 ἐξετάσαι τε φίλους, ὄντιν' ἔχουσι νόον. 1015

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφειλεν εἶναι.
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὡσπερ ὄναρ 1020
 ἦβη τιμήσσεα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
 αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὐ ποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω
 δύσλοφον, οὐδ' εἴ μοι Τρωῶλος ἔπεστι κάρη.

Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσί,
 τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξιες ἰθύτεραι. 1025

Ῥηιδίη τοι πρήξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπὴ Κύρνε πέλει παλάμη.

Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθῶς·
 δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη. 1030
 μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
 ὄχθει, μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία,
 μηδ' ἐχθροὺς εὐφραϊνε. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
 οὐκ ἂν ῥηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,

1013. ἄ] A. ὡς vulg. — 1014. Ἄιδεω] Bekker. αἰδου A. ἄδου O. Et sic aut ἄδου vulg. — καταβῆ] O. κατέβη vulg. — 1015. πρὶν γ'] Bekker. πρὶν τ' libri. — γε pro περ K. ὑποδμηθῆναι ἀνάγκη Hartung. — 1016. δὲ A. — 1017—1022 *Mimnermi sunt*, vid. fr. 5. Hartung. ei vindicat 1007—1024. — 1018. πτοιῶμαι] A. πτοιῶμαι vulg. — εἰσορῶν A. εἰσορόων — ὀμηλικίης O. — 1019. ἐπὶ Ald. — ὤφειλεν AO*. Ald. — 1020. ὀλιγοχρόνιος O. — γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. — 1023. ὑποζύγιον A. — 1025. δειλοί] A. δειλοῖς vulg. — νόον] A. νόοι O. Cam. γόοι Ald. — εἰσί] O. vulg. — 1027. τε pro τοι Ald. — 1028. πέλει κύρνε O*. — 1029. ὁμῶς O*. Cam. — 1030. γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. — 1031. σύ τ' AO. — 1032. ὄχθει] Emper. et Bergk. ἔχθει vulg. ἔχθη (e ras. ε, an Θη?) K. — ἄχθει O. ἔχθει A. ἄχθεο, μηδ' ἄχθει μήτε — μήτ' praeunte Geelio Heimsoeth. — 1033. ευφραϊνε A. ἐχθραϊνε O. — θέλων A sec. M. — 1034. ῥηιδίος A.

οὔτ' ἄν πορφυρέης καταδύς ἐς πυθμένα λίμνης,
οὐθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἠερόεις. 1035

Ἄνδρά τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατήσαι,
ὣς ἐν ἐμοὶ γνώμη Κύρνε πάλαι κέκριται.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου. 1040

Δεῦρο σὺν αὐλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι.

Εὐδῶμεν. φυλακὴ δὲ πόλεος φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλῃς ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὔδει,
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως. 1045

Νῦν μὲν πίνοντες τερπώμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἶά τε παιδὶ πατῆρ ὑποθήσομαι αὐτός
ἐσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ· 1050
μὴ ποτ' ἐπειγόμενος πρήξις κακόν, ἀλλὰ βαθείη
σῆ φρενὶ βούλευσαι σῷ τ' ἀγαθόν τι νόψ.

1035. οὐκ ἄν — καδδύς (hoc e ras.) K., qui mihi etiam ἐς πυθμένα videbatur habere e corr. — 1037. ἄνδρα τοί ἐστ' K. Cam. ἄνδρά τοί ἐστ' Crisp. — 1038. ἐν ἐμοὶ γνώμη] A. ἐν ἐμοὶ γνώμη Cam. ἐν ἐμῇ γνώμη vulg. ἐν ἐμῇ (η e ras.?) γνώμη K. — 1039. οἱ ἄνθρωποι K. — 1040. ἐρχομένου O. — 1041. Colon post αὐλητῆρι posuit Bergk. — 1043. πόλεος] Renner. πόλεως A. πόλεως vulg. — 1044. ἀστυφελῆς O. ἀστυφελῆς Cam. ἄστυφελῆς alii. ἀστειφῆς Schmidt. Cfr. Bergk. — ἐραστῆς K. ἐραστῆς O. — 1045. ναὶ om. K. — τῶνδε AO. — 1049. σοὶ δ' ἐγὼ] Bergk. σοὶ δὲ τῷ A. σοὶ δὲ τοι Bekker. σοὶ δὲ K. Ald. σοὶ δ' αἶ Cam. σοὶ δὲ Brunck. σὺ δὲ O. — οἶατε A. — πατῆρ] A. φίλῳ vulg. om. O. — 1050. βάλευ] A. βάλε vulg. — 1051—1054 coniunxit Bergk. cum prioribus. — 1051—1052. πράξις AO. — βαθείης A. βαθείης ἐν φρεσὶ Hartung. — βουλεύσαι O. — σῷ τ' ἀγαθόν τι νόψ] Bergk. cum Ahrensiō. σῷ (σω τ' A.) ἀγαθῷ τε νόψ vulg., omisso νόψ K. τέκνω pro τε νόψ O. σαῖς ἀγανῶ τε νόψ Hartung.

τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμός τε νόος τε,
βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόος ἐσθλὸς ἄγει.

Ἄλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σύ
αὔλει, καὶ Μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφοτέρω.
αὐται γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοὶ καὶ μὴν ἀμφιπερικτίοσι. 1055

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὀρῶντι
γινώσκειν χαλεπὸν, καίπερ ἐόντι σοφῷ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσι
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένη πενή. 1060

Ἐν δ' ἤβῃ πάρα μὲν ξὺν ὀμήλικι πάννουχον εὔδειν,
ἡμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἰέμενον,
ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος ἀεΐδειν. 1065
τούτων οὐδὲν ἄρ' ἦν ἄλλ' ἔτι τερπνότερον
ἀνδράσιν ἢ δὲ γυναιξί. τί μοι πλούτος τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἀνθρωποὶ καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
κλαίουσ', οὐδ' ἤβης ἀνθος ἀπολλύμενον. 1070

1053. μαινομένων πέτεται] A. Prius coniecerat Brunck. μαρναμένων
μάχεται vulg. — 1054. σ' pro δ' O. — νόος ἐσθλός] Hartung. νόον ἐσθλὸν
vulg. — 1055—1058 *Mimnermi* esse videntur Bergkio et Hartungo. —
ἐάσομαι O*. — ἐμοὶ συ A. — 1057. αὐταὶ Cam. — 1058. καὶ μὴν] Crisp.
Sylb. μὴν καὶ Ald. μενδ' A. νῦν O. Post ἐμοὶ lac. Cam., post ἐμοὶ μὴν
Vat. 63. μέλπειν scripsit Hartung. μελέμεν δ' con. Ahrens. μεταδοῦν δ'
Schmidt. Ναννοὶ Bergk. — ἀμφιπερικτίοσι] Vinet. (?) Hertel. ἀμφ—κτίοσι
A. Bekker. ἀμφ—κτύοσι Cam. Crisp. — κτύοσι Ald. — κατίοσι O. κ' ἀμφ—
κτύοσι Sylb. κἀμφ—κτίοσι Bergk. in notis. — 1059. Τιμαγόρα, πολλῶν]
Cam. τιμαγαραπέλλων A. τιμᾶ γὰρ ἀπέλλων O. τιμᾶ γὰρ ἀπέλων K. τιμᾶ
γὰρ ἀπέλλων Ald. — 1060. γινώσκειν] O. Cam. γιγν— vulg. — 1061. οἱ
A. — ἔχουσι] O. vulg. — 1063—1068 et 1069—1070 *Mimnermi* videntur.
— 1063. πάρα μὲν ξὺν ὀμήλικι] Bekker. παρὰ μὲν ξυνομήλικι vulg. — ξὺν
ομήλικι O*. παρα μὲν ξυνομήλικι A. παρὰ μὲν συνομήλικι Brunck. — πάννουχον]
A. κάλλιον vulg. κάλλι⁵ O. κάλλισθ e ras. K. — 1064. ἐξέρου O. ἡμερον
Cam. — ἰέμενος O. — 1066. ἄρ' ἦν] e con. Bergk. τοι vulg. τι O. —
ἄλλ' K. Cam. — ἔτι] con. Bergk. ἐπι Turneb. ἐπιτερπνότερον vulg. De
O ambigo, utrum librarius scripserit ἄλλ' ἐπιτ—, an ἄλλ' ἐπιτ—. τούτων
οὐδεν· ἄλλ' ἐπιτ— A. τούτων δ' οὐδεὶς οἶδ' ἄλλο τι τερπνότερον Hartung. —
1068. πάντας K et fort. etiam O. — 1070. ἀπολλόμενον O.

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
 συμμίσγων ὀργὴν οἶος ἕκαστος ἔφυ.

Ἰὺν μὲν τῷδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἄλλοῖος πέλευ ὀργήν·
 κρέσσων τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν 1075
 γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι.

ὄρφνη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
 οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
 οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον. 1080

Κύρνε, κύει πόλις ἤδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
 ὕβριστήν, χαλεπῆς ἠγεμόνα στάσιος.

Οὔτω χρῆ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

Δημῶναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη 1085
 τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαιμόνι δῖη
 ναίειτ' ἐπ' Εὐρώτα καλλιρόῳ ποταμῷ,
 εἴ ποτε βουλευσάμε φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
 εἰ δέ τι κείνος ἐμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι. 1090

1073. τοδ' A. τόδ' Cam. — τότε AO*. ποτὲ Cam. alii. — 1074. κρέσσων] κρείσσων O. κρείσσόν vulg. — 1077. ὄρφνῆ O et vulg. (Crisp. ὄρφνη) ante Bekker. — 1078. θνητοῖς] AO. θνητῆς vulg. — 1080. οὐδὲ μὲν O. Cam. — 1081—1082 om. vett. editt. — τέτοι AO. — 1083. οὔτοι — ἐπιστρέψαι τὸ νόημα, ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν δ' ἐς — Hartung. Bergkio videntur duo disticha in unum coaluisse, quorum utrumque certam in amicitia fidem commendaverit: prioris initium fuisse οὔτοι χρῆ —, alterum incepisse fortasse ab οὔτω et huc pertinere pentametrum. — 1085. Δημῶναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρὺ] Welcker. Δ., οὐ δὲ πολλὰ φέρεις βαρὺ Bergk. δῆμων ἀξιόθ' δὲ π. φέρειν βαρὺ A sec. Bekker. δημωναξιόθ' sec. H. δημωναξιόθ' sec. M. δῆμον δ' ἀξιόθ' π. φέρειν βαρὺς O. Ald. δῆμον δα... π. φ. βαρὺς Cam. δεῖ μὲν σ' ἀξία π. φ. βαρὺ Brunck. — 1086. ὅτι σοὶ O*. Cam. — 1087—90 Hartung. *Chiloni vindicat*. — 1090. ἔχει O*.

Ἄργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον· ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν. τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεισο. 1095

Ἦδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινὸν
ἐκ λίμνης μεγάλης, ἀνδρα κακὸν προφυγῶν,
βρόχον ἀπορρήξας. σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτῶν
ὑστερον ἡμετέρην γνῶση ἐπιφροσύνην. 1100

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην.

Ἵβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως Κύρνε καὶ ὕμμ' ἀπολεῖ.

Εἰς βάσανον δ' ἐλθῶν παρατριβόμενός τε μολίβδῳ
χρυσὸς ἀπεφθός ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔση. 1105

ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δεινὰ παθῶν γενόμεν.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ. 1110

1093. γινώσκων] O. Cam. γινώσκω A. γιγ—κων vulg. — 1095—96 Bergk. a praegressis separavit. Welcker. coniunxit 1095—1100. — 1095. σκέπται K. σκέπτε O. — ἀνάσσει K. — 1096. τῷ K. O ev. — 1098. λόχημος coni. Hermann. λόχημος μεσάτης Haupt. — 1099. βρόχον] AO. Brunck. βρόγγχον vulg. βρόκχον Bergk. Cfr. Welcker. — Post 1100 Bergk. lacunam aliquot versuum statuit. Cfr. Cam. Alii coniungunt 1101—1102 cum prioribus, Boissonad. proponens χῶστις. — 1104. ὕμμ' ἀπολεῖ] A sec. Bekker., υμμ' ἀπολεῖ sec. M. ὕμματος ὀλεῖ O. ὕμματος (ὕμματος?) ὀλεῖ K. ὕμματος (Ald.) vel ὕμματος (Cam.) ὀλεῖ vulg. — 1106. ἀπεφθός O*. — 1107. ὅμοι] O. οἱμοι A et vulg. — 1108. φίλοις ὁ πόνος A. — δεινὰ] Cam. δειλά libri.

ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

Χρήματ' ἔχων πενήν μοι ὀνειδίσας. ἀλλὰ τὰ μὲν μοι 1115
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Ἦβης μέτρον ἔχοιμι, φίλοι δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων 1120
Λητοῖδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἔφρα βίον ζῶοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
ἦβη καὶ πλούτῳ θυμὸν ἱαινόμενος.

Μή με κακῶν μίμνησκε. πέπονθά τοι οἶά τ' Ὀδυσσεύς,
ὄστ' Ἀΐδew μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἐξαναδύς,
ὅς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεῖ θυμῷ 1125
Πηνελόπης ἔμφρων, κουριδίης ἀλόχου,
ἦ μιν δῆθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδὶ μένουσα,
ἔφρ' Ἰθάκης ἐπέβη δαιδαλέου τε λέχους.

Ἐμπόμοι, πενήης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων,
οὔδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς. 1130

Ἄλλ' ἦβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἦ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

1115. μοι ὀνειδίσας] Bergk. et Emper. μ' ὀνειδίσας vulg. — τειμεμοι A. τὰ μέντοι O. — 1116. ἐστὶ O. Hertel. — 1118. καὶ om. K. — γίνεται] AO. γίγνομαι vulg. γίν— Cam. — 1119. φίλει Ald. — φίλος pro Φοῖβος O*. — 1120. Λητοῖδης] O. vulg. Λητοῖδης A. — 1121. δίκη pro βίον A. δίκη Orelli. Hartung. — 1123. μίμνησκε] Turneb. μίμνησκ' επε— A. μέμνησθε vulg. — 1124. Ἀΐδew] Bekker. αἰδew A. αἶδου vulg. — ἐλήλυθεν K. — 1125. ἀνείλετο A. — θυμῷ] Bekker. θυμῶι A. χαλκῷ vulg. — 1126. εὐφρων A. — 1127. ἦ μιν] A. ἦ vel ἦ μὲν vulg. — δῆθ'] A. vulg. δῆθ' O. Brunck. et A sec. M. — παρὰ] A. πρὸς vulg. — 1128. ἔφρ' Ἰθάκης] Wassenberg. ἔφρα (ἔφρα Crisp.) τε γῆς vulg. — δαιδαλέου τε λέχους] conii. Haupt. et Bergk. δαιδαλέους τε (γε O. Cam.) μυχούς vulg. δαιδαλεουσ τε μυχουσ A. δαιδαλέου τε μυχοῦ Wassenberg. Cfr. Od. ψ, 199. — 1129—1132 Bekker. in duas diremit particulas. — 1129. ἐμπόμοι] A. εἰ πίομαι vulg. ἐλπίομαι O*. — μελεδαίνων] A. —νω vulg.

Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φυομένῳ.

- Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποισι μόνῃ θεὸς ἐσθλή ἔνεστιν, 1135
ἄλλοι δ' Οὐλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν.
ῥχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ῥχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη· Χάριτές τ' ὦ φίλε γῆν ἔλιπον.
ῥκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἄζεται ἀθανάτους. 1140
εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιται, οὐδὲ θέμιστας
οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
ῥφρα δέ τις ζῶει καὶ ὄρα φῶς ἠελίοιο,
εὐσεβέων περὶ θεοὺς Ἐλπίδα προσμενέτω,
εὐχέσθω δὲ θεοῖσι κατ' ἀγλαὰ μηρία καίων, 1145
Ἐλπίδι τε πρώτη καὶ πυμάτῃ θυέτω.
φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ,
οἱ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι. 1150

Μή ποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεῦνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
ζῶειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

1133. Κύρν', ἀποροῦσι Hartung. e coni. Sauppil. Κύρνε, πονοῦσι O. Schneider. — 1135. ἀνθρώποις μόνῃ Bergk. — ἔνεστι A. ἐτ' ἐστίν Sintenis et Hartung. — 1136. Οὐλυμπόνδ'] Cam. οὐλυμπον codd. et Ald. — 1139. οὐκ ἔτι Hertel. alii. — ἀνθρώποις ἀδίκοισιν Leutsch. ἀνδράσιν οὐδ' ἀκέραιοι Schmidt. — 1141. ἔφθιται] Schaefer. ἔφθιτο vulg. — 1142. οὐκ ἔτι ut 1139. (Sylb. hic οὐκέτι.) — γινώσκουσ'] O*. Cam. γιν— vulg. — οὐδὲ μὲν O*.

ει
Cam. — εὐσεβίας O*. — 1143. ῥφρα δέ τις] Leutsch. ἀλλ' ῥφρα (ῥφρά O) τις vulg. — ζῶει] A. ζῶσι O. ζῶη vulg. ἀλλ' ῥφρα ζῶει Herm. — φῶς A. — 1145. εὐχόμενος δὲ Brunck. — ὅς τε Bergk. — κατ'] Schaefer. καὶ vulg. — 1146. τιθέτω O. — 1148. οὐδὲν] A. μηδὲν vulg. — 1150. ἐσθλά Bergk. e coni. Emper. — 1152. Cfr. 1262. — 1153. πλουτεῦντι] Brunck. πλουτοῦντι AO. et vulg. πλουτεῖν K. — μεριμνέων] A. μερίμων K. μεριμν^{ων} O. μεριμνῶν vulg.

Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἶη
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν. 1155

Πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεὶ·
οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις,
ὡς δ' αὐτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι. 1160

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειαι ἔνδον ἀμείνω
αἰδοῦς, ἦν ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρνε δίδως.

Ὅφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν
ἐν μέσσω στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μὴ ποθ' ὀμάρτει,
εὐτ' ἂν ὁδοῦ τελέης τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην. 1165

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλά δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρίης κακὰ γίνεται. εὔ δὲ καὶ αὐτός
γνώση, ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους. 1170

Γνώμην Κύρνε θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.

1155. οὔτ' — οὔτ' editt. ante Brunck. — 1157—1158 e Stobaeo primus hic inseruit Vinet., Theognidis codd. eos omittunt. — 1160. κορέσαι Hartung. e Stob. — 1161. 62. Ita hoc distichon tradidit Stob. In pentametro videtur latere vitium. Οὐδένα θ. καταθήσειν παισὶν ἀμείνων· αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς — δίδου vulg. — παισὶν καταθήσειν A. — αἰτοῦσι O. Cam. — Welcker., cui assentitur Hartung., tenet vulgatam, referens eam inter parodias. — 1163. γλῶσσα K et fort. etiam O. — 1164. στηθέων] A. στηθῶν vulg. — ἐν συνετοῖς A. εὐξύνετος Stob., unde Hartung. εὐξυνετοῖς. εὐξυνέτοις coniecerat Bergk., εὐσυνετοῖς Geel. — 1166. ὁδοῦσ A. — τελείμ A. τελείως O. τρέψης Kenner. στέλλη Hartung. — τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην] Bekker. τέρματ' ἐπεμπορίην A. τέρματά τ' ἐμπορίης vulg. στέλλη τέρμα τ' ἐπ' ἐμπορίης coni. Bergk. — 1167. δὲ τ' Cam. ἐσθλά δ' O*. — 1169. καχεταιρίης] Bekker. καχεταρίης A. καχεταιρείης vulg. — γίνεται] O. Cam. γίγν— vulg. — 1170. μέγας Cam. μέγα θεοῦς ut Bergk. in proecdosi Hartung. — 1171. ἄριστον] Bergk. e coni. Bekkeri. ἀρίστην vulg. — 1172. ἀνθρώποις] Bergk. ἄνθρωπος AO. ἀνθρώπου vulg. Interpunctionem mutavit Bergk. Vulgo interpungitur post ἀρίστην.

ὦ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσίν, ἢ πολὺ κρέσσω
ὑβρίας οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου.

[ἔστι κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῶν οὔτι κάκιον·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων Κύρνε πέλει κακότης.]

1175

Εἰ δ' εἴης ἔργων αἰσχυρῶν ἀπαθῆς καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστης κεν πείρατ' ἔχῃς ἀρετῆς.

Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
εἴργει μῆθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ.

1180

Δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλίνει
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ' ἐν παύροισι πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὐδένα Κύρν' αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

1185

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
θνητὸς ἀνὴρ δώροισ βουλόμενος προφύγοι.

1190

1173. ὦ] O. ὦ vulg. — μάκαροσ τισ δὴμῖν A sec. M., δ' ἤμιν sec. Pr.

μάκαρος· τίς δ' ἡμῖν O. δ' ἡμῖν etiam Ald. — φρέσ' K. φρε^{σ'} O. — ἢ] Herm.
ἢ A. vulg. ἐπει O. — κρέσσω] κρείσσω vulg. — 1174. οὐλόμενος O*. —
1175. 76. Herwerden. cancellis circumsaepsit. Bekker. posuit punctum post
ἔστι. Vett. edd. interpungunt post κόρου, tum pergunt ἔστι κακὸν δὲ —
κακῶνδε superscr. ὃν O*. — τούτου Cam. — 1177. εἰ δ'] Hartung. εἴθ'
vulg. εἰ κ' AO. οὐκ K. εἰ κ' εἴης Bergk. Cfr. 821. — 1178. μεγίστης κεν
πείρατ'] Hartung. e coni. Heckeri. μεγίστην κεν πείραν vulg. — ἔχης
superscr. εἰ O*. — 1180. μῆθ' ἔρδειν K. Brunck. — 1181. δὲ om. O. —
ἐθέλης K. ἐθέλης Hartung. ἐθέλ' O. — 1182. γίνεται] O. Cam. γίγν—
vulg. — 1183. ἀγαθὸν] A. ἀγαθὸς vulg. — τὰ δ' ἐν] Crispin. τάδ' ἐν Tur-
neb. τάτ' ἐν vulg. ταῦτ' ἐν O. Ald. — 1185—1186 om. vett. editt., post
1182 ponunt AO. Tum sequuntur 367. 68. 1183. 84. — 1187. φύγη O*.
— 1188. δυστυχίην] A. — χίαν vulg. — 1189. πέμποι] Bergk. πέμπη A.
πέμπει vulg. — 1190. βούλομαι O*. οὐλόμενος A sec. M. οὐλομένης Har-
tung. e coni. Matthiae. — προφύγοι] Cam. προφύγη A. προφυγεῖν vulg.
προσφυγέειν K.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιληΐῳ ἐγκατακειῖσθαι
 τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
 ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στῶμα θανόντι·
 τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται ἢ μαλακόν.

Μήτι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνυστόν
 ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

1195

Ὅρνιθος φωνὴν Πολυπαΐδῃ ὀξὺ βοώσης
 ἦκουσ', ἦτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
 ὠραίου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
 ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
 οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρου,
 τῆς ἄλλης μνηστῆς εἵνεκα ναυτιλῆς.

1200

Οὐκ εἶμ', οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
 οἰμωχθεῖς ὑπὸ γῆν εἴσι τύραννος ἀνήρ.
 οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηῶτος οὐτ' ἀνιῶτο
 οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

1205

Οὔτέ σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν·
 ἀρπαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὐτ' ἂν ἀπῆς.

1193. δὲ] A. γε Brunck. om. O et vulg. — ὁμοῖον A. ὁμοῖον O. Cam.
 — 1194. τὸ ξύλον· ἠσκηρον A sec. M. — γίνεται] O. Cam. γίνν— vulg.
 — ἦ — ἦ fort. hic idem valet quod εἶτε — εἶτε, ut Il. IX, 537 et ἦ κεν
 — ἦ κε ibidem 701. Post θανόντι sufficiat comma. Bergkio videtur post
 1193 pentameter cum hexametro excidisse, tum scribendum τὸ ξύλον εἰ
 —, si quis mortuus est, nihil refert. — 1195. μήτι] A. μήτε vulg. —
 ἐπίορκος A. ἐπὶ ὄρκον O*. — ἀνυστόν] Emper. ἀνεκτόν vulg. — 1198. ἦγε
 Vinet. alii. — ἔστ' Cam. — ἀρότου] ut Cam. A. ἀρότρου O. Ald. — 1201.
 ἠνίοχοι A. — κύφον et ἄροτρον AO. — 1202. μνηστῆς Ald. τῆς αἰεμνήστης
 Welcker. τῆς πουλυμνηστῆς vel τῆς ἀμῆς μνηστῆς Herm. τῆς ἀλιοκμήτης
 Hartung. Bergkio videtur emendatio prorsus incerta atque hoc distichon
 a reliquis disiungendum. — 1203. εἶμ' O*. — κεκλήσεται] ut Cam. A.
 κικλ— O. Ald. — 1204. ὑπὸ] Cam. A. ἐπὶ O. Ald. — 1205. τεθνεῖτος
 AO. Cam. τεθνεῖτος K. — 1206. δάκρυα θερμὰ βάλοι] Bergk. e coni. Pas-
 sovii. θερμὰ βάλοι δάκρυα vulg. — 1207. οὔτέ] O. — ἀπερύκομεν et κα-
 λοῦμεν] A. ἀπερύκομαι — καλοῦμαι vulg. — 1208. ἀρπαλέος] Bergk. ἀρ-
 γαλέος vulg. — παρεών] Cam. γὰρ ἐὼν vulg. γὰρ ἐὼν O*.

Αἶθων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
οἰκῶ, πατρώας γῆς ἀπερυκόμενος. 1210

Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἄργυρι. σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἐστὶ γύναι κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
οὐδ' ἡμέας περναῖσι· πόλις γε μὲν ἐστὶ καὶ ἡμῖν 1215
καλή, Ληθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μή ποτε πὰρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς Κύρν' ἐπιτερπόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἔξαπατῆσαι,
Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥήδιον ἔξαπατᾶν. 1220

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσι
πταίσματα τῆς γνώμης Κύρνε ταρασσομένης.

Οὐδὲν Κύρν' ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

Οὐδὲν Κύρν' ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.
μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἔμοι γίνου ἀληθοσύνης. 1225

1209—1210 videntur Bergkio poetae Euboea oriundi esse. — εὐτυ-
χέα O. — Θήβην O*. — 1211—1216 tribuit Bergk. *Thaletae* Gortynio.
Hartung. coniunxit mutatis Αἶθων μὲν in Αἰολικὸν 1209—1216 *Cleobulo*
haec disticha vindicans. — 1211. ἀφίλωσ coni. Bergk. — διένναζε O. δ'
εὐναζε Ald. — 1212. ἀργυρι A. Ἄργυρι Bergk. — συ A. σύ O*. — 1213.
μὲν ἐστὶ O*. Cam. — 1214. ἔπι O*. — ἀργαλέη — δουλοσύνη Ald. — 1215.
οὐδ'] Bekker. οὐθ' libri. — ἡμέας] ἡμᾶς vulg. — γε μὲν ἐστὶ] A. δὲ μὲν
ἐστὶ vulg. δὲ μὲν ἐστὶ K. δὲ μὲν ἐστὶ O. Cam. — 1216. λιθαίῳ K. et fort.
etiam O. ληταίῳ Cam. — κεκλιμένη K. κεκρυμμένη O. — 1217. κλαίοντα]
A. κλαίουσι O. κλαίουσι vulg. — 1218. αὐτῶν Cam. — 1219. δυσμενεῖ]
Bergk. δυσμενῆ vulg. — 1220. ῥήδιον] ῥάδιον vulg. — 1221—1230 desunt
in codicibus. 1221—1226 addidit Vinet. e Stobaeo, sed ita ut πολλά —
ultimum sit distichon. 1221—2 servavit Stob. VIII, 9., 1223—4 XXI, 1.,
1225—6 LXVII, 4. — 1221. βροτοῖσι] vulg. — 1226. δ' ἔμοι] Brunck. δέ
μοι Cam. δέ μου alii. — γίνου] Cam. γίγν— vulg.

[Ἄληθειή δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτον.]

Ἦδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός,
τεθνηκῶς ζωῷ φθειγγόμενος στόματι.

1230

ΕΛΕΓΕΙΩΝ Β΄.

Σχέτλι' Ἔρωσ, μανίαι σ' ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι.
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἰλίου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας,
ἐσθλὸς Ὀϊλιάδης, σῆσιν ἀτασθαλίαις.

Ἦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ δαμάσας φρένας. οὐ τοὶ ἀπειθῆ
μῦθον ἐρῶ τῆ σῆ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν.
ἀλλὰ τλήθι νόψ συνιεῖν ἔπος. οὐ τοὶ ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοὶ μὴ καταθύμιον ἦ.

1235

Πολλάκι τοὶ παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ. τῶν δὲ σὺ μὴ ξύνιε.

1240

Χαιρήσεις τῆ πρόσθε παροιχομένη φιλότῃτι,
τῆς δὲ παρερχομένης οὐκέτ' ἔση ταμίης.

1227—28 non recte Theognidi tribuuntur auctore Grotio; nam apud Stob. XI, 1 leguntur praefixo lemmate Μεάνδρου Ναννοῦς, ubi Μυμνέρμου corrigendum esse vidit Passov., cfr. Mimn. fr. 8. — 1229—1230 affert Athen. X, 457 B. cochleam intelligendam esse significans. — 1231 et qui sequuntur a solo servati sunt A, ubi inscripti sunt ἐλεγείων β'. Auctor huius libelli in eo componendo ita videtur versatus esse, ut ex poetis, qui pangendis carminibus amatoriiis maxime floruerant, exciperet, parodicos etiam versus compilaret, denique quae ab ipso erant confecta insereret. Lacunas etiam hic in contextu statuendas esse observarunt viri docti. Neque Athenaeus neque Stobaeus videntur hanc collectionem novisse. Suidas legit eam, sed fortasse aut inter duas syllogas, ex quibus liber prior constat, aut — id quod probabilius videtur H. Schneidewin — inter librum priorem et Pseudophocylidea, quae et ipsa putarit esse Theognidis. Eodem ordine se excipiunt singuli libri in codice Mutinensi. — 1231. Μανίαι Welcker. — 1236. καρδίῃ] Bekker. καρδίῃ. A. — 1237. συνιεῖν] Lachmann. συνιδεῖν A.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστεος ἀντίτυπον.

Οὐ ποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίζεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς 1245
πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοισ καὶ φίλοι ἐσόμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῶ,
ὡς σ' ἐφ' ἀμαρτωλῇ τίσομαι ὡς δύναμαι.

Παῖ, σὺ μὲν αὐτως ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
αὐθις ἐπὶ σταθμοὺς ἤλυθες ἡμετέρους, 1250
ἠνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλόν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά.

Ὅλβιος, ὦ παιδῆς τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταὶ τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

Ὅστις μὴ παιδᾶς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους 1255
καὶ κύνας, οὐ ποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

ᾠ παῖ, ἰκτίνοισι πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
ὀργήν, ἄλλοτε τοῖς ἄλλοτε τοῖσι φίλος.

ᾠ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφους καλός, ἀλλ' ἐπίκειται 1260
καρτερὸς ἀγνώμων σῆ κεφαλῇ στέφανος·
ἰκτίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστρόφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

1243. Cfr. 597. — δην δη A. — ὁμίλει] Bergk. ομιλει A. ὁμιλεῖν Bekker. — 1244. πίστεος] πιστεος A sec. M. πιστεως sec. Bekker. πίστιος Renner. — 1246. ἐπ' Hartung. e conī. Bekkeri. ἐν conī. Bergk. — 1247. ἔχθος] Bekker. εχθος A sec. M., εχθρος sec. H. et Bekker. — 1249. ὡς στατὸς conī. Schmidt. ἵππῳ Bergk. lacunam post hunc v. statuens. Poetam dixisse: satiatus rupisti vincula [cfr. Il. VI, 506], sed fame pressus rediisti. — 1253. 54. *Solonis* sunt, vid. fr. 23. Hartung. etiam proximum distichon tribuit *Soloni*. — 1257. ἰκτίνοισι] Welcker. κινθόνοισι vulg. — 1258. φίλος] Hartung. φιλεῖν vulg. τοῖς φίλος εἰ conī. Bergk. — 1260. καστερος αγνωμων A sec. M. — Bergkii ἀμμωνῶν (i. e. ἀνεμωνῶν) probat Herwerden., sed pro καρτερὸς requirens αἰόλος vel simile quid. — Hartungo videtur στέφανος hic idem significare quod στεφάνη, »den Theil des Kopfes, der von der Hirnschale umschlossen und von Haaren umkränzt ist.« — 1262. δειλῶν Bekker. coll. 1152.

Ἦ παῖ, ὅς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδέν πώ μ' ὤνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἤδη
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

1265

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
ἠνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθεῖς·
ὧς δ' αὐτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

1270

Ἦ παῖ, μαργοσύνης ἀπὸ μὲν νόον ὤλεσας ἐσθλόν,
αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
ἤκα γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγόμενος.

Ἦραῖος καὶ Ἔρωσ ἐπιτέλλεται, ἠνίκα περ γῆ
ἀνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη.

1275

τῆμος Ἔρωσ προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
εἴσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.

Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσειται, ὦ καλὲ παῖ·
οὐ γὰρ ἀμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κάθημαι,
τῶν δὲ καλῶν παιδῶν οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων.

1280

Ἦ παῖ, μή μ' ἀδίκει — ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
βούλομαι — εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῆ·
οὐ γὰρ τοί με δόλῳ παρελεύσει οὐδ' ἀπατήσεις·
νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλεόν ἐξοπίσω.

1285

1264. ἔστι A. — 1271. μαργοσύνης ἀπὸ μὲν] Bekker. μαργοσυνης απο
μεν A. — 1274. ἐπειγομένης Passov. — 1279. ἔρδειν A sec. M. — 1282.
οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων] Boissonad. ουτοσειουτ' αδικων A. — 1283. καθύμιος
A. — 1284. βούλομ' ἐπιφροσύνη coni. Bergk. — 1285. 86. οὐ γὰρ τοί με
δόλω adscriptis in A rec. m. margini. — ἀπατησης A. — οὐ vel τί πλ.
coni. Emper. — οὐδ' ἀπάτησι νικήσας ἔξεις Heinsoeth. — ποτ' ἔχεις Har-
tung.

ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὡς ποτέ φασιν
 Ἴασίου κούρην, παρθένον Ἴασίην,
 ὠραίην περ ἐοῦσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν
 φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει, 1290
 πατρὸς νοσφισθεῖσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
 ὄχκετο δ' ὑψηλὰς εἰς κορυφὰς ὀρέων,
 φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
 δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.

Ἦ παῖ, μή με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης, 1295
 μηδὲ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
 οἷχηται προφέρουσα. θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
 βάζειν τ' ἀνθρώπων, ἥπια νωσάμενος.

Ἦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξεαι; ὡς σε διώκων 1300
 δίζημ'· ἀλλὰ τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν
 σῆς ὀργῆς. σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήγορα θυμὸν
 φεύγεις, ἰκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
 ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν. οὐκέτι δηρὸν
 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰσστεφάνου.

Θυμῷ γνούς, ὅτι παιδείης πολυηράτου ἀνθος 1305
 ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
 δεσμοῦ, μή ποτε καὶ σὺ βιήσῃαι, ὄβριμε παίδων,
 Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
 ὡσπερ ἐγὼ νῦν ὦδ' ἐπὶ σοί. σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
 μηδὲ σε νικήσῃ παιδα ἴση κακότης. 1310

1287. περ pro με Hartung. e conī. Bekkeri. μὲν Lachmann. — 1288. π. Ἀρκαδικὴν conī. Heimsoeth. Παρθένιον κατ' ὄρος Bergk. π. Ἴασίην Π. κατ' ὄρος dedit Hartung. — 1290. ζωσαμένη] Bekker. ζωσαμένην A. — 1292. εἰς] A sec. M. ἐς Bekker. — 1295. ὀρίνης] Bekker. ὀρίναις A. μοι μᾶλλον ἐν — ὀρίνης, ut voluerat Herm. coll. II. 24, 568, Hartung. — 1301. σῆς ὀργῆς] Herm. σησαιγη A. — 1302. φεύγεις] Bekker. φευγοῖς A. — 1305. παιδείης] —ας vulg. — 1309. ὦδ'] Bekker. σὶ δ' A. — 1310. παιδα ἴση] Hartung. παιδαῖδη A. παιδὸς ἴση Herm. παιδ' ἀδαῆ Bergk.

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γάρ σε διῶμμαι·
 τούτοις, οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἦδὲ φίλος
 ἔπλευ, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
 οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
 ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἑταῖρον 1315
 πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κείμαι· σὲ δὲ μήτις ἀπάντων
 ἀνθρώπων ἑσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

ᾠ παῖ, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὰ χάριν ἡμερόεσσαν
 Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει, 1320
 τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἔνθεο θυμῷ,
 γνοὺς ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογένη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
 θυμοβόρους, στρέφον δ' αὖθις ἐς εὐφροσύνας,
 μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακίας, δὸς δ' εὐφρονη θυμῷ 1325
 μέτρ' ἦβης τελέσαι τ' ἔργματα σωφροσύνης.

ᾠ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείην γένυν, οὐ ποτε σαίνων
 παύσομαι, οὐδ' εἴ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

Σοί τε διδοῦν ἔτι καλόν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
 αἰτεῖν. ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων· 1330
 αἰδέο μ', ὦ παῖ . . . διδοὺς χάριν, εἴ ποτε καὶ σύ
 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον Ἰοστεφάνου

1311—12. διῶμμαι· τούτοις] Herm. διωμαι τούτοις A. δῶμαι. τούτοις δ'
 Hartung. — 1312. φίλοις A. — 1314. οὐ μὲν δὴ τούτοις γ'] Herm. συμειν
 δὴ τουτοις' A. — 1315. θήσεσθαι] Seidler. σησεσθαι A. — 1316. ἔχεισθα]
 Bekker. εχοισθα A. ἔχεσθα requirunt Bergk. et Renner. — 1317. κείμαι]
 Bekker. κειμι A. — 1318. παιδοφιλεῖν] Bekker. παιδα φιλειν A. — 1320.
 πᾶσι νέοισι] Bekker. παισινεοισι A. — 1322. γίνεται] A sec. Pr. Bergk. γίγν—
 Bekker. — 1324. τρέφον Mey. — 1325. εὐφρονη] Bekker. ευφρόσυν A. —
 1326. τελέσαι τ'] Herm. τελέσαντ' A. — 1327. λείην] λείαν Bekker. λιαν
 A. — σ' αἰτῶν ut Orelli coni. Hartung., qui hoc distichon cum sequen-
 tibus coniunxit. — 1329. διδοῦν] Bergk. διδοῦν' Herm. διδόντ' A. — καλόν
 ἐστιν Bergk. — 1331. τήνδε supplet Herwerden. ἐμοί δὲ διδοῦ Hartung.
 e coni. Passovii; Bergkio videntur plura excidisse. — 1332. κυπρο-
 γένους A.

χρηίζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσει· ἀλλὰ σε δαίμων
δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

᾽Ολβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε δ' ἐλθὼν
εὔδει σὺν καλῷ παιδί πανημέριος. 1335

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας,
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς εὐστεφάνου Κυθερείης·
σοὶ δ' ὦ παῖ χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ. 1340

Αἰαί, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισι
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοῦκ ἐθέλοντος ἐμοῦ.
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδί δαμείς ἐφάνην.

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυμήδους 1345
ἦρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἀρπάξας δ' ἐς ᾽Ολυμπον ἀνήγαγε, καὶ μιν ἔθηκε
δαίμονα παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἐρατόν.
οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὐνεκα καὶ γῶ
ἐξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς. 1350

᾽Ω παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρὶ·
οὐ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἐστι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ὄφρα τέλειος ἔη Κύρνε νέοισιν ἔρωσ·

1333—34 Welcker. cum praegressis conexuit probantibus Bergk. et Hartung. — Adscita Welckeri ratione ἔξεις non iam stare poterit. Sed χρυσῆς nolim cum Hartungo substituere. Mihi potius totus v. e. v. 1304 explendae lacunae causa huc videtur translatus esse. — 1335. δ'] addidit Bekker. — 1336. εὔδει] Bekker. εὔδειν A. — 1341. Αἰαί] Bergk. αἰαί A. — φίλοισι] A. φίλοισιν Bekker. — 1343. ἀεκούσια Boissonad. et Welcker. ἀεκουσι A. — 1344. οὐ γὰρ αἰκελίῳ Mey et Renner. — 1345—1350 tribuunt Bergk. et Hartung. *Eueno Pario maiori*. — 1345. δ' ἐτι A. — 1347. ἔθηκε] A. ἔθηκεν Bekker. — 1350. ἐξεφάνην ut Baiter. et Ahrens. coniecerant Orelli et Hartung. — 1351. φωτί Herm. — 1354. τελεος ἐγὼ A.

ἦν μὲν γὰρ τελέσῃ, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκων
μὴ τελέσῃ, πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον. 1355

Αἰεὶ παιδοφίλῃσιν ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνήμα φιλοξενίης.

Χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥσπερ κληματίνῃ χεῖρα πυρὶ προσάγειν. 1360

Ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτῶν,
ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπειῶν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδεῖς ἀνθρώπων ὥστέ με μὴ σε φιλεῖν.

ᾠ παιδῶν κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
στῆθ' αὐτοῦ καὶ μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη. 1365

Παιδὸς τοι χάρις ἐστί, γυναικὶ δὲ πιστὸς ἐταῖρος
οὐδεῖς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Παιδὸς ἔρωσ καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὐρέσθαι ῥήτερον ἢ τελέσαι. 1370

μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακὰ, μυρία δ' ἐσθλά·
ἀλλ' ἔν τοι ταύτῃ καὶ τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμὰ πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεαι ἀγγελίην.

1355. γίνεται] sec. Pr. A. Bergk. γίγν— Bekker. — 1358. δύσλοφον Hartung. e coni. Ahrens. — φιλοφροσύνης Hartung., qui sequens distichon cum hoc coniunxit. ἀργαλέης — φιλημοσύνης vel μνήματα δουλοσύνης suspicatur Bergk. — 1363. σ' οὐδ'] Boissonad. σοῦ δ' Bekker. οὐδ' αμα σου δ' A. — ἀέκων Hartung. cum Orellio. — Bekker. coniunxit hoc distichon cum praecedenti. — 1372. Pro ταύτῃ (A εν τοι ταυτη) alii alia proposuerunt, πάλῃ Orelli, λύπη Ahrens. ταύτῃ Emper. ἀάτῃ Hecker. γ' ἄτῃ Nauck. τῆδ' ἄτῃ olim Bergk. Ego suspicabar ἀλλὰ γὰρ ἐν ταύτῃ.

Ἔλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νύξ ἐπιούσα μέλει. 1375

Καλὸς ἐὼν κακότητι φρενῶν δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἀμαρτῶν,
ὠνήμην ἔρδων οἶά τ' ἐλεύθερος ὢν. 1380

Ἄνθρωποί σ' ἐδόκουν χρυσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἐλθεῖν Κυπρογενοῦς . . . . .

[Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου]

γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἦν μὴ Κυπρογενῆς δῶν λύσιν ἐκ χαλεπῶν. 1385

Κυπρογενὲς Κυθήρεια δολοπλόκε, σοί τι περισσόν
Ζεὺς τότε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμναῖ ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τίς ἐστιν
οὕτως ἴφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

1377. φρενῶν] Haupt. φμιον A sec. Bekker. φμιον aut φιλιον sec. H. φιλον sec. M. φίλων Bekker. Bergkio videtur latere nomen proprium. — 1382—83. A coniunctim ελθεῖν κυπρογενοῦς δωρον ιοστ. Diremit Bekker. repetito Κυπρογενοῦς. Hartung. delevit K. δ. ἰ. novumque distichon incepit a v. 1384. — γίνεται] A. Bergk. γίγν— Bekker. — 1385. ἦν] Schneidewin. ἄν A. — 1386. κυπρόγενες κύθειρα A. Correxit Bekker. — σοί τί A. — 1388. δαμναῖ] Hartung. δαμνας δ' A. δαμναῖ δ' Bekker.

ADDENDA.

I.

Conspectus versuum in codicibus repetitorum.*)

Repetuntur

V. 41—42 in AO post 1082:

ἄστοι¹⁾ μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλὴν ἔς²⁾ κακότητα πεσεῖν.

V. 87—90 in AO ibidem, in A ita variati:

μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
εἷ με φιλεῖς καὶ σοι³⁾ πιστὸς ἔνεστι νόος.
ἀλλὰ φιλεῖ καθαρόν θέμενος νόον, ἧ³⁾ μ' ἀποειπῶν
ἔχθαιρ', ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος.

V. 97—100 in AO post 1164:

τοιούτος τοι ἀνὴρ⁴⁾ ἔστω φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον
γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει⁵⁾
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δὲ μοι φίλε ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καὶ ποτέ μου⁶⁾ μνήσσαι ἐξοπίσω.

V. 209—210 in A post 332:

οὐκ ἔστιν⁷⁾ φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
τῆς δὲ φυγῆς ἔστιν τοῦτ' ἀνιηρότατον.

V. 367—368 in AO post 1186:

ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γινῶναι νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·⁸⁾
οὔτε γὰρ εἶ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς.

*) Inde a versu 1—300 nulla invenitur repetitio. Plurimae extant a v. 1038—1220. A versu fere millesimo videtur incipere altera sylloga, in qua haud raro antiquior meliorque scriptura deprehenditur.

¹⁾ ἀστὶ O*. ²⁾ εἰς A. ³⁾ καὶ σοὶ — εἷ A. ⁴⁾ τοιοῦτος ἀνὴρ O.
⁵⁾ εἰ e ras. K. ⁶⁾ ποτεμου A. ⁷⁾ ἐστι A. ⁸⁾ ἐχουσι A.

V. 415—416 in K, 415—418 in AO post 1164:

οὔτιν' ὁμοῖον¹⁾ ἐμοὶ δύνάμαι διζήμενος εἶρεῖν
πιστὸν ἐταῖρον, ὅτω μὴ τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ὄτ' ἑλθῶν παρατριβόμενος τε μολιβδα
χρυσός, ὑπερτερῆς ἄμμιν ἔνεστι λόγος.³⁾

V. 441—446 in AO post 1162:

οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός
τολμᾷ ἔχων τὸ κανὸν οὐκ⁴⁾ ἐπίδηλος⁵⁾ ὅμως·
δειλός δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσι⁶⁾
θυμὸν ὁμῶς μίσγειν. ἀθανάτων τε δόσεις
παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'.⁷⁾ ἀλλ' ἐπιτολμᾷν
χρῆ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν.

V. 555—556 AO post 1178:

τολμᾷν χρῆ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσιν ἤτορ⁸⁾ ἔχοντα
πρὸς τε⁹⁾ θεῶν αἰτεῖν¹⁰⁾ ἔκλυσιν ἀθανάτων.

V. 571—572 in AO post 1104:

δόξα μὲν ἀνθρώποισι κανὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.¹¹⁾

V. 619—620 in AO post 1114:

πολλὰ δ' ἀμηχανίησι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἀρχὴν (scrib. ἀκρη) γὰρ πενήτης οὐχ ὑπερεδράμομεν.

V. 853—854 in AO post 1038:

ἤδεα¹²⁾ μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λώιον ἤδη,
οὐνεκα¹³⁾ τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἐστὶ¹⁴⁾ χάρις.

V. 877—878 in AO post 1070:

τέρπεό μοι, φίλε θυμέ. τάχ' αἶ τινὲς¹⁵⁾ ἄλλοι ἔσσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανῶν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

V. 1095—1096 in AO post 1160:

ὦ νέοι οἱ νῦν ἄνδρες, ἐμοὶ γε¹⁶⁾ μὲν οὔτις ἀνάγκη
ταῦθ' ἔρδειν.¹⁷⁾ τῶν μοι πρόσθε¹⁸⁾ χάριν τίθεσο.¹⁹⁾

V. 1101—1102 et 949—950 in A post 1278.

V. 1107—1108 in A post 1318 cum variatione ὦ μοι — τοῖσι φιλοισ δε.

V. 1151—1252 in A post 1238.

Praeterea cfr.:

39—40

Κύρνε, κύε πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
εὐθουντήρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.

1) ὁμοιον A. 2) τ' A. 3) νόος O. Pro δόλος eras. K. 4) οὐκ O. 5) ἐπίδηλον AO*, prior etiam ὁμῶς. 6) κακοῖσι O*. 7) ἐπέρχεται O*. 8) ἐπ' ἄλγεσιν ἦπαρ K. ἐπ' ἄλγεσιν ἦπαρ O. 9) πρὸς δὲ A. 10) δ' αἰτεῖν O. 11) ἀγαθοὶ A. ἀγαθὴν K. 12) ἠδέα O. ἦδε αμεν — πολυ — ἦδη A sec. Noltium. 13) οὐνεκα O*. 14) οὐδεμί' ἐστὶ A. οὐδὲ μί' ἐστὶ O*. 15) ἄντινες O. In K videtur v correctum esse in u. 16) ἔμοιγε O. 17) ταῦθ' ἐρδειν A. ταῦτ' ἔρδειν K. 18) πρόσθε O. 19) Lacunam, quam post ἄνδρες invenerit, librarium ex antecedentibus distichis supplevisse coni. H. Schneidewin.

1081—82

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, θέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
 ὕβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

57—60

καὶ νῦν εἶσ' ἀγαθοί, Πολυπαῖδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
 νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

1109—10

1113—14

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
 νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,

.....
 .....
 .....
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
 οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

115—16

πολλοὶ τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
 ἔν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

643—44

πολλοὶ πὰρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
 ἔν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

211—12

οἷνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν. ἦν δὲ τις αὐτόν
 πίνη ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

509—10

οἷνος πινόμενος πουλὺς κακόν. ἦν δὲ τις αὐτόν
 πίνη ἐπισταμένως, οὐ κακόν, ἀλλ' ἀγαθόν.

213—14

217—18

Κύρνε, φίλους κατά πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
 ὀργὴν συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

.....
 .....
 .....
 νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπου, τότε δ' ἄλλοῖος χροά γίνου·
 κρέσσων τοι σοφίη γίνεται ἀτροπίας.

1071—74

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
 συμμίσγων ὀργὴν οἷος ἕκαστος ἔφυ.
 νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπου, τότε δ' ἄλλοῖος πέλει ὀργὴν·
 κρέσσων τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

409—10

οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
αἰδοῦς, ἢ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρν' ἔπεται.

1161—62

οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἀμείνων·
αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρνε δίδου.

Stobaeus :

οὐδένα θησαυρὸν καταθήσει ἀνδρῶν ἀμείνων
αἰδοῦς, ἢν ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρνε δίδως.

597—98

δὴν δὴ καὶ φίλοι ὄμεν· ἀτάρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

1243—44

δὴν δὴ καὶ φίλοι ὄμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστεος ἀντίτυπον.

168

850

} ἀνθρώπων, ὅπως ἡλίου καθορᾷ.

301 πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνῆς.

1353 πικρὸς καὶ γλυκὺς ἔστι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνῆς.

366 δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.

1030 δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη.

417—18 ἐς βάσανον δ' ἐλθῶν παρατριβομαι ὥστε μολίβδῳ
χρυσός . . .

1105—6 εἰς βάσανον δ' ἐλθῶν παρατριβόμενός τε μολίβδῳ
χρυσός . . .

540

554

} εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

593—94 μήτε κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην φρένα μήτ' ἀγαθοῖσι
τερφθῆς . . .

657—58 μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσι
χαῖρ' . . .

1152 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

1262 ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

II.

Index lacunarum, quae sunt in Veneto 522.

37*) — φήσεις **) . . 39 — δέδοικα . . 41 — ἡγεμόνες . . 43 — ἀγα-

*) 34 om. ὕναμις, 36 νόον.

**) — indicat quod deest.

θοί . . 45 — δίκας . . 47 — δηρὸν . . 49 — τοῖσι . . 51 — γὰρ . . ||
 106 . . ἄλως —. 108 . . πάλιν —. 110 . . πάντων —. 112 . . ἀγαθῶν —.
 114 . . ὅστε καὶ —. 116 . . πρήγματι —. 118 . . περὶ —. 120 . . ἀνδρὶ
 —. || 173 — ἀγαθὸν πενήν — μάλιστα. 177 — οὔτε . . 179 — γῆν . . 181
 — Κύρνε . . 183 — ὄνους . . 185 — γῆμαι . . || 237 — πτέρ' . . 240 ἐν —.
 242 εὐκόσμως —. 244 βῆς πολὺ κωκυτοῦς —. 246 . . αἰὲν —. 248 . . πόν-
 τον —. 250 . . δῶρα —. 252 . . τε καὶ —. 254 . . μ' ἄ —. || 309 — πε-
 πνυμένος . . 311 — κρατερὸν . . 313 — μαίνομαι . . 315 — πλουτοῦσι . . ||
 380 . . ἔργασι —. 382 . . ἰῶν —. 384 . . ἰσχυρὰ —. 386 . . θυμὸν —.
 388 . . αἴσχιον —. 390 . . οὐλομένας —. 394 . . χρημοσύνη —. || 451 —
 οὐχ . . 453 — ὡσπερ . . 455 — ἐφαίνεο . . 457 — γυνή . . 459 — ἀπορ-
 ρήξασα . . 461 — ἀπρήκτοισι . . 463 — χρῆμα . . || 526 . . ἀνδρὶ —. 528
 . . τῆς δ' ἄ —. 530 . . δούλιον —. 532 . . φθεγγομένων —. 534 . . λύρην
 —. || 599 — φοιτῶν . . 601 — ἐχθρῶν . . 603 — ἀπώλεσεν . . 605 — λοι-
 μοῦ . . 607 — ψεύδους . . 609 — οὐδὲ . . || 678 . . γίνεταί —. 680 . .
 κατὰ —. 682 . . κακόν, ἄν —. || 743 — τοῦτ' . . 747 — κεν . . 749 —
 ἀνήρ . . 751 — πλούτῳ . . 753 — θῶν . . 755 — τῶνδ' . . || 817 . . ἔσθ'
 —. 818 —. 820 Κύρνε —. 822 . . ὀλίγ —. 824 . . θεῶν —. 825 — ἡμῖν
 . . 826 . . φαίνεται —. 828 . . πορφυρέ —. 829 . . δῆ — κεῖρε — ἀπόπαυε
 . . 830 . . ἀπολλύ —. 832 . . ἀμφοτέρ —. || In iis, quae sequuntur, de-
 sunt praeter ea, quae suo quaeque loco indicavi, 1098 ὄν προφυγῶν, 1100
 γνώσῃ ἐπιφροσύνην, 1106 ν ἔσῃ.

III.

In Vaticano 63, ubi prima cuiusque Sententiae littera rubrica
 picta est, singula ad hunc modum distinguuntur:

19—28. *) 29—38. 39—52. 53—68. 73—76. 87—92. 101—112. 113—128.
 145—148. 151—154. 167—170. 173—182. 183—196. 233—236. 267—278.
 283—294. 295—300. 337—350. 367—370. 373—398. 429—438. 467—496.
 563—570. 579—584. 591—592. 593—594. 611—612. 613—614. 661—666.
 719—730. 757—768. 773—788. 797—800. 805—806. 807—810. 815—820.
 831—836. 837—844. 851—854. 877—884. 885—890. 903—930. 989—992.
 997—1006. 1041—1050. 1055—1062. 1097—1102. 1167—1170. 1171—1172.
 1173—1176.

*) Attuli tantummodo ea, in quibus codex discedit a Bekkero.

IV.

V. 4. Ἀείσω legitur etiam apud Sapph. 11 [47]: τάδε νῦν ἐταίραις |
 ταῖς ἔμαισι τέρπνα κάλωσ ἀείσω, ad quem locum Bergk annotavit: Mei-
 neke ἀείσω dubitanter proposuit. — Usener ἀείσω, qua de forma in pr.
 ego quoque dubitavi, his verbis refutat: »Für Theognis ist ἀείσω un-

möglich 1) wegen der Futurbildung. Die Attiker kennen nur die mediale Form. Bei Eurip. Herc. Fur. 678 ist schon wegen ἔτι κελαιδεῖ mit Elmsley ἀείδω zu lesen, ebenso ist bei Sappho wegen νῦν das Praes. herzustellen. 2) Aber auch ἀείδω stimmt wenig zu οὔποτε σεῖο λήσομαι. Aber gesetzt es wäre richtig, dann sind die beiden ersten Disticha nicht theognideisch. Das alte Epos gebraucht ἀείδειν nur mit kurzem α, ebenso die Hesiod. Dichtung und die Lyriker Terpander Alkman Alkaios Sappho Pindar —. Cobets ὑμνήσω bleibt immer noch die einfachste Hilfe.« Cfr. Jahni annal. 1878. — Dreykornio primi quatuor versus videbantur spurii.

V. 39 sqq. Secundum Bergk. haec fere fuit forma Theognidea:

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

* * * * *

εὐθυντῆρα κακῆς ὑβριος ἡμετέρης.
ἄστοι μὲν γὰρ ἔθ' οἶδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

Secundum H. Schneidewin:

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
εὐθυντῆρα κακῆς ὑβριος ἡμετέρης.

* * * * *

ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

ἄστοι μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονες κτλ.

Forma ἔασι, quam apud Theognidem alias legi negat Schneidewin, redit etiam 623.

V. 53 sqq. Schneidewino Theognis haec fere videtur scripsisse: 53—58 (ἔσορῶν,) et 1111—1114, quae deinde a diasceuaistis in artum sint redacta et variata. Alterius syllogae scripturas ἀπατῶντες — γελοῖσιν, μνήμην, ἀγαθῶν — κακῶν esse praeferendas.

V. 111. Schmidt coni. ἐπουρίζουσι (sie fördern trotzdem das Glück des alten Freundes), Sitzler εἰ ἀὖ βέζουσι, sono ingrato. Herwerden putat hoc distichon profectum esse ab homine antiqui graeci sermonis turpiter ignaro.

V. 125 sqq. Quotiescunque lego hos versus, oritur mihi suspicio eos esse interpolatos. Quae suspicio his nititur rationibus: versu 124 egregie concluditur elegia; versu 125, ubi optimi codd. praebent οὐδὲ γὰρ, non apparet, quid post φίλου νόος ἀνδρός (121) sibi velit ἀνδρός νόον οὔτε γυναικός; versus 127 est v. desperandus; denique ultimus v. videtur fabricatus esse secundum εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί 540. 554. — Leutsch coniungit 117. 18. 125—28 cum his scripturis: κибδηλοῖ ἀνδρός — ἐστὶ πύρ — οὐδέ κεν εἰδείης — ποτ' † ἐς ὄριον —. Nolim sequi vel propter κибδηλοῖ.

V. 235—36. A scripturis, quas in hoc disticho exhibet A, proxime absunt coniecturae Ahrensii et Herwerdeni. "Osa et ὡς haud raro confunduntur in libris. Poeta videtur dixisse: Nullo pacto nos iam decent quae (decent) viros salvos, sed quaecunque urbem, quae prorsus expugnabitur.

V. 237—54. Severum de his versibus iudicium fecit Mey (p. 23), qui censet eos clausisse librum alterum elegiarum simulatosque esse et Theognidem et Cyrnum. — Ultimum certe distichon magis convenit orationi, qualis est in ἐλεγείων β'. Cfr. 1265.

V. 243. Usener coni. αἰὲν ἀείσονται· διαφορῆς δ' ὑπὸ — βὰς κτλ.

V. 263 sqq. In his offendunt ψυχρόν — πίνουσι, ἅμα θ' ὕδρευει καὶ — φέρει, ἐφιλησα — φθέγγεται. Coniecturis a Bergkio allatis addo suspicionem Sitzleri, qui 261—66 coniungens praeunte Heimsoethio scribit ψυχρόν — πίνουσι omnemque rem ita expedit, ut in describenda amantis persona multa, quae poeta ne verbo quidem indicat, cogitationi suae indulgens haud ita probabiliter adfingat.

V. 328. Recte, opinor, Welcker: Deos quidem, ait, non ferre hominum peccata, sed punire; nos autem ferre debere, quum vindices eorum non simus constituti. — Bergkii scriptura praeberet sensum: Dii ferunt, quidni ferant etiam homines?

V. 347. Sitzler proposuit φυγών, Heimsoeth δ' ἀέκων — χαράδρην χειμάρρου ποταμοῦ.

V. 379. Quod in pr. dixi, veteres editiones a Bergkio nimis neglectas esse, id iure me dixisse negat Leutsch (Philol. XXIX, 647) provocans ad hunc locum, ubi Bergk: τρεφθῆ Neander et Brunck. — At τρεφθῆ non Neander primus scripsit, sed Camerarius, quem iam Bekker in pr. rectissime nominaverat.

V. 381. 82. Hoc distichon iam Heyne in Recensibus litteratorum Gottingensium 1784 ex margine illatum esse censebat. Cfr. Welcker.

V. 511—522. Copiose disputavit de hac elegia Leutsch in Philol. XXIX, 644 sqq. — Kratz tenet in v. 516 vulgatam (interpretans: accumbere cum eo, i. e. excipe eum quam poteris amicissime hospitio), sed ita ut post 514 ponat 517—518. Propter ὡς φιλότιτος ἔχεις cfr. ὡς ποδῶν ἔχεις et quae sunt similia.

V. 651. Fortasse aliquis dicat Ahrensii coniectura καὶ δειλὰ orationem fieri concinniore: αἰσχρά — δειλὰ, ἐσθλά — καλά. Cfr. 835, ubi omnes libri πολλά praeter A. Is δειλὰ.

V. 997. Jam recepi cum Bergkio ex AKO τῆμος pro ἦμος. Temere arripiens quod ad hunc locum annotavit Bergk: τῆμος, Hartung ἦμος, Hart (Philolog. Anzeiger. 1869) me reprehendit, quod non indicaverim, ἦμος esse coniecturam Hartungi. At ἦμος est lectio vulgata, quam omnes editores ante Bergkium tenuerunt.

V. 1099. Bergk: βρόχον cum Scaligero scripsi. Cf. Hesych. βρόχος· βρόχος. — In edit. Schmidt. id frustra quaesivi. Βρόχον voluit etiam Scaliger, qui diserte dicit: Scribitur βρόχον, legitur βρόκχον. Neque aliter iudicavit Schaefer in edit. Brunck.

V. 1136. In Philologo (XXIX, 515) contendit Leutsch, codices praebere Οὔλυπον γῆν προλιπόντες; formam Οὔλυπόνδε repugnare sublimitati huius poematis; suffixum δε Theognidem nunquam coniunxisse cum nominibus propriis. — Codices praebent ad unum omnes Οὔλυπον ἐκ προλιπόντες. Ita si scriberetur, nemo non accusativum coniungeret cum participio. Quod autem attinet ad Οὔλυπόνδε, non intelligo, cur Theognis sibi non potuerit permittere, quod sibi permisit Pindarus.

V. 1139. Ὅρκους δικαίους intelligit Kratz in aller Form (Rechtens) geschworne Eide.

V. 1162. Initium pentametri fortasse in archetypo corruptum fuit, unde librarii versus exitum ad arbitrium suppleverunt (ἔπειτα — διδου, διδως). Αἰδῶ τι διδῶναι suspecta est locutio. Cfr. H. Schneidewin.

De codicibus Theognideis disputans Leutsch (Philol. XXIX, 644) hoc fecit iudicium: »Die Grundlage bilden AO, die übrigen sind, wie Hart richtig bemerkt, nur in den schwierigen Fällen heranzuziehen, nicht also nach jetzt vielfach vorkommender hochmüthiger und bequemer, auch von Z. befürworteter Weise bei Seite zu werfen.« — Ut tandem

appareret, qui fructus ad sanandos locos difficiliores redundaret e libris tertiae classis, composui tabulam subsequentem. Ea demonstrabit, quo iure Leutsch eos, qui hac de re aliter quam ipse sentiunt, commoditatis et superbiae arguerit.

Mut. Vat. 915. Tertia classis.

- 52 AO μούναρχοι — μούναρχος
 55 AO πλευραῖσι — πλευρηῆσι
 57 A (sec. M.) O εἶς' — εἶς' et A sec. B.
 67 AO δόλους — δόλους τ' e l r
 73 AO ἀνακοίνεο — ἀνακοινέο e l
 83 AO τούτους οὐχ — τοὺς δ' οὐχ — A εὔροις — εὔρήσεις ut O.
 94 A (sec. Pr. et M.) O ἄλλην — ἄλλη O et A sec. B.
 119 AO ἄσχετος — ἀσχετός i
 125 AO οὐδὲ γάρ — οὐ γάρ ἄν, οὐ γάρ n.
 139 A ὄσσα θέλησιν, O ὄσα θέλησιν — ὄσσ' ἐθέλησιν b c d f h m (num reliqui ὄσσ' ἐθέλησιν?)
 154 AO ἀνθρώπων — ἀνθρώπων
 238 AO πωτήσει — πωτήση
 251 A πᾶσι διὸς οἴσι, O πᾶσιν οἴσι — πᾶσι γάρ οἴσι
 320 AO ἔν τε κακοῖς κείμενος ἔν τ' ἀγαθοῖς — ἔν τ' ἀγαθοῖς κ. ἔν τε κακοῖς *)
 355 AO κ' ἐσθλοῖσιν — κάσθλοῖσιν
 409 AO παισὶ καταθήσει — παισὶν καταθήση
 413 A μετ', O μ^ε γ' — με
 433 AO ἀτειράς — ἀτηράς
 440 A κῆδιον, O κῆδιον — ἴδιον
 607 AO μικρά — μικρή
 659 A πράγμα, O πράγμα — πρήγμα et A sec. B.
 664 A ἑξαπίνης αποτοῦν, O ἑξαπίνης πάντα — ἑξαπίνης πάντ' οὖν
 689 AO ὅτε — ὅτι?
 696 AO μόνος — μοῦνος
 715 AO ταχέων — ταχεῶν
 737 A τ', O θ' — δ'
 755 AO εἰς — ἐς
 762 AO ἀρессόμενοι — ἀρессάμενοι
 771 AO δεικνύειν — δεικνύναι
 785 AO δ' — τ'
 796 A τοι σε, O τοῖςδε — τις σε mg. h.
 810 AO οὐδ' — οὐτ'
 814 AO τὸν — τῶν
 875 AO σέ τε — σέ γε
 944 AO θεοῖς — θεοῖσιν
 980 A σπεύδου, O σπεύδει — σπεύδοι **)

*) Sic etiam Stob. — Cfr. v. 397 οὔτε κακοῖς — οὐτ' ἀγαθοῖσι. V. 60 suspicatur Bergk οὐτ' ἀγαθῶν γνώμην εἰδότες οὔτε κακῶν, v. 172 Kuelenberg οὐτ' ἀγάθ' ἀνθρώποις γίνεται οὔτε κακά.

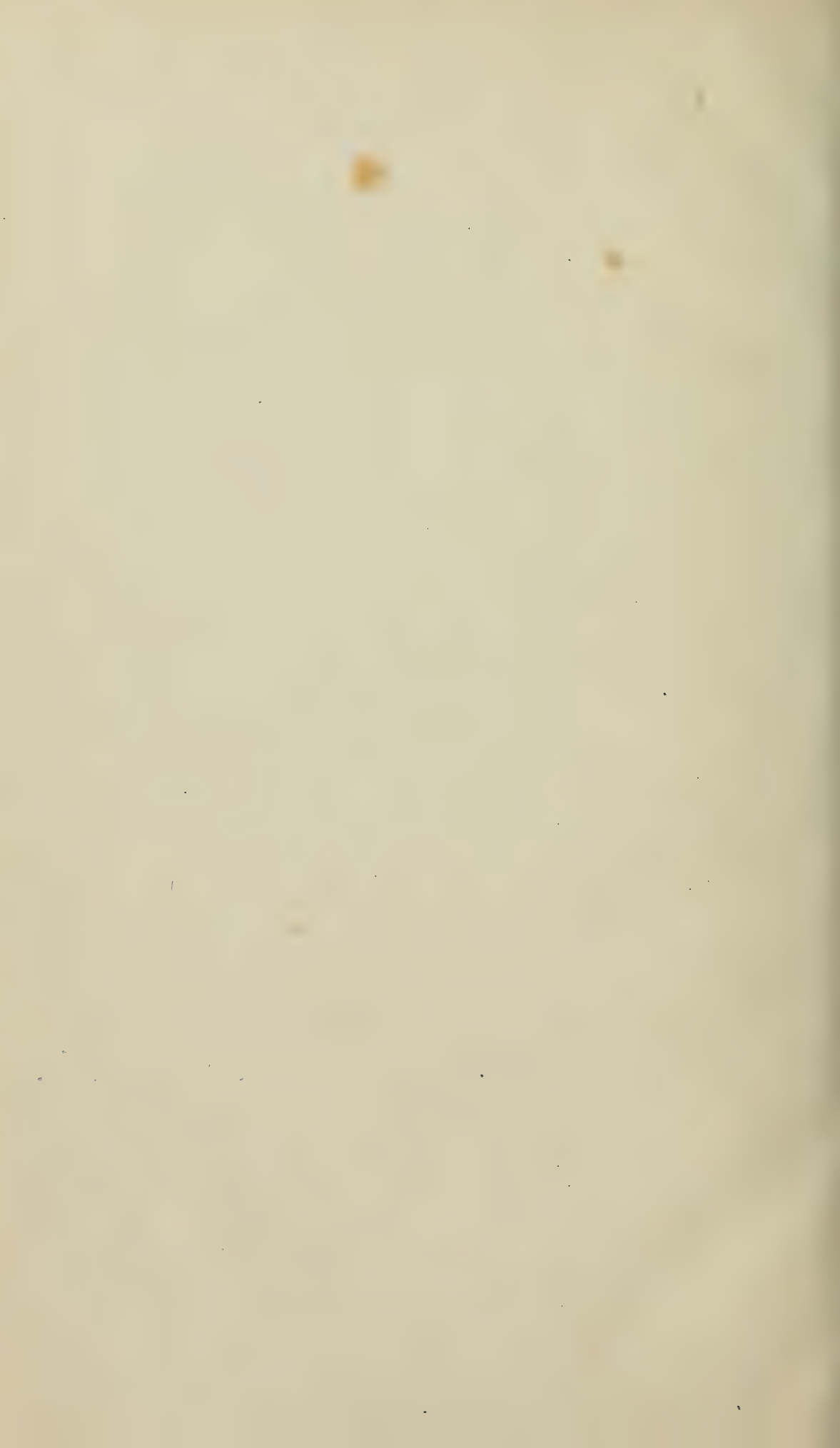
**) Ut probaret iniuria me neglexisse tertiam classem, Hart etiam hoc loco usus est. Ubi praecedit εἴη, deinde sequuntur θέλγοι — φαίνουτ' — δύναιτ', erat sane operae pretium, ad tertiam classem confugere, ut σπεύδει converteretur in σπεύδοι! Verissime Bergk (Mus. Rhen. 1845, 412): »Gar oft würde das, was sie [die schlechteren Handsch.] Gutes bieten, auch ohne Weiteres aus Conjectur hergestellt werden müssen.«

- 983 A θαλίεσαι, O θαλίασαι — θαλίησαι
 993 AO ἐφήμερον — ἐφίμερον
 996 A τ', O θ' — χ'
 998 AO παραγγέλοι — παραγγέλλοι d g h n
 1031 AO τ' — γ'
 1045 AO τόνδε — τῶνδε
 1051 AO πράξις — πρήξις
 οἰ
 1081 AO τέκοι — τέκη h
 1166 A τελεῆμι, O τελέοις — τελέης
 1173 A δ' ἡμῖν sec. M., δ' ἡμῖν sec. Pr., O δ' ἡμῖν — δή μιν mg. h l et A sec. B.
 1201 AO κυφόν — ἄροτρον — κύφων' — ἄρότρον
 1205 AO τεθνηϊότης — τεθνηότος.

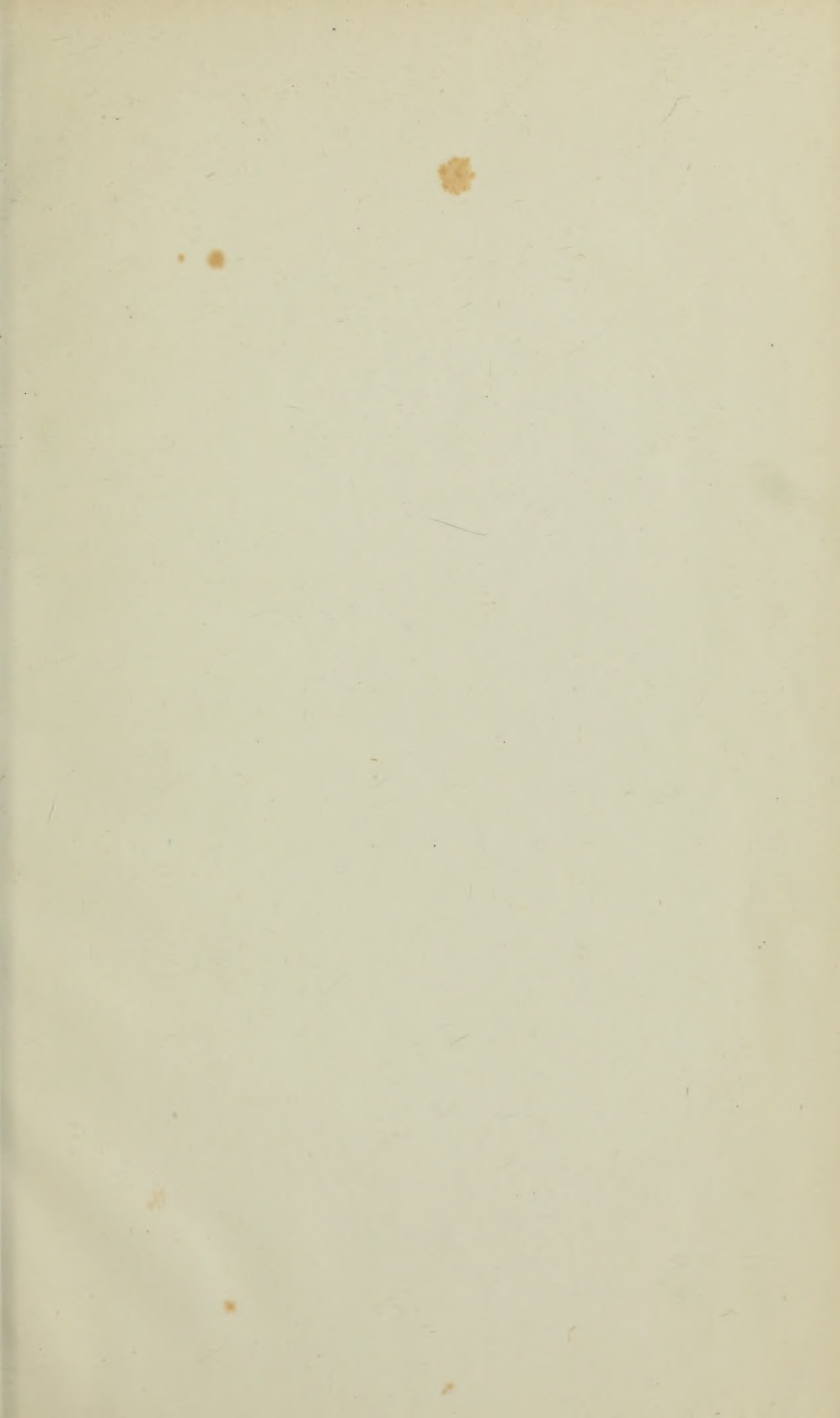
Profecto si olim sodalis aliquis Societatis Graecae Godofredo Her-
 manno dissertationem tradidisset cum emendationibus, quales exhibet
 ista tertia classis, ille sine dubio dixisset quod interdum dicebat: vellem,
 difficiliores locos tractasses.

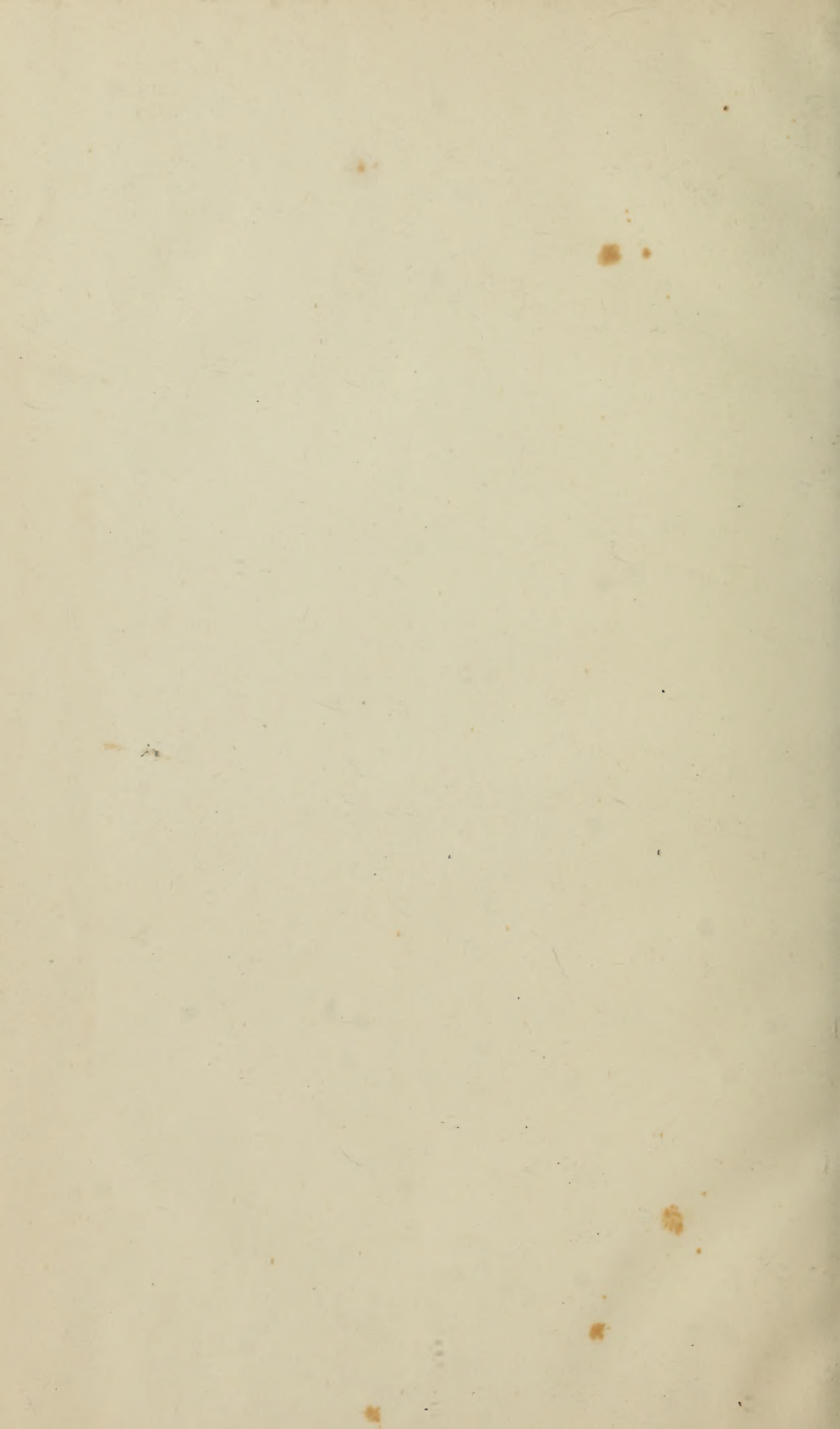

Rh
400/58 -

PA
4446
A2
1880

Theognis
Elegiae

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 02 08 02 009 6